

שמנוקים לילח לבחירתכם בשלושה גדלים: מיני, מידי ומקסי כדי שלתינוק שלך יחיה חיתול המהאים לו בדיוק.

בלילה זקוק חתינוק היתולים חד פעמיים לילה - חם שלך לחיתול בעל נושר שפינה גבוה בחרבה מיתולים חד פעמיים חדשים בעלי כושר שפינה מונד. השימוש בהם מונע את השורך להחליף היתולים לתינוק במשך חלילה.

רני יעקב אכינו. הלולה במצרים

קשקשים בשיער הם תופעה לא אסתטית לא נעינה, אפילו שאינם נחשבים למחלה. טיפול שוטף בפירידקס שמפו הוא הפתרון:

א. הקשקשים נעלמים. ב. השיער נראה בריא. נ. הברק חוזר.

אפשר לטפל בשיער ב־3 אופנים:

פירידקס שמפו לחפיפה עם פירידקס קונדישנר לייצוב התסרוקת או פירידקס שמפו לחפיפה עב-פירידקס מוס לעיצוב התסרוקת, או פירידקס מוס בלבד. לושים לוברים ולילדים.

להשונ בנתי חמרקחת, ברשת סופרפארכו נושחות השיווק ובחנויות המורשות למכירת תמירי דר פישר.

ויויקס פופ הראשון, היחיד וחיעיל נקוע ביצראל, לספול בקשקשים!

חדש!

נמס מיד!

The state of the s

העובדה שפירידקס מיוצר במעבדות ד'ר פישר מבטיחה שזהו מוצר מעולה שאיכותו בדוקה מבטיחה שזהו מוצר מעולה שאיכותו בדוקה והשימוש בתכשיר פירידקס מבטיח פתרון אמיתי לבעית הקשקשים."

וןצטרפי למעלון דייר פישר שלוי את החלש והצטרטי למעקון המקנה לך השתומה במבצעים הרצאות והגרלות.

לכבי מתרוון דייר פישר. ת.ד. 39071 תייא 61390 (מע)

הכרמל הטוב ביותר בעולם

קינג דיויד ירושלים - הכרמל הטוב ביותר בעולם.

חיים איתני - שטיחי כרמל ושותי.

י רנות גן: יביתיליי מולאצטדיון רינ

י גבעתיים ן שלום, בצולטון 132

תל-אביבו ברוכים, דרך יפו נו

י נחניה ו רחי שמואל הנציב לובפסון

י ראשון לציון: הנישן והו הרצל כביש בי

י ורושלים: רוויומין:

• תל-אביב: נרוועונ83

י רחופות: רחי המצל נון

שטיחי כרמל קונים ברשת השיווק הישיר י לשת ען: רוד מודיעין 11 י רמת ען: קניין איטן, דרך אנא המל

י עמולה: רחיפוחם 20 י באבי - שבעו מית חאשל 26 " חיסח: צומת הציקפוסט (מול החיפר שיו י כמר- שבאן רחי הרצל נג (פיות המייסדים) רעננהו: ארווה 184 דלית אל- נרמל: מרכז מסחרי

י **קרית שפונה וכרכו מסרורי ליד בנק לאומי**

ואצליתסירונים ואכוושים רויפת בשיח, רוצל 40 ★ תוי שקלים, הרצלית 12 • נחדיה : ★ רון, תחות אנד • פתנה תקוה ב ארשון השטירוים, חברון חירש 26 • נצרות: ★ יידקור הגלילי • הצלון : ★ עבודם שמחת, כבר ויצגון 7

• אשדוד : 🖈 כית קרנל, אוור התשויח הקלה • ירושלים: 🛨 סומך, יש 44 ± בית 58, אוור התעשיה תלפיות ב מורח ירושלים, מרכו זיכואן • תל-אביב: שלמה שקלים, הרצל 99 (פינת סלמה) 🖈 ציון שקלים, דרך יש 62 🖈 ישו ואדי

בימים אלח, חברת שטיחי כרמל יצאת בסדרה חדשה של קינג זיויד ירושלים - בעיצוב מקורי עם נוונים שטרם נראו כמותם על שטיח. לדוגמא הקלאסית נוספן צכעים מודרניים המשווים לשטיח מראח עשיר ומיוחר במינו. קינג דיויד ירושלים כעיצוב החדש משתלב גם בבית

המשצב בסגנון מודרני. לך לרכוש את קינג דיויד ירושלים ב-10 תשלומים של ולקבל עליו 50 שנות ארריות. לך על יוקרה - לך על קינג דיויד ירושלים.

גם ביתך יכול לחראות יוקרתי ומיוחד, רכוש את שטיח ועבשיו רשת בית כרמל, רשת חשיווים חישיר של שטחי כרמל עושה צעד מיול למענך ולתקופה מונבלת, סאצשו

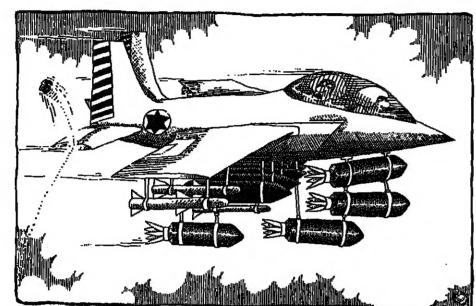
עורך, עמי דור־און קצות עורך: דניאלה בוקשטין קנית עורך: אורית הראל עורן מיפין יורם נאמן

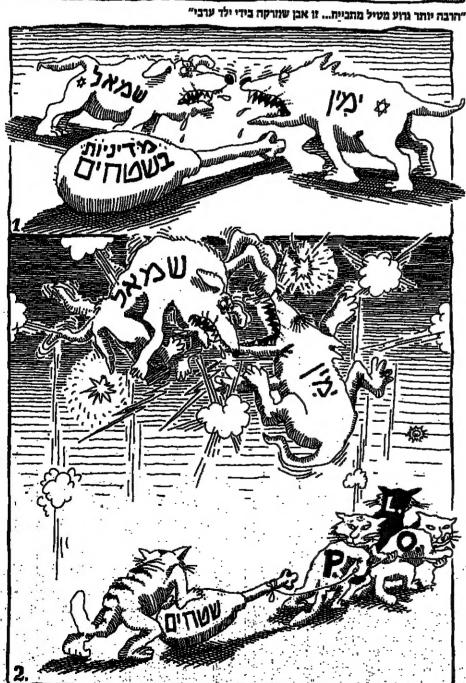
משר: בנא ברוך מנתיבות וחסידים ליד קבר וני שכג אבריחצירא בדמנהור, מצרים. צילום: ואובן קסטרו.

מעונות שרו אנסקי, נטע גרינשמן

שוקותן אורי דגן

מהק.ג.ב. באהבה ניל קיסרי

מהוכו.גונונאהובה

הרעיון הוא לקחת אדם ולשתול אותו כך שיהווה חלק טבעי מהנוף. מרחה בלדתו, לתשל. קוסתטיקאית קטנה ביום, תאהבת גדולה בלילה. חדר על גג תל־אביבי. גבר אחד – עחונאי חשוב. שני – בטחוניסט ירוע. גם יפה גם מרגלת. חפרפרת ק.ג.ב. שמעולם לא נחפסה. אלמלא נמלטה כשעקבוחיה נחשפו אולי היתה לה איזו עצה מובה לשבתאי קלמנוביץ', חשוד ברי גול. מרחה קייתח בין רפי "הסליק", ספר חדש תאת דוד שומרון, סב שנה במערכת הבטחון. שום איש יחסי ציבור לא יכול היה להמציא לספר סיפתח שוב יוחר. אלא שכבר היו רברים ולעולם. אולי עוד יהיו.

ונאת גיל קיסרי

רתה פלדמן היחה קוסמטיקאית קטנה כיום אחרייכן, במשך למעלה מעשרים שנה, היה פעיל ומאהכת גרולה בלילה. היו לה עיניים כחר לות יפהפיות, סיפור חיים עם עבר עצוכ ושריים ששיגעו לאיאילו גברים את השכל. אשהיאשה. לא ילדונתיצעירונת, ארבעיםיפלוס, גרה בדירת חדר על גג ברחוב אחד העם כתל אביב ועכדה במכון ליופי ברחוב בן־יהורה. במשך שנה התמסרה כל־כולה למערכת יחסים עם עיתונאי בכיר. היא היתה כשכילו אמא מלטפת, חנרה מכינה, מאהבת סוערת וכומר זירויים. עד שנסע כשליחות לחו"ל. את נתי הלד פגשה כמקרה. הוא כסך הכל חיפש את האדם שיפתח בפניו את הרלת אל עברו, לראות מה עלה בגורל הסלים מימי הפלמ"ח בקיר הדירה כה התגורר פעם. היא חיפשה איש צעיר, מישהו שיפתח כפניה את הרלת למאגר מידע על נושאי צבא וכטחון. מרתה פלרמן. גם יפה, גם מרגלת רוסיה, חפרפרת שתולה

מרתה פלרמן מעולם לא נתפסה. היא נמלסה מהארץ במהירות מסחררת, כרגע שנורע למפעיליה שעקבותיה נחשפו, על פי תוכנית מילוט מוכנה ומאורגנת מראש. שיחת טלפון אחת מ'אנשי הסוכנות היהודית" למכון היופי הועיקה אותה לנסיעה – למצוא את "בעלה האכור" בכיתוחולים לתולים כרוניים כאחת ממדינות אירופה. מובן שמיד עובה את העבודה ורצה הביתה. תחנה אתת בדרך להצטיידות בדרכון אחר, עם זהות אחרת. פאה שמסתירה את השיער ומשנה את הדמות, משקפיים, ברטים טיסה – והיא איננה, רק במקרה בכלל נחשפה, הכל בגלל הסליק שבקיר בו משאירים לספרי הריגול ליגה כ'. המציאות, כירוע, שאפילו לא ידעה על קיומו. ואלמלא הקשר העקיף והפקיד החרוץ כק.ג.ב. היתה אולי נשארת שתולה בכיטחה כלב תל־אביב עד היום, ואולי משיאה כמה עצות טובות לשבתאי קלמנוביץ', חשור בריגול העתונאימאהב של מרתה ב"סליק" מנערת את האבק

דתוח העתונאי תאהב של ומרתה בספר מנערת את האבס מדמוחו של ישראל בד, ההיסטוריון הרשמי של מערכת הבתחון עד שנחבם ונחשף נתר גל דוםי. או ברעתו שהאיש הבכיר הזה, האיש המקובל הזה,

כולה יציר דמיתנו של דוד שומרון, שוכנת לבטח בין אותה, מסכירים את השיטה. מרתה גולרה בשט אחר, דשי סיפרו "הסליק" (הוצאת ספריית הפועלים) שראה ב־1908. גחורה ישה, מוכשרת ומשכילה, שהשתלכה אור בימים אלה, בתיאום כאילו־מתוכנן עם מעצרו של בשירות החוץ הסובייםי, נשלחה לתקופת שירות קלמנוכיץ'. שום איש יחסי ציבור לא יכול היה להמציא לספר תרגיל כניסה טוב יותר.

מלוחמי מחתרת לת"י ולפי ספרו של מפקר הלח"י . קצרה דם רשמו לפניהם את השם – ותייקו. לסעבר, נתן ילין־מור, היה שומרון אחר משני הלותמים שהרגו את קצין המשטרה הבריטי ווילקינס).

במערכת הבטחון. למרות שהוא חוזר ומדגיש כי "הסליק" הוא רומן והפרשיות המתוארות כו דמיוניות, אפשר לנחש שהן מכוססות על מקרים שהיו.

ותמידיתמיד התגובה אחת: איך, איך זה יכול

כך גם התגובה של מי שלא הכיר ולא ירע, ועד יותר מכך, של מי שמכיר ויודע, כשנודע על מעצרו של קלמגוביץ' בחשר לריגול. איך זה יכול להיות, הרי הוא היה – ולא כל כך מזמן – עולה חדש, עם סיפור של מאכק משפחתי לעלייה. הואז איש חברה מקובל כל כך, תורם לכל כך הרכה מטרות וארגונים שכולם הצהרה אתת גדולה של אהבה למדינת. הוא? שהיה חבר וידיד ומקורב לכל כך הרכה בכירים ואגשי מפתח וכוככים וווהרים, ותמיד עזר וסייע, חבר אמיתי. דווקא האיש שחילץ אחרים שהסתככו מעבר לים, הוא מרגלז קשה להאמין. אכל זהו גדיוק סיפורה של מרתה פלדמן. קצת פחות נוצץ, כלי אנטנת צלחת על הנג, אכל השיטה – השיטה דומה. "ואכ כורד", מכנים בק.ג.ב. את המרתה פלדמניות של עולמנו, כפי שמסביר אחר הגיבורים כספר, איש בכיר כשב"כ.

הרעיון הוא לקחת ארם ולשתול אותו בסביבה שייקלט בה, שיהווה בה חלק טבעי ובלתי־גפרד מהגוף. גלוי וכולט לעין כל. את מעילי הגשם והמנבעות האפורות, את העיתונים שמסתירים את הפנים והפרצופים הסתמיים המחמוגים בערפל וכמו ומוגים חזקה מכל דמיון, והיא גם הווי שצריך לחיות אותה,

ובעצם כבר היו רברים מעולם. רמות מרמותו של ישראל כר, האיש שהיה ההיסטוריון השישים ונחשף כמרגל רומי. כר לא רק החזיק כמשרה רמה, חשופה לעין כל, הוא היה מעורה בחיי החברה ונודע כפרשיות אהבים עם נשים שכעליהן לא תמיד קיכלו את הרברים גהכנה. מספרים שלעתים היה מגיע בבוקר חבול למשררו במשרר הבטחון, ומסכיר איך שוב נתקל כדלת שהותירה כו את רישומה... מי העלה האיש הכניכול הולל הזה – הוא מרגלז

אכל מרתה פלרמן, או כעצם האנשים שחשפו בשגרירות כפראג ושם הצטיינה כתפקידה – כסך הכל מוכירה – ער כדי כך שלכרה את תשומת ליבם של הממונים עליה, ומהם לשירות החשאיים היתה הדרך

(המשך בעמוד חבא)

סודות ה"לוביאנקה", מטה הק.ג.ב., במבטא צרפתי

מרפרת" ממש בצמרת ה־ק.ג.ב., שפעלה במשך כמה מינים בסוף העשור הקודם ותחילת העשור הנוכחי למעו הביוו הצרפתי. חשפה כמות אדירה של מידע על פעילות הביון הסובייטי. כינוי־הצופן של החפרפרת בפי הצרפתים היה "פיירוול" (ברכת הדרך), וזהות הסוכן לא נודעה עד היום, גם לא לאחר שהוא נעלם לחלוטין וכנדאה הוצא לחורג על רקע פרשה פלילית, ללא קשר עם פעילות־הביון שלו. המידע ששלח שופך אור על דרכי פעולתו של חביון הסובייטי:

בין הגילויים של "פיירוול" היו פרטים רבים על מנגוון הביון במטה היק.ג.ב. במוסקווה, ה"לוביאנקה" המפורסמת. מנגנון זה כולל אלפי עובדים באגפים שונים, כשהתיאום ביניהם נעשה בידי "הוועדה לתעשייה צבאית" ("ו.פ.ק."), גוף שעד כה לא היה מוכר. בראשה עומד, למן נובמבר 1985, יורי מאסליוסוב (שבא במקומו של ליאוניד סמירנוב שהיה בתפקיד זה מאן 1963). תמקידי הוועדה הם:

לרכז את הבקשות וההזמנות מכל הגופים הקשורים לתעשיה המלחמתית; להכין. על סמך בקשות אלה, תוכנית־ביון שנתית; להמיץ את התוכנית בין הארגונים השונים העוסקים באיסוף (ק.נ.ב., ג.ר.א.ו. - המודיעין הצבאי – שירוחי הביון של שאר המדינות הקומוניסטיות וכו"); לאסוף ולרכז את החומר המודיעיני שהארגווים הללו אספו במרוצת השנה באמצעות גניבת־מידע וריגול; לעשות מאזן מוצפו של החסכון שהושג בצורה זו מבחינת השקעות בתחום המתקר והויצור בפועל.

"פיירוול" גם הבהיר בצורה חד־משמעית: הביון הסובייטי מעניק וכות־עדיפות גבוהה לתחום

שום דבר אינו פרי המקריות. המוכנית חשנתית מפורטת ומדוייקה ביוחר, כל הזמנה המוגשה לוועדה כוללת את המיפרטים הטכניים של הפריטים, מספרי הסדרות. שם הייצרנים והמקומות שבהם ניתן להשיג את הפריטים חמבוקשים. מתוך כמאה אלף מסמכים, רוב החומר שנאקף מדי שנה מגיע מפרקומים גלויים שנאספים בידי נציגים או סוכנים סובייטים ברחבי תכל, כגון "אוויאיישן וויק" האמריקני ובטאון חיל האוויר הישראלי. עשרות טפסים של בטאונים אלה ואחרים נשלחים כל שבוע למוסקווה במטוסי "איירופלוט", וכבר במהלך הטיסה מתחילים במלאכת התרגום.

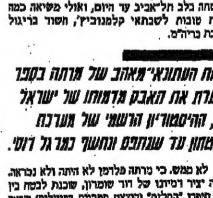
נציגים סוגייטים – כ־3500 בממוצע בשנה – גם מושטים על תערוכות וירידים מקצועיים כדי לאסוף חומר חיעודי. כך, למשל, בין 1979 ו־1981 השתחפו הסוכייטים ב־35 כנסים מדעיים בינלאומיים רק כדי לאסוף מידע בנושא תעשיית הנשק. רוב המשתתפים היו קציני ק.ג.ב. ויג.ר.או.

קרוב ל-300 גופים (מפעלים, סוכנויות, חברות) פועלים ברחבי חבל בדי לווסח לבריה"מ את סודות הטכנולוגיה חמערבית. כמה חברות פיקטיביות הוקמו על ידי השרוחים החשאיים הסובייטים, אך בכל שאר המקרים רוג החגרות הן בבעלות של אזרחים מערביים שמתפתים על ידי הרווחים הנאים: במקרים מסויימים מציעים להם הקובייטים מתירים תגבוחים ב-50 אתון מהמחיר המקובל בשוק.

המנגנון המסובך הוה מופעל בידי סוכנים שהושתלו או גוייקו במקום. בשנים האחרונות נעצרו, למשל -- תורות למידע שהעביר "מיירוול" – מופרד דוטש, מהנדס ראשי בממעלי "מסרשמידט" בנרמניה, פייר בורדיול בצופת, וויליאם בל וניימס הארמר האמריקנים שטיפקו לשרותים הפולניים, למען הסובייטים, סודות חשובים ביותר בתחום הטילים ַ תַּבְינִיבִשתיים ומערכות מכ"ם, טילי אוויר:אוויר וקרקע אוויך. בתחום שונה - הריגול המדיני - זכורה עוד הפרשה

מאמצע שנות ה־70, של גילוי גינטר גיום, איש ימינו של הקאנצלר וילי בראנדט, כ"חמרפרת" שתולת שתצליחת לחדור לעמדת ממחח ולגרום נוק בליישוער למערב־גרמניה ולואס"ו.

אחרי תקופת השירות שבה לבריה"ם, נישאה,

דור שומרון, כיום מנכיל "כרינקס", היה כנעוריו

התציאות. כידוע. חוקה מכל דמיון, והיום, אח תעילי הגשם והתגבעות האכורות, העיתונים שמסתירים את הפנים והפרצופים שתתתזגים בערפל תשאירים לספרי דיגול ליגה בי.

"אחרי המלחמה", מסכיר איש השכ"כ הדמיוני

שבספר, "גייסו הסובייטים כאירופה יהורים עקורים,

כני בלייכית, בעלי הכרה קומוניסטית, או כאלה

ששוחררו ממחנות ההשמרה על ידי הצכא הארום והיו

אסירי תודה וחשו צורך לגמול לרוסיה על הצלתם.

מתנהלה פעילות הריעל התעשייתי של בריה"מ.

ראשי הק.ג.ב. יושבים כבניין זה, משגרים הוראות

להפעלת רשתות הריגול חשונות, שוומקידן לאסוף

מידע עדכני ביוחר על הנעשה בחחומי המדע

והשכנולוגיה המודרנית ביותר של מדינות המערב

בשנים האתרונות משקיע הק.ו.ב. מאמצים

אדירים בעניבת מיפרטים טכנולוגיים של מתשבים וציוד אלקטרוני מתוחכם, המיוצר בעיקר

בארת"ב, אבל גם במערב נרמנית, שווייע, שוודית

האמריקנים גילו עידנות לבעיית, וכבר לפני עשר

שנים אסרו מכירת מחשבים ורכינים לקובייטים

ולנדוריתם, כיוון שהוברד שעשו שימוש

במחשכים אזרחיים לכאורת לצוכים צבאיים.

שלטונות המכס של ארה"ב, בשיתוף פעולת עם

סוכנויות הכיון השווות, מופקדים על מניעה

דליפת המידע התעשייתי ובעיקר העברת ציוד

מתוחכם, הכלול ברשימה אסורה לייצוא מתחומי

כיתן שבריה"מ הכיות בכך שתיא מפנרת פיגור

ניכר אחר האמריקנים בתחום המיחשוב,

מאונטיקה והאלקטרוניקה, החליטה להדביק את הפער באמצעות נויבת מיפרטים, או אפילו

מחשבים שלמים על מלוא ציודם (שלא לדבר על

רכיבים וערוריים), כמערה לבנות בעצמה את

המחשבים שלח, ולמעשה – לחעתיק אותם

אגף מיוחד הוקם בק.נ.ב. לצורך מבצעי חריגול

זהנויבה הללו - דירקטוריאט T שמו. אנשיו

עוברים הכשרה מיומדת בתחום העכנולונית

'המודרנית, כדי שיוכלו לבצע את המקידי הריגול

שלהם כיעילות. מנקדיהם של מוגלי המחשבים

(תמשך מהעמוד הקודם)

הציעו לה עבורה.

ארצה, התיישכו בה, ופעלו כסוכנים סובייטים במשך ובמלחמת העולם השניה התאלמנה. היה לה קשה, תקופות זמן שונות. בינתיים קמה מרינת ישראל, לאלמנה הצעירה. הק.ג.ב. בעצם, עזר לה להשתקם, וכמרוצת הזמן גילו הסובייטים כי מרכית היהורים נתן לה את האפשרות לבנות מחדש את חייה. הם הללו חשפו עצמם מרצונם לשירותי הבטחון הישראליים כסמוך לכואם לארץ. ה־ק.ג.ב. הגיע למסקנה כי עמל רב הושקע לשווא, וכי אי־אפשר לסמוך על היהורים, שנאמנותם לעמם בדרך כלל חזקה יותר". מסקנה – מוטב לסמוך רק על "אחר משלהם", כלומר, רוסי נאמן.

כיק.ג.ב. הומלט שהררך הטוכה ביותר להפעיל השירותים החשאיים עורו ליהודים הללו להגיע סוכנים כאלה היא להשתיל אותם בהווייה המקומית למחנות שאורגנו על ירי ההגנה ומהם הפלינו באופן שלא יהיו מזוהים עם שום גורם או נצינות ורים. המעפילים לארץ ישראל. חלק ממגוייסים אלה כאן מסלול האימונים אינו פשוט. הסוכן הנכחר עובר

בגלל בורג קטן

and the state of the second of the second of the

תסובייטים הם מדענים ומתנדקים בעלי תכשרה ניין כן שכע קומות. פלדה וזכוכית, שבנו 🛰 אדריכלים פיניים ביוזמת יורי אנדרופוב בכפר מיוחדת ומיומנות גבותה – במיוחד באלקטרוניקת ובמיחשוב, אבל גם בתחומים אחרים. הקטן טיופלי אוסטאן (מחסה ועים, בעברית), 20 ק"מ דרומית־מערבית למוסקווה. "המכון לחקר המדע", כתוב שם נחוץ באותיות זהב. מכאן

חק.ג.ב. (אחרי־כן היה למנהיגה של בריח"מ -רב־תמרגלים הראשון בהיסטוריה שנעשה ראש מדינה), הורה לניים סטודנטים מצטיינים מהאוניברסיטות היוקרתיות ביותר לעבודה בדירקטוריאט T החדש. כיום מועסקים באגף זה כ־2000 מדענים ומנחתי מערכות, בנוסף למרגלים חנשלתים מכאן למשימותיהם. מקורות במערב מעריכים כי מספר סוכני הק.ג.ב. המקבלים את הוראותיהם מן הדירקטוריאט מטכנולוגי, מגיע

ראש הק.ג.ב. כיום, ויקטור צ'בריקוב, ממשיך מתוחכם כאמצעים לא חוקיים".

מסוכנים תסובייטים העוסקים במבצעי הריגול הטכנולוגי, הגיעו לכמה הצלחות מרשימות בדרכים מאוד מחותכמות. כך למשל הצליוו סובן ק.ג.ב. להסתנן לחבורת סטודנטים אמריקניים (במסגרת הסכם של חילופי סטודנטים בין שתי המדינות), באחד ממכוני הלימוד הטכנולוגי חובוחים בארה"ב, ולערוך עמם סיוד לימודים חמים־לכאורה במפעל מתכוח בחוף המערבי של ארת"ב. במחלך תסיור אסף הסוכן חטובייטי שבבי מחכת מדישה אותם מצא נסמוך למיחקני (המשך בעמוד 20)

ולאח אלכס דורון

באמצעות גניבות טכנולוגיות אלח, בעיקר מארה"ב, חטכה בריה"מ מיליארדי דולרים על מחקר ופיתות משל עצמה וגם סגרה בקפיצה פער אדיר שחיה קיים בינה לבין האמריקנים.

מיד לאחר שנכנס יורי אנדרופוב לתפקידו כראש

בכיוון וה, גם משום שהוא עצמו בעל תואר אקדמי בתורמ המתכות, שאותו רכש במכון הטכנולוני של דנייפרופטרובסק. אומרים עליו שחוא "המומחה רם המעלת בהשנת ידע מערבי

בגרמנית־המערבית העריכו אשתקד, כי שווי גניבות חידע הטכנולוני של הסובייטים, מגרמניה בלגד, מגיע לרוצי מליארר דולר ב

הכשרה מיוחדת שכוללת הלכות יהרות, ומצוייר גבל המסמכים והתעודות ההולמות. הוא עובר קורסים בכסים הדרכה של ה־ק.ג.ב. כו מצויים מיתקנים ללימוד שפות, מנהגי עמים שונים, ואפילו רובעים משוחורים שלמים של ערים מערביות שונות, בהם חיים ומתנהגים ככני אותן ארצות. מרתה היפה למה כך תנ"ך, היסטוריה יהורית, חגים ומנהגים יהוריים ואפילו ייריש.

אחרייכן שלחו אותה, על תקן של אחות, לשל כנכה ממשפחה יהודית כפראג. היא שהתה שם כחורשיים ועמרה מקרוב על המנהגים, הברכות התפילות, היחסים כין האנשים ורפוסי-ההתנהנות של כני המשפחה. משלל המסמכים שאספו הרוסים כמשך השנים במדינות בעולם, כנסיכות שונות, נמצאו גם סימוכין ו"הוכחות" לעברה היהודי של מרתה ולסיפו הכיסוי שלה. מלאי זה שימש במשך שנים רבות לבניית סיפורי כיסוי ולציוד סוכנים בתעורות

אחר שמרתה סיימה את הכשרתה, היא צויירה כתעורות של יהודיה ונשלחה לעבור במוש לפליטי שואה. זה היה מעין מבחן, להיווכה ש כמה השכילה להשתלב ולהתערות בסיפו הכיסוי שנתפר לה, האם יחשרו כה או לא. מרתה עבר

אמיתיות של אנשים שנהרגו כמלחמה או הושמח

יוד שומרון,

(צילום: ראובן

היא קיבלה אישיות וקורות היים של אשה יתויה מפראג שנעצרה כירי הגרמנים ונשלחה, יתר ע בעלה, למחנות ההשמדה כמזרח. לבנייהווג ההם לא נותרו שום קרובים חיים שיוכלו להעיר אתרת. סיפור הכיסוי נבנה במפורט. ילדגת, שחרור מהמחנות כיד" האמריקנים, מקומות מגורים, עבודה, בגדים שנאספו בהתאם, תמונות, אפילו כרשיסי רכבות ואוטובוסים כמעט אפשר היה לגעת באמת.

וככה הגיעה למחנות העקורים, כך הופנהה למוסרות העליה של הסוכנות היהודית, נרשמה לעליה, המתינה לתורה ולכסוף הגיעה ארצה מרחה הקוסמטיקאית הקטנה, מצאה עבורה, תרר על נג תל-אכיבי וחברים חדשים. עכשיו היה עליה לחפש מקורות מידע – ומשהשינה אותם – להקים קשר עם מפעיליה באמצעות הטיסמה שניתנה לה.

הראשון שנפל ברשתה היה העיתונאי. הרכה פוליטיקה, מעט צבא. המפעילים דרשו יותר צבא. וכמו מתנה משמיים הגיע אליה נתי הלר, הפלמ'חניק לשעכר, עם האידאלים והסקרנות ועם מנגנון שלם שהפעיל אותו, בלי שיירע, כדי שימצא רשת מרגלים של אחת ממדינות ערכ. וכל החוטים הצטלכו, כמקרה מאחורי הקיר הכפול על הגג כאחר־חעם.

סיפור רימיוני, אבל לא מצוץ מהאצבע מה שעבר טוב כראשית שנות החמישים עם ניצולי המחנות והעקורים שבאו הנה מאירופה, עבר, פו הסתם, גם עם גלי העלייה מבריה"ם כראשית שנות השבעים. שיטה מתוחכמת, שמצריכה השקעה כברה לטות ארוך וחרבה סבלנות. שיטה שאי אפשר לנצל אותה כלי סוף. די בחשיפה של "עולה" אתר או שניים כאלה בכרי להחשיר את כל הקבוצה ולשרור אה האופציה. בוחירות, בוהירות, מי יודע איפה הם עבשיות

מק לאומי-רווח יומי

8 Diseates

באורוו מלא.

כוח. יורעים כמי לא כראי להם לגעת. ומה אמר ראש לתחיה, שליש למצ"ר ושליש למפר"ל. היו גם שלושה המועצה לאנשי "כך"? "קודם תסתלקו, ואז ייפסק שהצביעו "כך". הבלגן". ממש כמלים אלה. "את מכינה את משמעות הדכר": ואת מה צילמה התקשורת! מה הופיע בעתונים למחרת? כמה אנשי "כך" מחזיקים אקרחים כידיהם כמי קאובויים מהמערב הפרוע. "אז זה דיווח אמת?".

אבל הם עמרו ככה, עם האקדדוים שלופים.

אחד רב איתך ודווקא את זה מצלמים, או זוהי האמת"ז בניינוער. כאילו שהוא מסוגל להשחית אותם. "אבל מיכאל בן־תורין, בן 40, גדל כרעננה. הוא כן רברים שאמרתי לפני שנתיים, התגלו כנכונים. למשפחה "יותר לאומית מאשר דתית", חניך כ"כני - האידאולוגיה של גוש אמונים אומרת עכורה על מי עקיבא" ומאוחר יותר רכז סגיף. כשהתגיים הלך מנוחות, כשהממשלה שומרת על החוק ועל הסדר. אבל לצנחנים "כי אם הייתי הולך לישיכה ולא לצכא, הייתי כשיש שגעון, כשפוצעים שוטרים כבית-ג'אן, נזרק מהבית. וללכת לנח"ל זה לא היה מספיק רציני". כשוורקים אבנים בשפרעם ובאום־אל־פאחם,

אם הוא רציני או שזה מין סוג של חוש הומור.

במתקן להתפלת מי ים בחיפה. אז "זימזם ליד אוזני החינוך שניסה להפוך את 'כך' לתנועה לא לגיטימית. הנושא של נוש אמונים". כמה חנר'ה שלו חזרו ובכלל, כמה יהודים נפצעו מהידיים של 'כך'ז אף בתשובה. "אמרתי לעצמי: אם אתם חוורים בתשוכה, אתר".

> מושב נוב שברוום רמת הנולן, כין אל-על לרמת־מגשימים, הגיע בן־חורין למה שהוא מכנה "ליטוש רוחני". לימוד תורה. בתוך המושכ כוננו בית־מדרש. חלק מהאנשים עבדן וחלק למרו תורה. המושב הוקם ב־72' ע"י נוש אמונים וממנו יצאו שלושת אסירי המחתרת, כני משפחת הנימן, אחד מהם טים בחיל האוויר. "מכחינת ההכרה לא השתניתי מגיל 18. מה שהוביל אותי – חניך 'בני'עקינא' – לגוש אמונים, היה השילוב שפתף אותי. המשולש של עם־ישראל, תורת ישראל וארץ ישראל.

> אם מוציאים קורקוד אחר, זה כבר לא משולש". אכל גם זוויות המשולש הזה היו, מתכרר, ענולות מדי לטעמו. בתנועת גוס אמונים הוא נחשב רדיקאלי מדי. המעבר ל"כך" היה טבעי. "בגוש־אמונים קראו לי כשהיו צריכים קומנרו. אכל חוץ מלהדכיק מודעות על הקירות, אני רוצה להיות מעורב גם כמה שכתוב

היום הוא מעורב. יש גם רוגמאות. למשל פריאה לתפילה כבית־הכנסת העתיק ככרעם שכגליל. "ארץ ישראל שייכת לעם ישראל. (אותיות קטנות) אין עסור איקרית וכירעם. אכל, (אותיות גדולות) יש גולים יהודיים מיוֹקָרָת וּבָרְעָם השבים למכורתם (סימן

הארץ בין התיילים) ואשתו אראלת בעת פינני חצר אדר. אראלת צעקה: "מביאו את בגין שיוציא אותי מכאן".

ככחירות הקודמות הצביעו שליש מתושבי נוכ

"אואה, אואה". כמה זה במספרים? אואה, אואה".

הרב של נוב הוא נגד תנועת "כך". הוא אפילו "או מה? אם אני תי איתר בשלום 15 שנה, ויום רואה ככן־חורין "אסון". הוא לא נותן לו להדריך

"אלינו. מי מצטרף? יהודים טוכים. גם חילוניים. אווירה של רצח אופי, זה לא כרטים ביקור. היום אני

מיכאל מתבטא כך. לפני שהתחתנו, הסכימו על שני דברים. על משפחה מרובת ילדים (יש להם שישה ואחר בררך) ועל בית מכניס אורחים. "אני מצטערת", היא אומרת כחצי חיוך, "שלא הסכמנו על דרך איראולוגית". כשהתחתנו, השתייכו שניהם לגוש אמונים. היום היא הולכת עם "צומת". "אני אוהבת את רפול. אני אוהבת אנשים שמדכרים בפשטות. אנשים צנועים, עממיים. ויכול להיות", היא אומרת, "שזה

קשור לחינוך שקבלתי כבית. של הצבא והקיבוץ". זכרוגות הילדות של אראלה מתקשרים לריחות נרקיסים, למראה רקפות, למגע של אדמה וסלעים, לשמש וחום. הרכה מרחכים ומים. המים של הסחנה

והבריכות. היא גם זוכרת גסיעות עם אבא גברוש לנצרת ולכפרים הערביים. לחברים של אכא. אם תתאמץ קצת יותר אולי תיזכר גם כילרים ערכים,

"כי, לצערי, אף אחד".

שהוא ערבי".

בהמשך היה קצין בכה"ר 4, "ותדעי לך, שכשהתברר לי כשהערבים מרימים ראש ואין אף אחר שיגיב, אל מי שאני לא אהיה קרבי, חשבתי להתאכר". היום הוא סרן אנשים יצטרפוז"

במילואים. לאחר הצבא הלך לטכניון ולמר הנרסה "למה לא המשכתי במקצוע הוה? כי אני הרכה יוצאי עדות המזרח. לפני שנתיים לא הייתי סציפיסט. לא רציתי ליצר מטוסי קרנ". ואתה לא יודע אומר לכל אחד 'אני כך'ניק', זה לא היה נעים. כשיש לאחר הלימורים עבר עם פרופ' אברהם קוגן גאה. זה נהפך לכרטים ביקור. וזה לא עזר למשרר

> וכמת ערבים? "אל תרשמי".

אראלה רפפורט כן־חורין לא אוהכת לשמוע את

כרואים, שאביה גירל. היה קוטף מעצי הפרי ומחלק כינה וכינם. היא זוכרת לטובה את תנועת "השומר הצעיר" שבה התחנכה. אבל היא לא יכולה להגיר שלא הציצה כבר אז ימינה ושמאלה. חיפשה עוד משהו. "ילדה עקשנית", אומר גברוש.

כצבא, כחיילת־מורה, הכירה חיילת שבאה מבית מסורתי והיתה בררכה ליהרות מחמירה יותר. היג נהפכה לכתיכית אצלה. זה היה כית משפחת פרום קוגן, וכנו של קוגן היה חברו הטוב של מיכאל בן־תורין. "אבל הרומן התפתח רק אחרייכן, כשכנו חזרתי בתשובה", היא מבקשת להרגיש.

את השנה שלאחר הצבא עשתה כתורנויוי בקיבוץ, למרות שהיתה כבר במקום אחר, גבוה מעגלוה האוכל, "כי כך חונכתי. שאתה חייב לתת מהכוחות שלך לחברה". כאותו זמן הציעו לה להתעורו בניתה הירושלמי של המשוררת זלדה שחיפשה דיירת לכיתה השנה שחיתה כמחיצתה של המשוררת הדתיה שינתה את חייה. היחסים כיניהן היו כשל אם ובת. "קשר הם עם חינוך סמוי". היא גילתה שעולם היהרות הוא רכיגוני. בכיתה הפתוח של זלדה דיברו על אמנות ועל שירה. כ"מכון פרדס" אראלה למדה יהרות, הלכוה. מחשבה ופילומופיה.

עתיים אחרי שבקיבוץ בית־אלפא קמים החברים לחלוב את הפרות, קם מיכאל להתפלל. וכשבבית־אלפא אוכלים איותה כוקר בבגרי עבורה רטובים מטל וכמגפיים שאירים עקבות של אדמה רטובה, שולחים מיכא ואראלה את ילדיהם למוסדות החינוך. אחרייכן הם שותים קפה. בנחת. ואז הם מנסים להשליט סדר בניהם המרווח. ויש, כמובן, בישול. מיכאל מאור עוור לאראלה בעבודות הכית. היא הרי היתה צריכה ללמוד לעשות הכל. להפוך לעקרת־בית. וזה היה לה קשה מאוד. מיכאל עובד כמטע או לומד בירושלים או עוסק בפעילות פוליטית. אראלה מציירת. כשרון שהתנלה לרכריה, עוד בגן־הילרים. כביתה של ולרה קיבלה גיבוי לשילוב הזה של יהרות, חיי רוח ואמנות, ותמיד עם אהנת־ארם ומסר. ועם רוומים. החסר הורהמים, היא אומרת, נשארו לה. גם אהבת האדם. "כשיש הברה בקיום של העם היוצרי בארץ־ישראל, היחסים צרינים להיות טוכים והרדיים. אתה לא שונא ערכי כגלל

מיכאל כרדערין: "אני בכלל לא שונא ערנים. אם ערכי פורק אצלי משאית, הוא מקכל אצלי אפילו כוס

נדמריו: כן, אפילו כוט קפה". קיבל כום לפוזר.

מיכאל לא שונא ערבים. קשה לו אפילו לנסוע נומת הנולן ולא לעצור "סרמפ" לערכי. "זה כמו לא להגיד שלום לסתם בן־ארם. אבל זה לא אומר שאשכוז מציפה הוא נא ומה המנמה שלו". לדעתו, השמאל מרחיק את הבעייה.

החרים - אלוהים הוא עם הצורק".

רוצה לחיות כשלום, אז יש לך אפשרות".

מטוגל להשלים עם העוכרה שהוא מיעוט. זהרי אין שום הגיון להחזיק בכית שלך מישהו שאוכל ומתחוק כדי לבלוע גם אותך. ולכן הפתרון הוא גרוש".

שלהם ובמנהגיהם. ערבי, כל עוד הוא ערבי, לא יהיה

על האופי הערבי אין טעם, לדעת בן־חורין, להרחיב את הדיבור. שהרי נאמר במפורש על ישמעאל שהוא יהיה פרא אדם, "ירו בכל ויד כל כו", והעובדות, כמוכן, מדברות בעד עצמן.

אני מזכירה משהו על הפראות של תנועת "כך". "השנאה הזו של עם ישראל לתנועה שלנו לא מיוחרת או מפתיעה. זה לא תרש שיהודים שונאים יהודים, מסגירים יהודים אחרים. גברוש, שאני אוהב אותו, לא היה בסזון: לא היתה אז שינאה לרביזיוניסטים? יהודים לא הרגו יהודים? תנועת 'כך' אינה פראית. רק מציגים אותה כואת. היא קודם כל

תנועה אידאולוגית". אולי אלימה, אני מנסה. "לא הייתי אומר אלימה. אולי תקיפה. איתנה בתכיעותיה. היחסים הם לא כוחניים, אלא של שכנוע".

לאיזה מרחק תהיו מוכנים ללכת בשכנוע הזה? "אל תשאלי. אני לא מוכן להגיד לך. אני יכול ק לומר שאת יהודה ושומרון, למשל, לא ניתן יהיה

להחויר אלא במחיר של מלחמת אחים". גם לדרוג את גברוש, לרוגמה? "את אמרת. לא אני".

מי שייוום מהלך לניתוק יהורה ושומרון מסתכן במלחמת אחים, אומר בן חורין, זיש לו הוכחות לנה. הוא לא מוכן לפרט. הוא גם לא מוכן עדיין לגכש טקטיקות, למרות שכבר הוכיח שהוא טוב בזה. וכשאראלה צועקת ומבקשת ממנו להפסיק לדכר כד. תנועת "כך", מסביר מיכאל, היא תנועה כי יש חסר בעולם והוא הרי לא נביא, הוא מוסיף: "לא אידאולוגית. "ראשי התנועה אצלנו לא ירימו יד על אמרתי שאני אהיה מי שיירה את היריה הראשונה. המלחמה לא תיפתח מהצד הרתי־לאומי, אלא מהצך החילוגי־מתיוון. שנאת האחים, השנאה של השמאל אלינו, היא שתכיא ליריה הראשונה".

"והכהנא הזה. בשביל וויכאל הוא אלוהים, בעובילי הוא אפס אפסים. נבו. רתאות אחת גדולה".

הבעייה של דן שומרון היא שאותו חייל המקבל חינוך לשנוא את המתנחלים לא יוכל לכלום את השנאה הזו. ואז אי־אפשר יהיה לשלוט במצב. ולכל ח"כ הרב מאיר כהנא ופחר בכפרים ערביים במספר רב אחר מיהורה ושומרון יש ירידים ומשפחה פה. הקו הירוק הוא לא קו דמוגרפי אלא פוליטי. ומה, לדעתך, יגיד אכא שלי ברעננה אם אני אפגעו"

יהודה ושומרון זה לא הסיפור של ימית, מכטית בן־חורין. כשרובר על פינוי ימית היו מיכאל ואראלה בין מקימי "חצר אדר", 35 ק"מ מימית, כדי לעצור את הנסיגה. כשהגיעו, החיילים, האמינה אראלה שהם יצליחו. שלא יפנו אותם. חמש חיילות היו צריכות לגרור אותה משם. יש לה כושר גופני של מי שעברה א"ש לילה בתנועת השומר הצעיר. והיא גם צעקה: 'תביאו את כגין שיוציא אותי מכאן' כמו שרק מפ"מניקית יורעת לצעוק. אבל זה לא עזר. זמאותו רגע, היא אומרת, התחיל לפעם כה הרגש הציוני־קאומי.

לא, היא לא שלמה עם הררך של תנועת "כר". הרי המשוררת זלרה נטעה בה חסר ודרכי נועם. וקשה לה התקיפות של התנועה הואת.

> תכישורג? "תקיפות חריפה". 144,01.3

"תקיפות הריפה מאור".

אבל זה טוב, היא תזררו להגיר, שהאשה מחופת את הכיווז של החסר והרחמים לצד מירת הדין. חייבים אלא שבהמשך מתברר שגם בעיני בן־חורין את המאזניים האלה. אם יש מירת הריו והתסיפות התוכניון היא היפוטתית. כי בעצם הערבי לא חונר אף ומידת החסר הרחמים – אפשר לבנות דברים טובים.

ככוו אלה שחונכת לדם בכיבויו? סשה לאראלה לדבר על הקיבוק. היא הרי גדלה

(המשך כעמוד 20) 13 ชเจยจโป

גברוש (מימין) וחתנו מיכאל. "כשתייתי שם בשנת לתדו (ון) "סבא, אתה יודע, אני בעצם לא כל־כך חושבת כמו שאבא חושב'".

אראלה 'מה, לא נכנס לכאן ערבי, לתוך הבית,

ובוב". ניפראל שונא ערבים פריאלף מה"כך"ניקים", כי "הם מצביעים לכנסת. הם למעלה מ־20 מנרטים. הם הקמאל פוחר מהערבים ולכן הוא כל הזמן מוותר, כבר לא מיעוט. אולי מיעוט ענק שנתמך ע"י מרינות ערב, שמנייס את דעת הקהל בעולם. כשפוצעים

"עם ישראל מפונק, שבע, רוצה לחיות כשקט. לכן הא וורק לערכים מרי פעם עצם כדי להרגיע את הלנים כל מיני ויתורים. כנייה בלתי־חוקית, ביטול מוי משפט, אי גביית מיסים". הטפה למדינה יהודית נלנר זה משהו שמעודר את הגאווה הלאומית שלנו ומקום כך מונע ויתורים. "לכן חיים הרצוג רואה בי שינ הפס כי אני יוצר מתיייבות למרינה יהודית ולא מאפד ויתורים". מה שהשמאל לא מבין זה שהערבים מנורם כוח. "זו האמונה שלהם. 'אללה עם החזק'. אצל

אני מוכידה לו את הקייטנה של נערי "כך". את הולצות המאיימות, את אימוני הנשק. אני תוהה לצד מי אלוהים כמקרה הזה. ירוב הזמן בקייטנה הוקדש הבלעדית של העם היתורי על ארץ ישראל ומנקש לליחות אידאולוגיות. התת־מקלע, הנשק, היו רק להישאר בארץ ללא זכויות לאומיות', או: "אני רוצה הוניל לתקשורת. וזה באמת יכנים לנו כמה קולות", הת שסיף בצחק גרול. לצאת מן הארץ", או: "אני מסרב לכחור בכרירות

אחה סוג של קולות קונים תתימקלע ונשק פיריים של ילרים בני 115 עובי שירצה להישאר כאן, יצהיר בשלט שיהיה תלוי 'עם ישראל הוא רב־גוני. המלה ציבור כוללת מעל פתח ביתו שארץ ישראל שייכת לעם ישראל. ורשעים". צריקים, ביעניים ורשעים". ושהוא גר־תושב בארץ הזו ומתחייב להסגיר כל ערבי

הקלות דב גם של חצריקים? כל יהורי שרואה את כבוד ישראל מושפל, ינים נאוה כשיראה יהודי הולך עם נשק. הם רואים אוה יחדים. ווה מה שחמר לנו היום. גאווה יהודית

לפני שנחיים לא הייתי אומר לכל אחר יאני כךיניקי. זה לא היה נעים. התוכנית היא היפוטתיוב כי בעבר את הראש כל פעם להיות מיעוט. הוא התחובר להוריד את הראש כל פעם להיות מיעוט. הוא מתחום ומרים את הראש בל מתחום ומרים את . כרשים ביקור. היום אני גאהי

ולא התרפסות. אני פוגש אנשים ברחוב והם אומרים:

"לא צריך להרים עליהם יר. צריך לגרש אותם".

כי היום, " הם" (הערכים) קובעים את העוברות.

שוטרים וחיילים, אי־אפשר לעשות כלום. זה מיעוט

שקובע שלא תוכל לנסוע בטרמפים, שאתראי לרוב

יש לו פתרונות, למיכאל כן־חורין. הם מופיעים

אלטרנטיכות. בספח המצורף אליו, בשיטת

אני מוכן לקבל על עצמי את הריבונות

■

ברחורין מסביר את הפשטות שבתוכנית. "כל

שיגלה עויינות למדינה. כן, גם אם זה אח שלו או בן

שלו". כגמול להתחייבות פעוטה זו מכטיח כן־חורין

תמורה נריבה. הוא מכטיח לדאוג לו. כי הרי כתוב

במפורש "וגר לא תילחץ. ואתם ידעתם את נפש הגר

נותן אפשרויות בחירה. זה הכי הומאני שיש. אם אתה

עוד הוא לא חזק, וברגע שהוא מתחזק ומרים את הראש, הוא הורג. והם ממולכרים באופי שלהם, ברת

גם אראלה מקכלת את התוכנית הזו. "המכתב הזה

כי גרים הייתם כארץ מצרים".

מחס את המיותר. יש לנמעו שלוש אפשרויות:

מכתב לא משאיר מקום לתהיות או

פעולות הפשע בגוש דן. מיעוט שמשתלט על קרקעות

כולם במכתב גלוי לערביי ארץ־ישראל שנכתכ ע"י

מריגה של מאות אלפי רונמים".

של העתקים. שיהיה לכולם.

'זה גבר. הוא יוציא אותנו מהבוץ".

דונסיכה דיין רצה לביצה. זהירות, צפרדעים

יעל דיין. דור שלישי לשושלת תקותית. קצח 'בוכה' וקצת מחלוננת, אבל בעיקר מתכוננת לקרב על הכסא בכנסת. אם חבחר, זה יהיה עניין לשתי קאדנציות, היא וגבשיחה. לא כולל ממשלה, כמובן. אם לא — היא חוזרת לכחוב את ספרה התשיעי. אוהבת לשייל, ומתה על ציפורים – אולי מפני שהן מגיעות גבוה. "תגיד, זו לא אוואנמורה?"

מאת אברהם חירוש צילם: שמואל רחמני

על דיין, כמעט 50, קפצה למים וגילתה שהם רטוכים וקרים. היא גם נילתה שלא זינקה לכריכת שחיה צלולה ומחוטאת, אלא לכיצה שכליכולה לכלוע אותן ותמיד יוצאים משם מלוכלכים. קוראים

אז עכשיו היא "כוכה" ומתלוננת על "הצעות מגונות" וכמעס־איומים, ואוהרות לכל תציג את מועמרותה לרשימת מפלגת העכורה לכנסת הבאהועל אייפירגון, כלשון המעטה, מצד הנשים במפלגה ועל עלבונות מפי שונאי דיין למיניהם ועל כך שמתייסחים

היא אינה תמימה. אכל מה את כוכה, אני שואל

כשנכנסים לפוליטיקה עם השם דיין – בהתלט שהמציע יישב בכנסת". נכנסים לקרב. בעיקר כשמכריזים שמכאן ואילך לא תתמצה עוד המעורכות הפוליטית כחברות בוועדות לכבוש מקום בנבחרת הייצוג המפלגתית. קודם כל ארום, לא רק במישור הפרטי שלי. המפלגה עושה בכנסת, ואחריכך, בגלוי, עם הצטנעות מסויימת של "אם מישהו יחשוב שאני יכולה לתרום מעבר לכנסת"

או אולי היא ככל זאת תמימהו

הדמוקראטיוציה".

תסביכים בענין".

הכת בעקבות האבו "הכרת

הנוכחית נקורת מפנה במפלגה".

השאלה הכאה: את מנצלת את השם רייןז

גילית את אמריקה, אני אומר לה.

לא כולם – ובעיקר, כנראה, לא כולן – אוהכים את זה במפלגת העכורה, שהצפיפות בה הולכת וגדלה המוליטיים־ממלגתיים תעבור בשקטז לקראת הבחירות. אז הקרב התחיל.

> "אין איומים בנפש, לא מפוצצים לי את הבית, אבל נסיון לשים מקלות כגלגלים ואוהרות למיניהן יש: 'שלא תעזי לרוץ, ממילא לא תצליחי: מי את חושבת שאת! עד שנפטרנו מריין, אז עכשיו יבוא דיין חדשז; אתם, כל הדייגים, אופורטוניסטים. הדי תבגרי כנו כמו אכיך" - משחורת דיין את מה שהיא שומעת בשכועות האחרונים.

ו"הצעות מגונות" – עד כדי כךו הצעות מגונות אבא זה כמובן משה דיין, והיא, בתו, לא שכתה. מבחינת האתיקה הפוליטית", מתקנת יעל. "הצעות לגמרי לא. "אכל זה לא בכר", היא מרחה, "זוהי קריאת כמו הצביעי בערי אז אצביע בערך, בלי לברוק בכלל אם יש כינינו זהות־דעות. אולי איני מעוניינת בכלל את תמיכתם בגלל זכות אבות. אך כרור שיש בזה

בוץ וצפררעים מקרקרות, שלפעמים נאלצים מפלגתיות ובהופעות כסניפים בלכד, אלא גם כנסיון לקפוץ בגיל 50, זה כבר לא פשום. לפעמים

אפילו מסוכן. ועם משא של אכא וסבא ואחים ומשפחה עם שם מחייב על הגב – זוהי כמעט טכיעה כטוחה.

אליה כאל ילרה תמימה.

אותה, לא ידעת לתוך מה את קופצת? אינך מכירה את החיים המפלגתיים על כל הליכלוך שבהם! שכתת כבר

GLADESHAK N'VAC

גם בכל חלל החדר ומשרה בו רעננות.

וגשאכת בקלות ובמהירות.

מפיג ריחות משטיחים ומטהר אויר

ּגָלִייד שַׁייִקְ אַנד וָאַק - חידוש מהפכני של ג׳ונטון - אבקה

החודרת לתוך השטיח, מפיגח ממנואת חריחות חרעים

שייק אנד ואק מעניק לשטיח ניחוח נעים לאזרך זמן הפועל

מוצק GLADE סופג ריחות, מפיץ ניחוחות גלייד מוצק, בעל הפעולה הכפולה: סופג את הרחים

תרעים בכל חלקי הבית ומפיץ במקומם ניחוחות גי

(אירוסול) המטהר היי GLADE DRY גלייד יבש מנטרל ריחות לא נעימים ומשרה ריח בושף

באויר החדר או חשירותים. מתאים גם לבגדים, מצעים, ריפודים וכדומת. אינו ^{סש} רטיבות, כך שאין חשש שהאריגים יפגעו. י ניתן להשיג את כל מטחרי האוירשל ביונטון גלייד בסגוון ריף

יהונתן גפן

זמנים קשים לקמב"ץ ור.צ. עם שיר)

שאחה מקבל ערימות של דואר בתגובה למינתר בעתון, אתה מצד אחר שמח שערי־ ין לא ארישים אליך לגמרי, אחרי כל השנים האלה, אכל מצר שני אתה יודע טוב מאוד שלא תוכל לענות לכולם, לכן אתה צריך להחליט למי תענה ואני, ככר שנים רכות, משתדל לענות ולטפל משב יכולתי בשני סוגי כותבים עיקריים: תלמידים מתילים. מה שמשותף לחלמידים ולחיילים זה שאומרים להם מה לעשות, הכחירה החופשית שלהם שוצפת לאפס, ולפעמים יש לי את ההרגשה האנטטרקטית הואת שאם אני לא אענה להם – אף את אתר לא יענה להם. בכל בוקר אני מתפלל את תפילה היתורית הקצרה הזו שחיברתי כמה דקות ארי שהשתורותי:

> נוקר טוב אל, תורב שאני לא תלמיד, וערה שאני לא חייל, KKT ARI.

לכן, כשאני מקבל מכתבים מחיילים, אני משורל לא להשאיר אותם כלי תשובה, למרות שאני האדון בעולם שיש לו תשובות. זהם כותבים את המחנים שלהם על דפים תלושים ממחברות של אלפדים שנשארו להם מימי בית־הספר העליזים סלתם. לפעמים יש על המעטפה כתמים של שמן חבים, לפעמים זיעה ודמעות.

לפני שכוע כתב אלי קצין מבצעים של גדוד סרון הזנה ברמת הגולן, מכתב ושיר. הקצין מתלונן ל התרופפות המשמעת בצבא, מאשים את החינוך ותכת כחוסר ומוטיווציה של חייליו, אבל אינו כותכ נה המסיותיה שלו. צר לי עליו מאור, משום שאני סדע לכך סאולי אין לו מה להגיד לחייליו, והמעט סתי יכול לעצור לו הוא לפרסם קסעים מהמכתב ונהטיר שלו, אולי מישהו יקרא את זעקת הקמב"ץ. ידו להגיד לו איפה טעינו, וכאותה הודמנות – עוד מה זמן אנתנו מתכוונים לטעות. להלן הקטעים:

אני נמצא בתוך הקלחת הצבאית שלוש שנים אז אל תצעקו על לובשי המרים, ינמה חורשים, שנה וחצי כמפקד. נפגשתי בים של נכדוק במה חטאו הורינו רשחים מכל המגים. את כולם מייצג רכר אחר: חומר ששווציה וחוסר איכפתיות שפשוט לא ניתגים שרינו הנכונים הגכובים, לועות כאילו כל הצבא הזה לא שייך להם, כאילו לנצן משימה זה דבר ניפשע, ולבצע משימה על הצר הוג ניותר ואת משומה מבישה (ההדגשה של

מצנו הענום של צה.ל. לא נוכע מרמת מפקריו אלא מאר של צהר. לא נובע מרמת מפקריו במו אני זון, אורן מיד באר המחנכים, אלא מאר שהגערים האלה באים מהכית, מהחינוך לא יכול להאשים את המורים ואת המחנכים, אלא פלינו במיהמפר החיוורים, ממערכת החינוך לחשוב בעצמך: מה אתה יכול לומר לנער על הטנק אלפיה, מאסר היכולת של מנהיגינו לתת לנערים שאחיו רודף אחרי נערה בקלקיליה בתור שירות צכאיז מלה עמיד אתר מוביל. כל אלה גורמים לכלכול ומה אתה יכול לומר לנער על טנק שכן גילו מישיבת

מעדיף כן בחיים על כן גיבור, אפילו שזה על חשבון שלא איכפת לו כלום, ולכן הוא שר: חמישה מחבריו שנפלו...".

אחרי דברים חמורים אלה עובר הקמב"ץ מפרוזה "אכן מתעופפת בעקבות בקבוק בוער, לשירים, ואומר את השירה הזאת:

> "הם כאים חסרי רצון בתמיכת אמא יהוריה ענקית שרוצה אותם חיים וקטנים, צמורים וחיוורים, הם באים מהַבְרֵת תסרוקות, חסרי מודעות עצמית,

מתוסבכים מצרות של דעות לא ברורות של מנהיגים מעופשים.

היפים והכלים, מורינו ה

שיר לא רע בשכיל קמב"ץ. והלוואי שהיה לי מה יפונר בינו. פשוט האנשים לא רוצים להיות טובים לענות לו. בימים בהם המוסיווציה מתעקשת, מות. כל גראום שרוצה קצת יותר מהממוצע יכול משיקולים משלה, להתנחל רווקא בנשמותיהם התועות להצלים בצבא, אכל האגשים המוכשרים עוזכים את של זורקי־אכנים כני ארבע־עשרה, שאין להם דבר להפסיד מלבר מוטיווציה

אור שמר לא חייב בניוט בגיי שנותר לצכא זה לתקן "אור שמר לא חייב בניוט בגיי שנותר לצכא זה לתקן "אור שמר לא חייב בניוט בגיי שנותר בערה!" "אלקו בשאתה נשבעת למת בערה!" "אילקו נמשן 18 שנה... לא מה בערה! ולא רק אתה, אחי, כותב שירים קיבלתי ולא רק אתה, אחי, כותב שירים. קיבלתי שיר ואולי זה הזמן לבכות, אחי, כותב שירים. קיבלתי שיר ואולי זה הזמן לבכות, אחי. אולי זה ממה לבעות מפקר שעושה רע לעומת בוסף, מחייל שהשתחרר לא מכבר אחרי שירות להיות קמב"ן. אולי זה הזמן לכתוב שירים.

אמא מלטפת, שלוחצת ורוצה את בנה קרוב אליה, ליד בשטחים, ושמו נועם, לא פחות ולא יותר. הנה לך, הבית? שרוצה שלא יתאמץ ושלא יתלכלך. עוברה קמב"ץ יקר, בית אחר משיר אחר, מקצה אחר של פשוטה: הבעת דעתו של אבי הש.ג., שאמר שהוא העולם, אבל אולי זה החייל שלך, חסר המוטיווציה

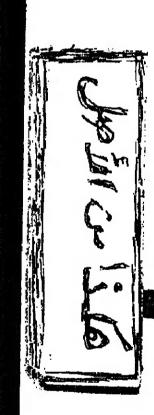
> הצבא כשטח בודק וחוקר, סכא, אכא, אני והשכן, ואסור לשכוח את הבן, עצרנו, שופטים ונגרש. רק אתמול צעקנו "מרינה", היום אנהנו עם חרש. כבר לא ילרים, ועריין מלחמה, ככר לא מצילים, ועדיין כשם האומה, וכין קרב לפיזור הפגנה, איפה נשאר לנו זמן לאהוב את המרינהז נשלם הרבה, נשלם כרם."

שני שירים של שני חיילים ממרינה אחת המשתרעת על שתי ארצות, ושום קמכ"ץ שכעולם לא · יוכל לסמן על השַקף שלו, בלורר אדום, היכן לעואול הגבול. ואין לי תשובות, קמב"ץ יקר, רק שאלות.

בחרר המכצעים שלך יש מפה עם חיצים לכל הארצות שמסביב, ובחדר המבצעים שלי יש רק עיגול ארום סביב הארץ שלנו. אפילו את המצב ככר איראפשר להאשים. אנחנו המצכ.

ואולי זה לא הומן של התשובות, אחי, אולי זה חומו של השאלות. ואולי זה לא הומן של מוטיווציה, אולי זה, הומן של הגרוויטציה, הזמן בו כל החלומוח. . הככרים שלנו נופלים לארמה

ואולי זה הזמן לבכות. אחי. אולי זה לא הומן

תל אביב. ירושלים. חיפה. נתניה. רחובות. אילת. טבריה. מגדל העמק. כפר-סבא. ראשון לציון. באר שבע

הנסיכה דיין רצה לביצה

עימותים עם אבאז "היה אחד שטעיתי כו. כשהצטרף לממשלת בגין, חשבתי שהוא צריך להחזיר את המנרצט נכנסת למערך. היה לנו ויכוח ואחרי יומיים הוא הצליח לשכנע אותי."

משפחת דיין זה לא רק אבא "בעייתי". יש ליעל, כוכור, גם אחים בלתי־שיגרתיים. האם הקריירה ושליטית שלה עלולה להיפגע מכך?

פילו שאלה קצת חטטנית אינה מוציאה אותה משלוותה. לכל היותר עוד סיגריה. . היא מתורגלת, מרגישים. "פגיעה? – אולי. אכל הרי אראפשר לשבת כל הזמן עם נייר מלימכרי ולמדוד כל נזק אפשרי. אם אעשה כך, אני צריכה לפטר את עצמי בדל"ת אמותי ולא לצייץ כל מיי. אם יש לי בעיה עם את שעבר תהליך של סמים וגמלה וטרח לפרסם את זה, אז בואו נטיל על הכף השניה את אמא וסכא וסכתא משני הצדרים. איני מאוית לחשוב שדברים כאלה אינם נלקחים בחשבון, אבל אני מומכת על בגרותם של הבוחרים. אצל חלקם תיווצר עוינות, אצל חלקם אהדה לא־רציונלית, אך

הטלפון מצלצל. עיתונאית שואלת את יעל מיהן הנכר הסקסי בעיניה. גם כאן היא יורה תשובה ננושוכנה. אולי גם את זה שאלו אותה כבר הרבה פשים. אתרכך תקטר בקולה הנמוך, הגברי־משהו, על נה סהעיתונים עוסקים כו היום. הקול הזה, המקנה יתרשמכותיות לרבריה, הוא הרומיננטי בהופעתה. הקצר – הסוודר והמכנסיים כאפור, השיער הארוך וופנים ללא איפור כמעט – פשטות מופגנה.

וגם קרירות מסויימת. אולי קצת ריחוק, קורטוב קריווח, ושמא מתם קור רוח. בכל מקרה, אין מנום, מורים לאכא.

את דומה לו גם בתבונות? הוא הקרין מסוייגות ויתוק, תופר מבלנות וחופר מנותה; לא היו לו הנים וקוקת ודוא לא מפח על שכמים. זאב בודר. "ענין הקליקות זר לי מהכית. תמיכה של מישהו צינה מקנה לו כישורים. אין פה ענין של 'כואו נשב מצרה ונתכנן את המדינה', צריך לעכוד כצוות ואני פצולת לכך. גם אבא, כנושאים מקצועיים, היו לו מחים והא לא היה פרש בורר. יש בי חוטר סבלנות פתים, בעיקר לכיזבווי זמן עד שנגגיעים לשורה תצוונה אני בעד קיצורי דרך".

אס יש לי בעיה עם אח שעבר תהליך! ^{של סמים} וגמילה וטרח לפרסם את זה, נואו נפיל על הכך העוניה את אתא ."סבא וסבחא ולשני הצדדים

את שמולת לחזר אחרי חברי מרכז, לצלצל הם המציאו את התואר הזה". לחידם ללקה להתחנה?

ינדיוק נדי

ואם ושאלו מרוע מנוע לה? מה היא עשתה ושביל משלגותו

עשתי קעם מאר. אין לי שום תחושה של מגיע אורוצה לנצל את ההצבעה החפשית לפי באירים, לישוק מעספות בסגיף כדי לעלות בסולם אני ודעת אם ווהי הררף להגיע לנכחרת שינה השולה ביותר. השאלה היא, אם ישיבה של אל למוח שלה אותך תכם יותר וכשיר יותר. זה ל תילה של וביות פנסיה. אם הוותק יקבע במערכת ישלימיה הנוסת תהיה מורכנת מכאלה שיש להם

כל הסיפור שפרס" רוצה לשריין לי תקום דוך אחד המחווות הוא פשום בלוך, וגם זה אחד המקלות שנדחפו לגלגלים שלי. אני ומודעת לצד האפל של התאבקים הפוליטיים".

"הוא אמר, ואני מסכימה איתו, שצריך לדבר עם אויב, לא עם עצמנו"

> 'תחת לשבת". או את בער הצנחה?

"אני בעד הצנחה דמוקראטית. שכל אחר יבוא, יציע את עצמו ואת כישוריו ויבקש צ'אנס על־סמך השכלה ונסיון ושנות פעילות במערכת".

אם תצליח יעל להבחר לכנסת היא תהיה לראשונה כישראל – דור שלישי בה, אחרי אכיה משה וסבה שמואל דיין, חבר הכנסת הראשונה והשניה. ממש שושלת. היא חושבת, שוה אינו כהכרוז לטוכתה. "תמיד אהכו סינדרלות יותר מכני מלך אמיתיים". אז את בתימלך, נסיכה, כמו דן מרידור ובני

"במערך לא נולדו נסיכים. הם מפלגת אופוויציה קטגה שפתאום גדלה והיו לה מקומות פגוים. אצלנו תמיד היה צפוף ותמיד היתה הצתה מאותרת של דור אחד. הרור שלי במפלגה פוספס לגמרי. העסקנות של הורינו וסבינו הרתיעה אותנו. ומצד שני היתה חסימה של אבות המפלגה. 'נסיכי חרות' הם בני גילי. רוכם גם חברים שלי. וכל המושגים האלה זרים להם כמו לי. לא

התקציב שלי והא אפס וזה מגביל. לא אוכל במשעולים הפוליטיים - בתו לכל רבר - להוציא יעל דיין הלכה כדרך כלל אחרי אכיה גם ללסוק קמפיין מקובל, אפילו לא לבייל מכתבים. חריג אחר, ד"ש, שאינה מצטערת עליו. זה היה נסיון שמד ללכת בדרך אחרת. תמיד היו לי בימות וקולי מחוייב המציאות וכשלון מחוייב המציאות, כהגדרתה. מת חוק מקולי במרכז. אני מקווה שחברי המרכז גם אביה לא מיחה אז ביריה. אבל המסלול של בת יש משבון גם את ההתמודרות בחוץ. אחרי הכל, נהלל התחיל כמובן בתנועת העבורה, עבר לרפ"י של ופחה היא להשיג קולות מהבוחרים ועל זה אני בן גוריון ("הצטרפתי לפני אבא, כשתוא עוד היסס. כמפר, שחבר המרכז יאמר לעצמו: יעל דיין זה של דיין ("נטיתי במאמץ עצום לחבר אותו למפלגת הייתי מרגישה רע מאר אם לא") ואחרי ד"ש לתל"ם העבודה, אבל זה לא הלך. הוא ירע שלא יקבל יותר משניים שלושה מנדאטים, אכל חשב שכל עוד יכולה . להיות לו יר בכנסת, חשוב שיהיה שם") – וחורה

"אני בעד הצנחה דמוקראטיח. שכל אחד יבוא, יציע אח עצמו ואת כישוריו ויבקש ציאנס על־סמך השכלה ונסיוו ושנות בעילות באערכת".

למפלגת העבורה. הלקח שלמרה, כמו רבים וטובים לפניה: לא עוד במפלגות קטנות.

פעילותה המפלגתית־ציבורית עד עתה הסתכמה בעבודה בעיתות בחירות, כחברות בווערות מפלגתיות ובהופעות פומביות, לאו דווקא בסגיפים, כמה פעמים בשבוע, לרבריה. משגדלו הילדים דן זרחל, החליטה שהיא יכולה להשתחרר יותר מחוכות הכית וכבר לפני הבחירות של 84' אמרה שתרוץ לכנסת ה־12. היא גם מעריכה שההכרעות הגדולות יפלו כשתי הקדנציות הכאות של הכנסת ואסור לעמור מן הצר. היא לא הולכת לייצג שם ענייני נשים. היא רוצה לעסוק בענייני חוץ־ובטחון, תהליך השלום והעם היהודי. באלה, היא סכורה כלי להצטנע יתר־על־המידה, יש לה

חכרעות נופלות גם בממשלה; העשייה ודאי – אני מעיר. היא מרימה את הכפפה: "הממשלה זה

ענין של קונסטלציה פנימית במפלגה. מכל מקום, אם מישהו יחשוב שיש מוקרים - לא רק ממשלה – שבהם אוכל לתרום מעבר לכנסת, אלך ענייני העם היהורי".

אין לה קבלות בתחומים אלה וזה גם אינו ענין של השכלה פורמאלית בעיניה. על סמך מה בכל זאת יכניסו אותה בצוות מו"מ לשלום? "מרוע אורי סביר קונסול בניו־יורק ויוסי ביילין מנכ"לו אתה בא עם רִעִיונות והכטחות ונותן כיסוי בעבורה".

אתר כך היא מוצאת ככל זאת כמה קבלות: יכולת הידברות עם אנשים: יחסים טובים של כל המשפחה עם ערכים שונים ; הסתכלות על הערכים, כמסורת בית דיין, לא כעל אנסטרקט: קשרים ביהרות

אם חוץ וכטחון ושלום, אז נעזוב את המשפחולוגיה ואת חברי המרכז זאת הסכנות ואת והכישורים ונלך לעצם העניין. הרכה ראיונות וכתכות יש בארכיון על יעל דיין. קצת מאד על דעותיה

מויים עם אשיף: "פרס אינו יכול להגיד שהוא

הנסיכה דיין רצה לביצה

מבחינה פוליטית צריך אולי להשתמש בתיחכום של למצב של או ממשלת אתרות או בחירות חוזרות מיד -אם ערפאת יכיר כנו הוא לא יהיה אותו ערפאת ויהיה בן־שיח', אבל עור חוסך את כל ה'אם' וכמותו גם אני. מוכן שַלא אַרַבר עם ערפאת כל עוד ירגול בהשמרת ישראל, אכל אש"ף אינו מה שהיה פעם. הצרה היא שהאמוציות משכשות פה את העניינים ונקלענו למילכוד ממוים. אני דווקא בעד שאש"ף יקים ממשלה גולה. זה יחייב אותם לקכל את מוסכמות משפחת העמים ויקל עלי ועל שכמותי לעכור את המחסום

> המצב בשמחים: שיטת דיין. "מירת ההתערכות שלנו בחיים שלהם היא גירוי שנהפך לכלתי נסבל. אומרים שצריך 'יד חזקה'. כלפי מיז השכאכ? בעלי החנויות! המנהיגים! המסיתים! העיתונות! אין מנוס מהגירושים, אכל אולי צריך לכדוק אם אפשר להציע בחירה: גירוש או ישיכה ככלא. הדייניום כנושא זה פירושו לצאת מהערים וממחנות הפליטים. זה חוזר לעניין האוטונומיה החדיצרדית. אכא אמר לשכת על גב ההר ולא להפריע להם. ירצו – יסגרו חנויות ובתי־ספר. זה יזיק רק להם אנו לא צריכים להתערב במה שאינו פוגע בנו ישירות".

הפעות הגדולה היתה שיחוף הדחיים. שני הגושים הגדולים נעשו בכך תועדים לסחישה. היה נחוץ הסכם בלי הדתיים".

"עזה תחילת": "אי־אפשר להתחיל מהרברים הקטנים בתקווה שזה יתגלגל איכשהו למריניות כוללת. צריך להציב יעד. אם כרור לנו שעוה לא תהיה חלק ממרינת ישראל, צריך לקבוע את המדיניות כהתאם לכך. יש פה בעיה בין רבין לפרס. היום זוהי מריניות של כיבוי שריפוח. העיקר שעזה חהיה שקטה. אם הם רוצים לעבור אצלנו זהו אינטרס שלהם. לא רוצים – שיבעירו טייארים. השאלה היא אם אנו צריכים לנסוע שם. אני איני נרחעת מככיש עוקף. הישוכים כרצועהן עד הטכם אין שינוי. אני לא הייתי מפרקת ישוכ. אכל זו הצרה, הקמנו מעוכת ישוכים בלי לקחת בחשבון את העתיר. משלמים עכשיו על

ממשלת אחדות לאומית: "זו לא היתה שגיאה להקים אותה. בכלכלה היתה שריפה אמיתית והדרך היחירה לכבות אותה היתה האחרות. אכל מי שחשב שהיא תפתור גם כעיות אחרות הוא נאיווי. הטעות הגדולה היתה שיתוף הדתיים. שני הגושים הגדולים נעשו בכך מוערים לסחיטה. הם היו צריכים להגיע

בגלל בורג קטן

ניסור באולמות העבודה שבאותו מפעל. כיצד אסף את השככים, מכלי שאיש יכחין ייו וזיו בעלות סוכיות ממונטות. שבבי המחכת שדבקו בנעליו נשלתו באריזה מיוחדת למוסקווה, ועברו שם בדיקות מעבדת מדוקדקות שגילו לסובייטים באילו סוגי

האמריקני. מפעל זת הית ומן רב על חכוונת של סוכוי הקנוב. – ובעזרת הועליים הממוגועות הקירה מאומצת תעלתה כי מערכת ההנחיה לא

מתוחבמים שיוצרו במערג, הגיעו בדרכים מוזרות שחל במערכת "בורג ללא תכלית" כ"סמל לבריח"ם. וזו פשוט העתיקה אותם כשלמותם ואחרייכן תציגה אותם, או מכוח אותם ללקוחוותיה, כאילו מדובר במוצרים סובייטים. כך למשל נולח מעצב מערכות מחשנים בשנו פיטר סטול, נעח שעיין במחין סובייטי, שמערכת מיקרות וסטר שבנת הוא עצמו בעבור חברת យាខេត្តថា 20

אלכס דורון

אולי מפני שהציפורים מגיעות גכוה מאד.

אני מתה על ציפורים", היא אומרת לחכרה המארגנת

האפשרית של הוויתורים לדתיים. הייתי אולי מוכנה

להיות ניבוית ולעשות להם ויתורים מתוך כוונה

ברורה לשנות את זה אחריכך ולהחזיר את הגלגל

אחורה. או שיתכרר שאפשר לתיות עם זה בשטת. אם

נשיג שלום והוא יעכור כשטח, אז הסיכוכ הבא של

הבחירות ככר יעכוד לטובתנו. הליכוד ייחלש, משום

שאין לו נושא אחר, ואז נכנה כוח שייצא מהסחיטה

את חדר העבודה, לוקחת אוויר ויוצאת לדרך היסורים.

עצמה אינה בטוחה. אחרי הראיון הרהוט והבטוח בדיכה

המרווחת, המלאה "אגמים", בקומה 12 של כית

בשכנות לרבין ופרס ברמת אביב, היא שואלת אותי

נמעלית: "תגיד, זו לא אוונטורה?" בעלה, דב שיאון,

כתבה, באנגלית, שמונה ספרים ואילמלא הכניסה

למירוץ היתה כותבת עכשיו את התשיעי. אם תיכשל

– תחזור אליו. ממה עם ישראל ירוויה יותר? "נראה

לשתי קארנציות בלכד. טוב, יש תיקון קטן. חבר

אוכל לכתוב גם בעוד עשר שנים", היא אומרת.

את הטיול.

אם תיכור לכנסת, היא מבטיתה, זה יהיה עניין

אולי תגיע בשלום, אולי תשבור את העצמות. היא

אברהם תירוש

"טקסס אינסטרומנטס" – הועתקה והוצגה

מלחמת לכנון. מומחי ביון אמריקניים קיבלו לידיהם לבדיקה טיל אוויר אוויר טובייטי ששולה במהלך חמלחמה מכן שיגור סורי. במערכת מתכח חדישה משתמש המבעל האמריקני, שכמה מצאו האמריקנים בוכג מוזר שלא מילא שום תפקיד ברור והסתובב בכיוון נגדי לכיוון השעון.

> נרשם לחם עוד חישג מוחיה במבצעי חריבול היחה אלא מיבה תעשייתיה סובייטיה ממפעל אמריקני. מהנדסיו נחקרו, ואז נתגלה כי מעצבה מומחים אמריקניים גילו כמה פעפים שמוצרים של אותה מערכת חמד לצון, ובמחלך עבודתן מסחרי" משלו. הסוביוטים, שלא הבינו במח – מדובר, העתיקו את המערכת עד לפרט האחרון כולל בורג הבדיחה חסריחתשיבות של חמתכנן

מיכאל שלה

קושי לממש אותם. חסר משהו שנמצא מעל הדברת

להסכם ביניהם בלי הרתיים. אחרי הבחירות צריך לתת | (תמשך מעמוד 13) שם, כין הפאפאיות ועצי האבוקרו. משפחתה עדיין נה עדיפות לקירום תהליך השלום. אם התוצאות יביאו שם. גם החברים שאיתם הלכה לשחות בפחנה לפ כולם. כ־30 מצעידי הקיבוץ חיים בחוץ לארץ. מהניכו שבו למרה חזרו בתשובה שיבעה. "הרבה עוכים דת ומרינה: "אם תיווצר אחרי הבחירות שגדלתי עליהם כקיכוץ הם ערכים מוכים. אבל יש סיטואציה של או ממשלה צרה עם הרתיים, תוך כניעה

וויתורים לדרישותיהם אבל עם סיכוי טוב לקירום איזו מסגרת יותר ברורה". תהליך השלום, או ממשלת אחרות שמבטיתה המשך הקפאון, או כחירות חוזרות – אני למרות הכל כמעס היתה לקיבוץ דרך. אבל היא התפורדה היום יש נוטה לטובת השותפות עם הרתיים. אכל תלוי מה בו היסחפות אחרי אופנות, יצרים, חשקים עבשויים. התשלום. מיהו יהודי, למשל - זה לא. זו תהיה בשני אחיה שחיים כלוס־אנג'לס אראלה רואה ממל התלבסות עצומה. תהליך השלום כליכך גורלי, שאם למה שקורה בקיכוץ. יש להם הערכים, אבל אין להם יהיה לו סיכוי זה ישפיע. לדחות שלום פירושו מלחמה כיוון. 'אין התוקף. אין אמונה. הייתי רוצה שיתנו אני מניחה שיהיה במקרה כזה סרר עריפות – שלום לילרים אפשרות לחשוב, לתחת, לקרוא את הספרים עכשיו וכל העניינים הפנימיים אחריכך. נשלם כחיי שכתבו חכמים יהודים. ואחרי שיקראו ויתהו, שיתנו שעה – הוויתורים הדתיים, תמורת תיי נצח – השלום.

הקיבוץ יצר מסגרת טובה. אבל הוא לא מספיק עבד על האדם באופן אישי. בחינוך. "הוא בנוי מועדות ומטגרות שהאדם צריך להשתלב בדם. השאלה היא איך בונים את המסגרת הפנימית של האדם. בכיוון הוינוכי, ערכי. בלרעת לתת. והיום יש בקיבוץ פתיחות נכיתן מאוד מסויים. לארצות זרות, לתרכזיות זרות. זי הבדה שקשה לה להתמודד עם דברים רבים: עם ידית, עו כתות מיסטיות, ועם סמים", היא מוסיפה בחשש.

אראלה ומיכאל שוקדים הרבה על מינוך הילדים כדי שיהיו "כמוהם, ויותר סובים". בינתיים הילדים חלוקים ברעותיהם. יש ביניהם שחושבים כמו אנא ואחרים כמו אמא. וכשמבא גברוש מגיע בשבתות, הוא תמיד מביא להם משהו. איזה טרקטור קטן, פאול של הכותל המערבי. הוא דוזקא היה רוצה לקחת אותם לסיבוב על הטרקטור הגרול שבקיבוץ, לראות אותם תלויים חצי ערומים על העצים שב, מטפסים איתו על סלעים, מפצחים אנחים עם הנכדים של חבריו מנצחו, הילדים של חבריה של אראלה. אבל אראלה לא חצה לחשוב היום מה יהיה אם ילריה יחליטו יום אתר לחינת בקיבוץ של סבא. "האם זה יהיה כשלון? במצב של היום יכול להיות שכן. אני מקווה שאנחנו פועלים כתבונה

להתות להם דרך מינוכית שלא יצטרכו למרוד בה".

ממשלה אינו חייב להיות גם חבר כנסת. "את ספר חיי "לא. אני הוספתי. הוספתי ערכים. אבל בכיות התפוך זה כבר שבירה. זה לשבור ערכים וללכת בינתיים יש לה עוד זמן גם לטיולי שבת. השבת תסע לשמורת מעגן־מיכאל. " כמעט כל שבת אנו שם.

היא חושבת הרבה לפבי שהיא מדברת על יוא של אכיה לחזרה שלה כתשובה, לחתן שלו שמשתייך לתנועת "כן", לנכדיו שלומדים אחרי ארוחת הצדיים הילכות כית כנסת כמקום לתחקר את מכצע לערוו. "אני תושבת שאכא חצוי. זה קשה לאדם שהתחנך כחכרה שהיא מאוד לוחצת מבחינה מחשבתית ומצו שני, הרי הוא לא רואה כאן זוועות".

אבל בירידה מרמת הגולן, כשהוא מצביע על המקומות שלחם בהם במלחמת יום הכיפורים, אום גברוש שהוא מרגיש מאוד לא נות. כל הגישה הוג, ההתנהגות הזו למרינה, לערבים, לכך אדם "זהנהנא תוה. כשביל מיכאל תוא אלוהים, כשבילי תוא אפס אפסים. נבו. רמאות אחת גרולה".

אראלה אמרה לו פעם שזה יעבור לו, לפי שנו תקופה. שיש לו פשום עודף מרץ. אנרגיה שמחפשת אפיק. שזו רק שאלה של זמן. אכל גבווש תושב שחתנו הוא איש ריכ ומדון. איש אלים איש

כן, כטח שהיה לו יותר נוח אילו אראלה היונה מתחתנת עם "אחר משלנו", כלומר, מישהו מבית־אלפא. אבל הילרים שלו עושים מה שהם רוצים תמיד עשו. הוא אף פעם לא התערב, כמו שתוריו לא התערכו כמה שהוא עשה. והיא, בעצמ, נשאוה בהתיישבות. היא קשורה לארמה ובכלל, הדי מאוש מאשה שתלך אתרי כעלה. ולאתר רקות ארוכות מצד תוא אומר: "כשהייתי שם בשבת לחשה לי הנכדה הבכורה (וו): 'סכא, אתה יורע, אני בעצם לא כליכו חושבת כמו שאבא חושב", ובברוש מחייך כמי שניצה

סימה קדמון

אתה מרוזיק בשיא האפשרויות

- ייעולפים של ויוה לאוליסמיאדת החורף קאלטיי, קודה 1988.

"ויזה" - כרטיס האשראי הרשמי של המשחקים האולימפיים מעניק לך את שיא האפשרויות:

והמכובד ב-23,000 בחי עסק ברחבי הארץ.

עניא עולמי - הכרטיס המכובד בכ-6 מיליון בתי עסק בעולם

שיא הגמישות - "ויזה עדיף" התכנית היחידה המאפשרת מסלול

עויא האעוראי - הכרטיס היחידי המעניק אשראי חינם עד חודש ימים

תבילות אירוח מלאות לאולימפיאדה. ובוסף... עד 1,500 זוכים בהחזר סכום קניות יומי כל חודש. פרטים בתוברת תמבצעים של ויאו.

מבצע -קנה ב"ויזה"

ברטיסי טיסה כל חודש.

וטע לאוכי מפיאדה

עניא יעוראלי - כרטיס האשראי *"ויזה" -* המוצר הנבחר לשנת 1988

והיחידי המאפשר משיכת מזומנים ב"כספומטים" בחר"ל.

תשלומים גמיש בכל קניה גם בארץ וגם בחו"ל.

ב-200 תחנות דלק ברחבי הארץ.

ויזה יותר שוב מכסף. ויזה-כרטים האשראי של קבוצות 🏶 בנוק ו'אומי 🖫 בנון דיוםתאנו

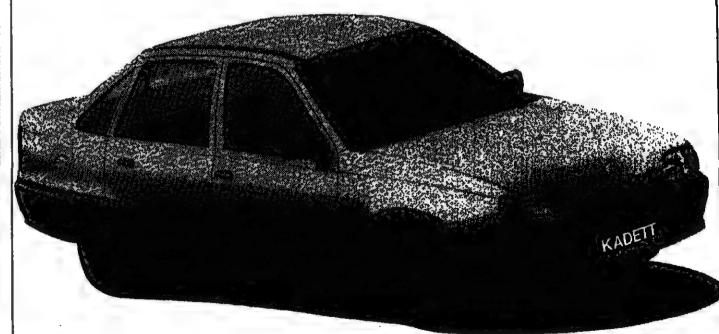
660

הבחירה האוטומטית שלי

1,6 אוט׳	1,6 דגיל	1,3 אוט׳	1,3 דגיל	
41,890	38,768	39,873	36,754	קדט 4 דלתות
	37,323	38,426	35,306	קדט 5 דלתות
43,071	39,949	. •		קרט 5 ד' סטיישן
	11,890 40,443	דגיל אוט' 41,890 38,768 40,443 37,323	אוט" רגיל אוט" 41,890 38,768 39,873 40,443 37,323 38,426	רגיל אוט' רגיל אוט' 12 אוט' 141,890 38,768 39,873 36,754 40,443 37,323 38,426 35,306

ורים כוללים מע"מ מחירון החברת 88/201 כפוף לשינויים.

Backed By The Worldwide Resources of General Motors

משרו ראשי ותעונה ליא עלבון ביל ש אלשות תעונה ליא עלבון ביל ש לאירון כי איל וויטני, רישלים: שלופעון ובלכה לי נא מאוג הייטה: דון ישינו, על הצנאנ ב' של יאיר ועלום ליאי מונים בירים בירים בירים בירים ישיאו יאיר ועלום ליאיר על אופלי בי נובנאיו על בעות מרהבישון נהך ענונו באלים על שנוני החופת ישים על ענות. ורך נער אל 1921 אירות בשאי הייסף פוררי, פאילום השיים על ענות.

המניע להצלחת אופל בישראל

OPEL KADETT AUT.

אופל קדט אוטומטית - הפתרון המוטורי היעיל ביותר בתנועה העירונית הצפופה.

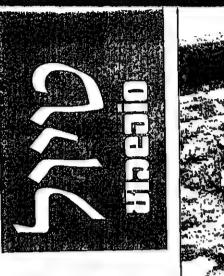

מי 1,6 ניתן לקבל בתוספת תשלום הגח כח.

מתשלים נוסעים לקריתינת דרך בית ינס, צומת האלה ובית נוברין. מכולי אינ מסעים לכיוון בארישבע עוברים א ממיה לקרית נת ושלושה ק"מ דרו" מ. אתו משעף בית קמה מונים מזרחה ישאה לאחד שלושה ק"ם עוברים על כדאי להמשיך אל הגבעה החשופה. שם כב, לנעול אוחו, ולטייל על הגבעה בעלי־ מישור ביים שלושה ק"ם עוברים על כדאי להמשיך אל הגבעה החשופה. שם בי קובץ וביר. עוד שישה ק"ם מספים שישה קדם מטנים מישה קדם מטנים מבנים מסתני בניש צר ליער להב. כן מום ולאור קילומטר אחד של וסיי מביש קדל מעיים למגיש החזיה של מים מאלו, לבאים מדרום: הפניה לקיים מדרום: מים להד בתחונים מדרום: מים להד בתחונים מדרום: מים להד בתחונים מדרום: מים מדרום: מים להד בתחונים מדרום: מים לקיים מדרום: מים להד בתחונים מדרום: מים מים מדרום: מי פין להב כתמישה ק"ם מצמון למיסעף

אשים מודים. מאות פריטים, מהם נדר

מאת נילי פרידלנדר בשיתוף רשות

53. האוהל של סאלם ואבו־ו

מילא כא לכם להיתקע בפקקים תערוכה של שני אמנים בדואים ובחצר – נפתח הנוף עד חים וקוואים לה "תל אבוי של שבת בתל־אביב עד כפר האנהל של סאלם. יושבים על השטיחים, חוף", אף אחד לא יודע למה.

שמיהו – צאו דרומה. נוסעים לוגמים קפה מר ושומעים סיפורים. שא קילומטר מתליאביב, מגיי יש גם מוזיאון ארביאולוגי, ובל המרבו נק־ מהחניון יוצאים לכביש, ונוסעים בתוך יער קק"ל לכיוון המיצפה, שגוברו וו 5 לם לשוואון בדווי מלא דברום יפים, רא על שם ג'ו אלון, יליד צ'כוסלובקיה, מטר מעל פני הים. המיצפה סגור. כשיורי למושת אווים עם חניון ומנגלים מוכ" שמשפחתו נספתה בשואה. הוא עצמו דים, כנסיעה, מגבעת המיצפה, יש אחרי וש בתב וברגל לגבעה חשופה היה מבכירי הטייסים בחיל האוויד ונספת מאה מטר פניה חדה שמאלה (מערבה). ש פנט נהדר לתוף הדרומי, וכל מיני צה"ל בוושינגטון, שם נרצח ממארב ביולי מגיעים ל"כוכב", מיסעף של חמש דרכי עפר. כָאן פונים ימינה ולא בירידה החלו־ המוזיאון הבדווי פתוח כל השבוע, בשב" להו) לדרך שעל אוחו קו נובה וממשיכים

ועוצרים ומתחילים ללכת בשבילים שמ־

הג ימשיך לנסוע ויאסוף את המטיילים

אפשר גם לנסוע למטר. להשאיר את הר־

הצהריים. בימי ששי מתשע עד שתיים הובעה החשופה, וכאן כדאי לעצור לה־ עשרה בצהריים. הכרטיס כולל סיור מוד ביט למטה. רך, ומחירו שלושה וחצי שקלים למבוג־ רואים אח להבים, שכונה "בנה ביתך" עם רים. לילדים, נימלאים, סטודנטים גגות אדומים, שצמחה פתאום במדבר. רו־ הדינו הנעים של המוזיאון, עושים את וחיילים – שניים וחצי שקלים. קפה ומי אים את רהט, הישוב הבדווי, את הקיבו־ צים שובל ומשמר הנגב. מסילת הברול, תות אצל סאלם – שקל אחד. מם. אכשהו קדה שהמדויאון ומצא בתר ביקודי קבוצות יש לתאם מראש, בכתב: ערוצים, גשר, איזור אשקלון. אוחנו בת־

תם מכן נז אלון לחקר ידיעה הארץ, דאר נע נגב 85335 אר בטלמונים 961597 חום השיפוט של המועצה האיזורית בני .057*913322 ,057 ממשיכים לנטוע כדרך העפר אל הגבעה

סומנים באבנים קטנות על'תל אבו'חוף בחורשת האותים לפני הכניטה למוזיאון ולאט לאט, לפי השילוט המצויין של יש חניון מסודד של קק"ל עם שולחוות, המחקת של המארה הבדווי. כל אלה מי שתיה ומוגלים. מקום טוב לפחווו את קק"ל, שעשתה כאן עבודה חשובה, מג' לים חורבות של כפרים עתיקים, מערות משנש אותו לטייל דרומה מהמרכז, הצידניות, לנוח מהנסיעה. מסעדה של קיבוץ להב יש בצומת שוקח, גם תחות קבורה, כנסיות עתיקות, עמודים, פסיפ׳ דלק וחגות שרק בה אפשר לקנות את מוצרי הבשר המיוחדים של להב. לא לשומרי כשרות, וגם פיסטוק שאמי טרי, • אבשחיות אם לא קר מדי, לרדת מהגכעה ברגל, והנ־

מתוצרת הר הנגב. להתלבש חם, רצוי דובון.

לדים ודביש לצופת שוקת ולערד).

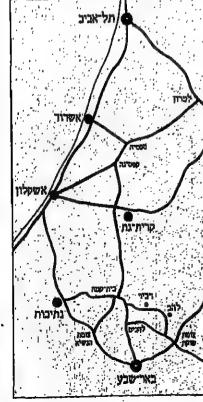
ית ניתה, שמיצנים בטוב־טעם ובעיצוב שה עולם שהלן וועלם מתוכב. האוהל ביסות. החצים הנבריים: כליושק וכר לישון. הנשיטו הנשים. כברים ומצאר וש ליומות ים לשואות משדוות צוועות לצעירות המשאות מדחות צונעות לצעירות המשאת הבפים ובוצריהם. שטרי בת הבפים ובוצריהם. שטרי בת הקום הבלים לתעשית מצרי הדד בלי מותר של במה בלים לתעשית מצרי הדד משלם ופיותר של "בכל הדומה", כמוהו לוצאו בנוב מאו יכוד מדינון ושדאל. היו של כלי בתור בעיני ומצי, מאוף האיר בנוב. אוטף היו של כלי בת משף, מאורות בעלי היי העוני מצר ומצי, מאורות בעלי היי העוני מצין ומצרים בעלי היי העוני מצין ומצרים בעלי היי העוני מצין ומצרים. ה מוני תפר מורס ומתכת.

משכבר הימים.

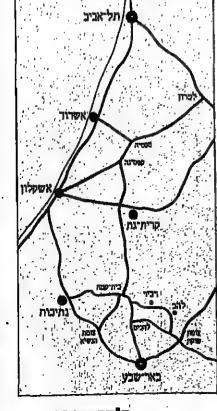
יוצאים מתל אבויחוף בחזרה לדרך ראי שית וחוצים כלפי מערב (הים). לאתר מאה מטר, הדרך נכנסת לשטח נטוע. עוצרים את הרכב ועולים ימינה, על גבול העצים, לקולומבריום – מכנה עתיק זע־ על בקוטר של תשעה מטר, מטוייה מבי תות ובחגים מתשע בבוקר עד שלוש אחד לנסוע. כדוך נפתח פחאום הגוף מימין, על חוץ ומלא כוכים כלפי פנים, כמו שובך

כשיוצאים מכאן ממשיכים לנסוע ישר בדרך העפר ואתרי פחות מקילומטר יש מיטעף דרכים שמתחבר לשני כבישים. ימינה, צפונה, מתחברים לכביש להג והכי ביש הראשי קרית־גת-באר־שבע תוזרים לכיוון תל־אביב.

שמאלה, דרומה, מתחברים לכביש להי בים-צומת שוקת, שם תחנת הדלק, המי סעדה והחנות של קיבוץ להב.

המוזיאון הבדווי – עולם הולך ונעלם. צילמה: שי נינות

23 Magalo

הגעתי לכאן בתור אף אחד, מש מקום

יום אני נהנה מהחיים יותר מאייפעם. אני הרבה יותר ענול ושלם כשושבותי, נתחושות ן שלי: נהנה יותר מהעבורה, מהשירים, מהמשפחה. כנראה הנעתי לגיל כזה שאני יזרע לראות את היפה שכחיים. כתודש מרץ אהיה כן 61. מודל ישון, מצב טוב. נשמרתי טוב אולי מפני שרוב ימי חיי לא הייתי כפור לחוקה חברחית ומוסכמות של מה צריך לחשונ, כמה להאמין, איך

היות שגרלתי בלי משפחה, ללא אוטוריטה של הורים, צמוצוי עם ראש פתוח שהרבה פעמים הכנים אותי לצרות. אבל המתיר היה כראי: בגיל ארכע אמי אמרה – קחו את זה ממני, זה לא מעניין אותי. אז צעור נאלצתי לחשוב ולתחלים לכר, וזה הענוג גרול

חשוב לי להנות מכל יום, מכל רגע שאני תי. להוציא מהיום את המקסימום. לא להסתוכב עיוור ברחוב. לראות את האנשים, לשמוע, להקשיב להם. להיות ער לנעשת, גם בעולם, מכל הבחינות. החל מפוליטיקה וכלה ברצה בעולם התחתון. אני שקרו, נודנים, מכלכל את המוח, שראל המון שאלות. חשוכו לי המשפחה - שתהיה כריאה ושיהיה לנו כיף ביוור. השובה לי מאוד המדינה. אני חרד לה ומקוח שהמנהיגים לא יהפכו את הכית השלישי לאפיוורה ושאם ינסו -- שהעם החכם היושב מה לא יתן לחם. מת עוד וושוב ליז לא פספיקו אני יודעו אולי עוד כוט

עכשיו אני נוצה. כצעירותי הייתר עסוק בריצה בתאוצת היסכהית להוכיח שאני קיים ושייך, לא היה לי הככור להיוולר למשפות כיל ויים, לגדול **出口提出的 28**:

במשפחת ותיקים. הנעתי לכאן כתור אף אחר, משום משם. זו גם אחת הסיכות שאני שר. כדי להשתייך. אני חלטוריסט נלהב. חלטורת טובה עדיפה בעיני על חמלט גרוע. אגי אוהב לכוא למקומות גירחים חורף, ואנשים כמעילים יוצאים מהכית ומתכווצים יחד באולם – ואני עושה להם מסינה. בחלמורה יש משהו

אריק לביא

נולד בגרמניה (1927), הגיע ארצה

לבדו בגול 8, למד ("חלקית") בכפר

ברור, כפר יהושע, חיפה. התגוים

לפלמ"ח ב'46'. בין השאר הופיע

בלחקת כרמלן. הקאמרין "שלושת

ועם אשתו, שושיק שני, ב"הוא

ישנים וחדשים, נשוי, אב לשתי

בנות, גר ברחוב רומין, ותליאביב.

וחיא" ו"הו הו יוליה". בימים אלה

יוצא ב"כל החלומות", אוסף שירים

המיתרום", שלישיית "גשר תירקון"

ין אחר לשני, ושרו וסיפרו. אתה לא תלוי בהיראוכיה המימסדית של חיאשרון, צורת הופעה. אתה כא די אנונימי, עם גיטריסט, כהתחלת הערב האנשים כאולם זרים לך, בסוף הערב – אתם משפחה אחת. יש כזה ויברציה אנושית שאף סעם לא תשיג בפארק הידעה מקום שנועד אולי לנחיתת הליקופטרים. יש כהופשת הקטנות האלה ויברציות אינטימיות כמו בין הפסל לאבן, בין הצייר לבר, כין הסופר לגייר.

בבוקר, שלוש־ארבע פעמים כשבוע, אני יורד לחוף. אני לא מהשחיינים שחייה משעממת אותי. אני צריך אה התוף כבי לרוץ ארבעה קים ככיף, מסאג' ללב ולריאות, למוה. כשאתה רץ, הכל מסתדר בראס. נכנס למגרות הנכונות. רברים שבלילה לא ירצתי יפתור – מתבררים. משאומתן, פנישת, מה עדיף גי מה, איך להתחיל ולגמור משהו.

וה קורה לי גם כשאני רוכב על אושניים, כלי התחבורה העירוני שליו תוך כדי תבועה סיוית היום מיתכנן לך, תה כיני. לנוע בעיר שאני אוהב. יענקלה שבתאי גילה לי את תליאביב הותיקה האפורה ו . שנבנתה על הלומות וכיום היא חרדה אם החלום יחיק מעמד הסתובננו הרבה בתל אביב שלו.

אני מעדיף לראות קונצרט בוידא מאשר לשבת באולם המשתעל, כשורה 24, עם וויברציות של כתפיים זרות ואלפי מהאגנונר ומהמחמרור שנדוו מכפר לכפר, מפרתף ראשים המסתירים לד"

מה נותן לך חרגשת בטחוןז בריאות וחופש. מה מעליב אותר? כשהכנות שלי אומרות – אוי אבא, אתה זק(. מה ממחיד אותך אצל אנשים ז *טפשורו, קנאה, בורות, רוע לב. ביחוד אצל מישהו בעמדה*

לועה, לא לחזיו, אסור.

<u>מז וותה שונאו פקקי תנועה, כשלא נותנים לי לישון ואני מת לשים ת'תחת על המזרון</u>

ולעצום עוניים. טה פגעיל אותר: <u>דיד.</u> מו משעמם אותרו <u>החיים הנקגרים בפקודת הקואליציה הדתית בימי חג ומועד</u>

פו המאנל האהוב עלידו יורקורו מאודים עם הרבה מלח ופלפל. מו אתה אוהב לעשות עם בנותיךו לבלות איתן, לבלבל להן את המוח בשאלות על

. נאונה מצב אתח שונא להימצאז <u>מולה. להיות בחו"ל ולהתגענע.</u> אין היית חצה לעבור על החוקז <u>אולי להיפגש ב"כסית" עם כל שונאי ישראל, להסביר</u> <u>להו שאין לזה טעם בצורה כזו, שכל צד צריך לוותר, וגם לתת להם לשלם בשביל הקפה.</u> ללמי צר לךו <u>על אלמנות,</u> יתומים והור<u>ים שכולים של מלחמות חינם.</u>

או מי אתח מעריץ: <u>את אלתרכון.</u>

און אישיות היסטורית אתה מעריך במיוחדו <u>ניטשה. את ההעזה שלו לחשוב עד היכו</u>

אתה מאוכובו <u>מזה שאחרי 40 שנה עוד לא מצאנו דרך לשלום. מאוד הייחי רוצה</u>

שו החולשות שלך: <u>לעתים לא ממושמע, לא מנומס, לא מדוייכ</u>

חובנתו שושיק טוענת שהזדקנתי מבלי להתבנר שו ונרון הילרות החזק שלךו הנסיעה לבד ברכבת, דרד צרפת ובלגיה, בגיל ישש. עם

ול ונית בנוחטה של כסף, מה חיית עושחו משריין את עתיד הבנות ונותן לשושיק

מה אתה אותב לקנותו <u>קפרים. אני צריך לחיות עוד מאתיים שנה כדי לקרוא את כל</u>

הפים שקניתי. ונעליים. יש לי כסך הכל זוג רגליים אחד, אבל בארון המון זוגות נעליים פי תוברים שלךו שמוליק קראוס, אורי ליפשיץ, יגאל חרד, יענקלה אגמון ואחרים

פו בעיניך אפה יפתו נשים. אני מאוד אוהב את ההמצאה הזאת. בשיודעים להסתכל, בכל אות יש משחו יפה. אשה זה עולם ומלואו, החגלמות החן, היופי, הרוך והשחלטנות. יותר <u>ווקה וחכמה מגבר, יותר עמידה בלחצים.</u>

בתיאטרון ממוסד, חייב לחיות עצמאי בהחלטות,

לקחת על עצמי את האחריות גם על הטעויות, לחשוב

ויחו ועבותי לעדים הגדולות בעולם, ואני אומר "אני לא מפחר מהזיקנה. אמא של מין מקם כמו הליאבינ. עיד מבורדקה, לא שונה, שהקה מלאת דינמיקה, תושנית מאור. אם מבר לא החונחו כארץ, תליאניב היא מרכז ארץ אונר יש בה המון פראות,

ו שו - תוגה ונוסשלניה ובקסע שאני רץ בו ליהותה, מובופינסקי עד שרומפלדור, האבטורד אויהה כל כן שראליות לצד שלונות מפלצתיים לנו כלנים למשלתיים ובכספים שיתודים תיוויתו

שר. הגשש החיוור מצחיק אותי. שייקה אופיר חסר לי מאור. לא רק בגלל שהיינו חברים, אלא משום שהוא היה אחר הכשרונות הנדולים שראיתי אי פעם. היה בו הכל – ועור.

אני שומע מעט פום והרבה ג'אז ומוסיקה קלאסית. זו מוסיקה שנותנת לי את האפשרות לחלום. יחד עם ההקשבה אפשר לשוט עם המוסיקה, להתנתק ולחלום את החלומות שלי. יש טוליסטים שאגי שפוט עליהם. רוסטופוביץ', ברגבויים, מנוחין, החלילן ג'ון גאלוויי. אני מאוד אוהב חליל. אני מעדיף לראות קונצרט בויראו מאשר לשכת באולם המשתעל, בשורה 24, עם וויברציות של כתפיים זרות ואלפי ראשים המסתירים לך. בבית, בכורסה, זה תענוג.

במרץ אהיה כן 61. מודל ישן, מצב " טוב. נשמרתי טוב אולי מפני שרוב חיי לא הייתי כפוף לחוקה חברתית ומוסכמות של מה צריך לחשוב, במה להאמין, איך לעשות".

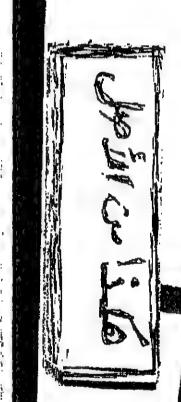
יש לי כבר אוסף נכבר של קונצרטים וסרטים. אני מכור לוידאו. אספתי הרבה סרטים ישנים וגם חרשים. דברים כמו "הגבן מנוטרדאם". כל הצ'פלינים. הסרטים של האמפרי בוגרט, מערבונים כמו "שיין" ו"בצהרי היום". כטלוויזיה אני רואה את ירון לונרון, הוא פרוכוקטיווי ומעניין. אני רואה תוכניות ספורט, בעיקר אם יש כרורסל, ובירדן יש סדרות מתח שאני אוהב, לא "שושלת" וכאלה.

סרטים אני מעריף לראות בויראו, אפשר להתחיל ולהפסיק כשרוצים, לרוץ קדימה ואחורה, לראות קטע מ"האזרח קיין" או את אוליכייה ב"ריצ"ר ה־3", להכנס לאמצע "זכרונות מאפריקה", ללכת אחורה ב"ארתור". תמיך אני מחפש סרטים. בנסיעה הבאח לחו"ל אני מתכונן לחפש טרטים ישנים; שחורילכן, של ג'ון יוסטון, "קיי לארגו" ואת to have and have

אני לא קורא עתונים, עובר ברפרוף על הכותרות ותופס את הפרונצים. בימי שישי קורא את המוספים הספרותיים. הקריאה שלי אינה שיטתית. הרבה פעמים בחירת הספר מקרית, מה שבהישגייד פיזין סכיב המיטה יש ארבעה מדפי ספרים, וכשאני מתעודר בלילה, אני מושיט יר. כין שתיים וחצי לחמש בכוקר, אלו שעות הקריאה הטוכות שלי. זה מה שיש ועם זה "LIKE"

עכשיו אני קורא טפר של הפילוטוף אריך רייך. יוחוזר שוב לקרוא את מרשין בובר. אני לא פילוסוף גדול, אכל זה מעניין אותי. את כל ספרי ה"מוכרחים" כבר גמרתיו מולכו, קופסה שחורה, התגנבות יחירים. אני לא משחגע מהם, הם נראים לי קצת סופרים מהצופים: תוא בסרר, דואג, חרד, נורא איכפת לו והוא רוצה להזדקן - צריך למות צעיר.... מוכר את זה באלפי אקסמפלרים וכל פלון ישראלי מטפטר על זה כמה רמעות. אני אוהב לקרוא שירה. זו הקריאה הכי מתומצתת והכי מעניינת המשקל השירי

שני משלותים ובכספים שיתורים היותר אלי הייתר היי עושה לי משהו

חתום למענם היום על

את מבצע המנויים הזה לא כראי להחמיקו

אבל זה לא תכל:

מרתק ומומלץ.

יקרי ערך.

אתה נותן לילדך עתון חינוכי, ★

אתה מקבל את השבועון לביתך

★ אתה משתתף בחגרלת פרטים

בדואר מדי שבוע ללא תשלום

חשוב על חיתרונות:

- אתת נהנה מהנתה משמעותית * במחיר חעתון.
- המשפחה כולה תהנת מהירחון "פופ 88", שישלח. אליכם חינם שנה שלמת.
 - → ילדך יקבל שי חינם
 - שעון יד מחבהב, מקורי וייחודי.

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע:

עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל תומר עזר ללימודים. במעריב אושק

גזור, מלא ושלח עוד חיום

תלוש חתימה

מספר חמנוי במקרת של מנוי קיים. ם מנוי חדש ם חידוש מנוי קיים

לכ' מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", ת.ד. 20020, מיקוד 61200, ת"א הריני מעביר לכם צק/המחאת דואר על סך 90 שית כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל אריאה ודמי משלות הפרס לביתי (המחיר כולל מערמו

> שם המשפחה:... בתובת:

שם פרטי:

שעון יד מהבהב, בלעדי למנויי "מעריב לנוער". הגרלת פרסים ענהית!!!

מתנה מידית לכל מנוי:

בין המוויים שיחתמו במבצע זה יוגרלו פרסים 🚳 * טלוויזיה צבעונית

* 5 מכשירי רדיו טיים, זוגות אופניים.

"מעריב לנוער" – עתון הנוער של המדינה!

משהר:

הסכם שלום הוא אחת הדוכים היעילות ביותר לחסל אוייב

נאווירה האנטרישראלית המרושעת והמפחידה של עיתונות איטליה, שניעה כמעט לררגת עיתונות ישראל, חל לאחרונה מעצור. פתאום הם מפרסמים מאמרים של ביקורת כלפי עצמם על היחם שלהם לישראל ושאלים את עצמם אם אין כאן אנטישמיות פשוטה.

ואו אני פותה את "איל מסאג'רו". ורואה בעמוד הראשי שיש ראיזו עם אבן. נעשה לי רע. אבל עוד לא ידעתי כמה. כפנים, הכותרת של וואיון, ענקית, ציטוט מאבן: "שמיר הוא המונע את השלום". לא הראתי

אנא אבן, למה אתה משקר לאיטלקים? לא מרובר כאן כרמאגוגיה לנווריך, ומצביעים מתוך שיגאה לליכור ואהבה לאשליות. אתה מדבר

ענשיו העולם יודע למה אין שלום. אמאר מושיט לנו הטכם שלום ושם, אנתנו לא תותמים. תוסיין הכדין שהוא עושה שלום עם ישראל ווא שולה שגריר לתל־אביב, ותל־אביב לא מקבלת. הם לא רוצים כלום, ודיני, ואנוגו מטרכים. הכל שמיר אשם. קראפי מתחנן לשלום, אני כבר משל לשמה, כי לאמא שלי יש שם בית, בטריפולי, ברחוב איסתקלל, משהו נגד אבן, נא ביצוע.

על שפת הים, ועכשיו אקבל אותו חזרה. שיגעון של מקום לנופש בקיץ. שמיר צוחק, ומבטיח להשמיד את לוב כמטרה לאומית.

את הבוחרים שלך אתה יכול לשקר, הם אוהכים את זה וזקוקים לזה כדי לשכוח את הילד בן השמונה שנרצת במכות אבן בראשו, ושאין להזכיר אותו כחברה טובה. (היי, חגרה טובה, כבר שכחתם על מי בריוק אני מרכר, נכון?). בחברה טוכה מרכרים על השינויים באש"ף. ואם אין,

בהמשך הראיון זה מה שאבא אכן עושה. הוא מסכיר למראיין האיטלקי שאש"ף זגה את האמנה הפלשתינית. מאיפה אתה יודע, אבא און רבר כי אין רבר כי אין רבר כי אין רבר כי אין רבר כיה, ואין אודע, וגם יהושפט הרכבי לא יודע. כי אין רבר כזה, ואין שום הוכחה לכך, רק להיפך. אתה ממציא לעצמך המצאות. זה אולי מקל על החיים שלך בישראל. המציאות רורשת תשוכות מסוככות מדי. בסרר, תקל לעצמך את החיים, למה לאז הסתגר בתמונה היפה. לפעמים אני רוצה להיות כמוך. שקר לעצמך, זה פטנט יהודי ישן, אכל כשכיל מה לשקר גם לעולם?

ועוד רבר, בראיון הזה אבא אבן גם מספר למראיין הזר מה שקרה כוועדת חוץ ובטחון. אני יודע שאין לישראל כבר וערת חוץ ובטחון, וק שלום. הם מוכנים לשלם לנו פיצויים על ארבעים שנות רדיפה בגלל ההדלפות ממנה. אבל דומה לי שעדיין אסור על פי החוק לספר מה קורה שם. נא לברוק. "איל מסאג'רו" מיום 8.1.88. ואם צריך לעשות

הראה אנא, אמר לי בני בכורי מחמל נפשי, והביא לי את ספר לימוד מתיולוגיה שלו. הזו ספר שלפיו לומדים ככתי־ספר תיכוניים בריטיים, ווא נם סער שיש לכל הלומרים סוציולוגיה בבית הספר הבינלאומי

וא נא נאיזו נהידות אפשר לעשות ספר על מדע מעורפל כמו סדילוגיה. המצר מסביר מתחים, לפי הא"ב", ובכל אות, מתואר לאמור:

C FOR CAPITALISM

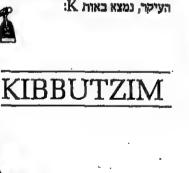
אא שבותרת מצויירת ככה:

וננית, באות M:

MIDDLE CLASS

וכן הלאה, רברים יפים מאוד באמת. בכל אות יש כמה וכמה מהם, ולאחר כל כותרת כזו יש מאמר מקיף ולא ארוך, אכל העיקר, אחי,

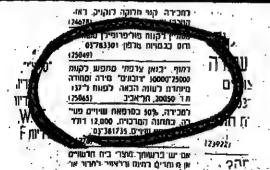
נמקום לביא

GROUPS

אתם חושבים שמה שכתוב על הנעליים שלכם זה רבר החשוב נשר נחים, אין אתם יודעים כמה חשוב מה שכתוב על מעיל הסקי

מדי שבה אני נמצא עכשיו הולכים האנשים כמעילי רוח מרופרים ולים שמות מפודסמים וגודליים לגביתם, אלא שאני לא מבין כזה מות לא מוח לי, כי אני הולך עם דובון.

מאשר ומחמם מאוד, אבל ככל ואת שמתתי לראות שבקרוב צו לא אותה היחדי באירופה, בעונה הכאה יהיו עוד עשרות אלפים מני לאתרי הסקי ראו אינו מודעה מצאתי בעיתון שלנו ואני מכיא

אותה כאן בהכלטה למקרה הנורא שהמורעה הקטנה הזו, במדור עסקים, לא הגיעה אל תודעת כל מי שהיא צריכה להגיע.

חמש דקות משום־מקום

והמשר מעמוד 27)

מספרים, תקציבים, תוכניות כניה, תנאי השטח. כחוסר הן מגושם, רוכי, הוא אימר לפעמים לשרית "סככה", או "מרלים", וקשה אז שלא לתהות מה. לעואזל, הוא עושה כאן בעצם. ברור שהוא מנסה להוכית משהו. כולנו מנסים תמיד להוכיח משהו, אכל מה? "המורה הרוחני שלי", הוא אומר לשרית, "היה לוי אשכול". היא מקמטת מצח, "מי זה"?

חמישה מרכזים כבר הקים לובה אליאב ב־67 סנותיו. שלושה בישראל, אחד באיראן, אחד במאנגואה. חמישתם נכנו דרך יומן שנה קטן, חום, כתוצרת 'סבן סטאר', שהשורות בו מטפכות אחת על השניה. קרוב לחצות רגא עריין יושב עם מנהל ניצנה, זאכ זיוון, ועובר על הפנקס שורה שורה. "קח", הוא נותן לואב חבילת דפים, "אלו ההצעות של 'אמנות לעם' להופעות אצלנו". זאב לוקח. רשימת הצגות: נפש יהודי – 11 רוחב, 8 עומק, 8 גובה, פסנתר. גלינה סבידנסקי, דרכה של שחקנית עולה בתאטרון (גם התוכנית, יוצאים הילדים לבילויים טריוויאליים יותר. כשפה הרוסית) – אין צורך בכמה מיוחדת. ליאור ייני חי, קיים ומומר – 4 רוחכ, 3 עומק.

> חצי השנה הראשונה של ניצנה, לוכה ישב פה לבר. חמשת הכחים הראשונים הושארו כמתגת פרירה מן ההיאחזות הראשונה של קדש ברנע. אחר כך התחילו להגיע האנשים. הלק הוא הכיר עוד מקורם. חלק הגיעו דרך מכרו. מדי פעם הם רופקים ברלת בנימוס ונכנסים לשאול משהו. לובה כתפקר פה קצת על תקן של גורו. "מה עם התוכנית לכניית סכר על ואדי אלות? הם ברצינות חושכים שיהיה שם אגם"ו זאכ זיוון מחייך, סקפטי. כחוץ. בצרכניה ריקה שהוכנסה לתוכה טלוויזיה, יושבים כעשרים ילדים עם כמה ארכיאולוגים וכמה אנטי מילואים ומתווכחים אם לראות 'דיינסטי' או סרט בוויראו. 'ריינסטי' מנצח.

ניצנה הוקמה לפני שנה בערך. במלים אחרות, היא עדיין כשלב קירום המכירות שלה. מנסה להוכיח לעצמת שהיא קיימת. על המסה היא נמצאת כמרחק של 66 ק"מ מדרום לכאר שבע. עמוק כתוך הנגב. כשמסתכלים עליה בגובה העין, היא ממוקמת על גכעת הול נמוכה, המשקיפה על הגבול המצרי השקט. הגוף הוא עניין של טעם. לא כל חשוף הוא גם

ניצנה איננה ישוב. זהו מרכז חינוכי לנוער. מכתי ספר ברחבי הארץ מגיעות לכאן קבוצות של תלמידי י'יי'א, מכלים שבועיים כעכורה וכלימורים, וחוזרים

וודסטוקדנגב

ובדה קצח משעממת: הנוב הוא האיוור משראל, וווא נם האיווד המחות מיוסוב בארץ. פכאן ואילך וה עניין לרוביון בלכר. בואו נאמר, אם אתם רוצים להיעלם מהעולם. לננות בקחת קורות, להסתובב כל היום בנייוש. סבין קשורת ברצועת עור למוחן, ומלג גוף עליון. שרירי, וושוף ושיווף ות אמשרי רק בוגב. בכל מקום אחר כארץ השכנים יאשמו אותן. במשרת הגיתה האלפעים של מדינה ישראל, רתוב

מוקה לצאה ב'בום' הקשורתי שיביא אליו אושים הרשים. דצוי צעירום. ב־2 ביולי ומו עומדים לפתוח בתניגות, אל תובי. תשעה ימים של חפנינג. מסטיוואל בוק, חניין אוריקולי, מטטיוואל העולם חשלישי (להקות מדדום אמיקה האניועה), הגינות לומד וישכרי, החולהו בדורים פורוזים נשאר אירן עים פיועלו במוחם חקולה של בוינה שוחטן ראש עיריית ערד, חפומד בראש המבצע: ושותפיו, חרשיון הבללי הוא שחדון הטובה ביותר להביא אשים לחביר את הגבר היא לחבין וודשטום מקומי עם שצוו מול, אולו רום אפולו יצלוחו לחביא לכך שמלחנות ווישנום המקל סוף שול,

מת למרת כניצנה אכי: "למדתי פה שהיו הרכה אנשים שגרו כנגכ

אני יודע שוו לא תשובה ולספקת נראה"

לובה על רקע תל ניצנה: "חופרים עם הילדים"

הכיתה. הכסף כא, כרובו, ממחלקות שונות של הסוכנות. למעלה משני מיליון דולר בשנה. בבקרים עולים הילדים על התל ובהדרכה צמודה של כמה ארכיאולוגים ומהנרסים עוורים לחשוף אותו. צוללים לתוכו שכבה אחרי שכבה. אחר הצהריים, אומרת טיול אפניים למשל. כערב הם שומעים הרצאות, מה שלוכה קורא "לימודי הנגב".

כמחזור ינואר, שהוא מחזור שיא, יש כ־150 חניכים. בכוקר, עטוף במעיל ספארי בהיר, לובה עומר מול חוור האוכל ומצביע על משטח חול ואבנים: "ואת הכיכר, פה הפסל הסביבתי, זה המוערון". מאתוריו מונחים ארבעה כתים קטנים, צכועים ירוק. שבוע קורם

עד שאנחנו נומרים את ארוחת הכוקר הילרים כבר יצאו מניצנה, לטיול כוואדי אלות. לוכה מפיל אותנו על רון והגר, מכקש מהם לעזור לנו למצוא את הילדים, ורץ לפגישה. נוג נחמר, היא כתחילת הארבעים, הוא בן 53. לא נשואים. גרו כשני קיבוצים שכנים, נפגשו, התאהבו, התגרשו וכאו לניצנה יחך.

חלוקת העכורה כיניהם כרורה: רון מביא את הג'יפ, הגר את הקלמנטינות. אחרי כעשרים דקות נסיעה אנחגו יורדים מהכביש, עולים על דרך סלעית. זאת אומרת, רון טען שזו דרך סלעית. לעין מנוסה פחות נדמה היה שאנחנו נוסעים על ההר, רוכ הזמן במאונך. מרי פעם רואים אלה ארצישראלית מיוכשת ענפים ודרך החלון זורם אוויר המדבר מלווה בכשני טונות אכק. הנוף המדכרי הקרום הוא נפלא, הכעיה היא שהוא כל כך קרום ששכבות עבות של תול מונתות עליו ולא רואים ממנו כלום. אגב, אין שום צורך לנטוע לספארי כקניה בשביל לראות היות. מאות חיות קטנות, ידירותיות, נכנסות מהחלון ומתחככות כי

אחרי כחצי שעה מוצאים דרך. רחבה, חלקה, נותה לנסיעה. אני אוסף את חוט השידרה שלי מהרצמה ומתיישב. נוסעים כעשר דקות ואן הדרך נגמרת. פשוט ככה. היא מגיעה לאיוה הר וזהו. אין המשך. הגר נאני מיד מחליטים שמתחת להר חפורה המערה החשמליה (החרשה) של חסמב"ה. חצי שעה מאותר יותר אנחנו מוצאים את קבוצת הילרים הראשונה מתחת לאחר העצים. נחים.

נו, אני שואל כמו איזה פוץ, איר היה ער עכשיוז כולם מסתכלים על טלי, כי היא החכמה: "בטך הכל עד עכשיו היה נחמר. לא קשה מדי. קמנו כחמש ככוקר ועברנו דרך הוואדי, עכשיו אנחנו יושבים מתחת לעץ אלה". לשאול נמאס: "עזוב, הכל תרא. בחיי, הכל תרא". טלי: "בשבילך אולי, כי אתה מוזר". שאול מרוצה, מוזר זה לפחות משהר. פלאוריה, המדריכה, קצת נעלמת ביניהם. ההבדל העיפרי הוא לא כגיל, אלא כמכטא האיטלקי. היא הניעה לניצנה דרך הנדנ"ע. אחת מארבע מרריכות שמפקר הגרנ"ע תרם ללוכה. יהייתי קודם בשרת כוקר, אכל ניצנה שונת. המסגרת היא לא צכאית, כלי משמעת נוקשה, והעבורה נחמרה". מאחוריה יושב אכי דיגמי, מחייך כל הזמן.

והיית כא לנור כאוז "אורגינל"

מרבית העבודה שיש בניצנה היא על התל הארכיאולוני הסמוד לה. "את הנגב לא מספיק להבין דרך הראש", אומר לוכה, "אלא גם דרך הידיים והרגליים. טיולים ועבורה". רוח קפואה, צורכת, מכה על השוליים המשוננים של החל, מתחבטח כיניהם ואחר כך ממריאה הלאה, לתוך הבנדים, לתוך האדמה הבהירה. לובה מדבר לתוך הרוח הואת, מרצה על תולדות המקום, נראה ונשמע קצת כמו פרק מתוך העולם שבו אנו חיים". קל לראות עליו ער כמה הא אוהב את זה. כל אדם אינטלגנטי משחק לפעמים בלהיות מישהו אתר. התל של ניצנה, כורע מתוא לאלפי שנות ציבילוציה, נותן ללוכה את התפאוה למשחק. הוא לא הפוליסיקאי הישראלי הראשת שהארכיאולוגיה מקסימה אותו, אבל הוא לפחות צוד המעטים שמוכנים ליצור את שדות המחקר של הארכיאולוגים של העתיד. דווקא הוא, שידע חפיו איך להשתמש בתקשורת, לאלף את קוצר רותה לצוכיו ולעשות לעצמו 'עתונות סובה', מוכן לקחת את הסיכון שבשעמום ולתת שיעור בהיסטוריה.

יצנה העתיקה הוקמה בידי הנבטים. הם היו פ נוורים קשות, שרדני, האבות הרוחניים של הבדווים. כמאה הראשונה לפני הספירה הם לע בהתקף מגלומני זמני והפכו לעם של כנאים. בין מלכם, חרשט הרביעי, לבין המלך הוררוס, היתה תחרות לא סמויה במיוחד על השאלה, מי ייוכד כנוא הגרול של התקופה. התחרות הואת הביכה את נית המקרש השלישי, ואת העיר פטרה. הגבטים כנגב ענה כתנאים שאפילו היום נחשבים לכלתי אפשריים כד להשיג רונם אחר של אדמה תקלאית מושקית ום נאלצו לכרות ארבעים (ו) רונם של סכרים קטנים שהובילו את המים. הם אלה שנתנו לניצנה את שב 'נִיסנה', מנבטית, פירושו ניצן. בסביבות המאה השניב לספירה הם נעלמו כליל. עוד אפיוודה שההיסטריב בקושי מוכנה לזכור. אחריהם באו הרומאים שהחיים במקום חיל מצב קטן, אחריהם הביונטים, שפיתוו או ניצנה והקימו בה שתי כנסיות צליינים נרולות שננו על חורבות המקדש הנכטי, שטרם נחשף. כאותה תקופה גרו בגיצנה כ־20 אלף איש. הערכים הגיע לניצנה בתחילת המאה השביעית לספירה, כבשו אחה מידי הביונטים ולקראת סוף המאה, נסשו צותה

השאירו אותה לתול ולרוח. "וב־1906", אומר לובה, "אתרי אלף וארכע מאת שנות שממון, כאו לכאן התורכים. וכנו כאן מעין פין צבאית, מעל המל שנוצר על ניצנה. הם קראו למל דרב־אל־סולטן ולעיר שלהם עוג'ה. זו היתה עיר צריפים שבה שכנו שתי דוריויות של פרשים ותותוצים ב־1915 מביאים הנה תלמידים ממקווה ישראל. ב־1917, הגנרל אלנבי מעיף את התורכים. הוא מעי כניצנה תחנת משטרה. ב־1937 החמנה הנה משלה זיאולוגים אמריקנית, משלחת קולט, ומצאח כנוסיה הדרומית אוצר של פפירוסים געווים על מנויות המקום. עכשיו אנחנו חופרים, עם הילרים

הרוח כינתיים שככה כמקצת. לוכה מסונו בצערים קצרים, קפיציים. מתחתינו, עומרים שני (הקשך בעמורגו)

אבל אני עוד לא החלטתי אם אני שוב דץ לכנסת

שלטימניט נעבור את תחורף בשלוםווו

הטוב ביותר + הטוב ביותר + הטוב ביותר + הטוב ביותר + הטוב ביותר +

ביו עדי לפיעים שור ניסעע ברוגבים ספספית, סחלות ראה מעניסה. ה-OB (שסן מוע אזיר יבש, מקל על הגעומה את האדים, מוע אזיר יבש, מקל על הגעומה ומרוע. מונים מונים רופא יכדים

> יות בעו למינות התתשמכות. מוסמוריום נמר המום שבסיכר.

און מחאם כחקן 900 של מכון החקנים הישראלי. ות מוקות וכרשתות תשיווק בכל הארץ, דע נגקומרטאום בכל תארץ.

מסמרים מצופים

P.V.C מוליתו

תווית בך "דודאו" עור מעובח 3-2.5 מ"מ

מוזל המחיקה האחד והיחיד עכשיו בשבעה צבעים שונים לבחירתכם להשיג בחגויות המובחרות למכשירי כתיבה

Braenin 32

ניסים הרבה עשה רבי יעקב אבירחצירא בחיין
וגיסים הרבה הוא ממשיך לעשוח גם היום.
חסידיו מספרים שביום הלוויחו ניסו חלמידין
להעביר את גופחו מדמנהור לאלכסנדדיה,
אבל הגופה הסכימה לזוו רק לדמנהור.
ובשאבלו אוחה במקווה ניער הצדיק המח אח
עצמו מהמים ונכנס לארון לבד. הם, החסידים,
עצמו מהמים ונקניקיות ובכי נהחרגשות וצפיפות
ופיסטוקים ונקניקיות ובכי נהחרגשות וצפיפות
והרבה קדזשה שגם לוקחים ממנה קצח
הביתה, לאלה שלא זכו לראות את הקולות.

תאת תיכל קפרא צילותים: ראובן קסטרו

עשרה כינואר, מוצאישבת, כשעה שתיים וארכעים לפי
נות'נוקר המריא לשמיים – כליווי נקישות הלשון המסור
תיות לזילוילוילו – מטוס "אליעל" חכור, עמוס כמאה
ועשרים עולי רגל. בקירמת המטוס ישב ברון בנרחצירא
המכונה הברצרוך, המכונה הרב, המכונה הארמ"ר הקרוש
שליס"א. הדיילות צעעו "לשבת, לשבת" וחילעו ארותת כוסך קלה.
ליור המושבים ניצבו שקיות הדיוטייפרי שהכילו בעיקר
נקבוקי וויסקי, שניענו בהתערבותו של הקרוש. בטרמינל התעורה
בעייה. המאכר מרב למכור יותר מכקבוק אלכותול לאדם. מיד קראו
לבכא"ברוך. הוא גיגש ושאל "למה אסור?" הוציא המוכר טופס
ושאל: "אתה קודא אנגליתל". הבכא"ברוך רכן מעל הנייר, והודקף.
"טוב, כמה אנחנות", שאל והביט בפמלייתו הקבועה, יש חמישה.
"טוב, כמה אנחנות", שאל והביט בפמלייתו הקבועה, יש חמישה.
"איזה וויסקי אתה רוצה" – שאלו בהערצה את הרב. "ג'י.בי.",
הודיע, נפתרה הבעייה. לכבא ברוך היתה עור שאלה: "יש סיגריות

ישי זי אה הין. שעת טיסה לקהיר. נחיתה כשלוש וארבעים. רק כשש בבוקר יוצאים הרכב הפרטי שהושכר לרב ושלושה האוטובוסים לכיוון

(המשך כעמור חכא)

មារាខ្មារថៃ 34

בבית־הקברות של יהודי דמנהוו (שמאל); למטה, בצילום תעליון: שהי עולות לרגל ליד סככת משטיתים; בצילום התחתון: שוטר מצרי וחסיד ליד האוטובוס; למטרו משמאל: מתפללים ליד אחד הקברים

כבש שתוט זדם על הקרקע

העיר דמנהור שליר אלכסנדריה, שם קכור הצריק רבי באוטובוס - את העוני המשווע, הדלות והליכלוך.

מחכה כצומת ומלווה את הרכבים לקבר הצריק.

עבר מציר לעיר כרי להפין את תורתו. ברמנוצר, בשנת 1878, תפש אותר המוות. היתה מחלוקת בין להיכנס. מיד. האמונה בגרולת הצריק מצחת נימוסים קהילת יוזרי אלכסנדריה וקהילת רמנהור היכן ייקבר. וחליכות. דוחפים, לוחצים, מחצים. אנשים משתכוחים כאוחו יום התקררו השמיים בעננים עכים, והגשמים על הקבר. מחבקים, מנשקים, מתהככים. עם הצפיפות לא איפשרו להעכיר את הארון לאלכסבררית. מגיע הככי איזה ככי. ועם הככי מגיעים התיקים, בהתייעצות עם החכמים הבינו שרצונו של הקרוש המוודות והצירניות. כשלב ראשון מניתים את התיקים

भावस्वीत ३६

תאתין בדברים כאלה, בהילולת וצריקים. בארץ הייתי בכל הקברים של הצריקים. על דבי יעוקב KELIKILK שתעותי הדבהי.

במקפידה על כל הדינים ושאין בה

לששות חשמל בנוסח פנסי והוב על

מניש כאר יפה מעץ. יש מבחר של

פל נודה מתחבית ויש תפרים עשיר

פשה פתיחה מנוזנות – למן איקרה

ולם יוני ועד לארסישוק, אספרגוס

לא פתחנו באהחה עד שלא לקחנר

וכרים עם המשניה, ששמו ישראל

תהל והוא לומר חורה אצל הרב פרץ

ומוכן, פיס) וגם אצל הרב חיים

לתיור, מהמשגיה רגן למרנו כי כרי

לא לעכור, חלילה, על דיני שנת

ישישה, קינה המסעדה שבהשנתתו את

פיתות שלה במאפייה מסויימת

פחים, שאופה את לחמיה אך ורק

פקח מיוכא, את הירקות מביאים היישר

מנייברק, מסקום הנמצא כפיקוח

ופ"ז, דרקות אלה עוברים במסערה

שיפה כמים חמים כדי לחשמיר את

האלקים העלולות להסתותר בודם ושודרי

למפרח רגים כשרה, המשתמשת

סוצה חלב, החלעת היא בכחינת

מי לנו אם יכואו השנים כמגע).

צלו התבלינים נקיים מחשש שביעית.

שני גם ניקנים כאריזות שעליהן

האלה החמה השנחתו של הרב לנרא

צחרי כל אלה אפשר לשבת אל

גשלחן כלב שקס תבנפש תפצה ולהומין

פינון וזב של מנות ראשונות – איקרה

פעלה כדבעי, סלס דגים תריךי

משתח, פמה כלבון עם גבעולי

השיות את המנוח הראשונות ליוו

פתח קלויות, רוויות שמן רועתר. כמה

מפינום, עלי גפן וקוקסייל של סונה

ולג בוול אביב.

מלם דנים חריף.

שתעון תוריוסר

קרית אלאבי: "אף

דגים ביפו, עם משגיח, בלי חשש שביעית

במסעדה שבה אפילו לירקות יש פיקוח הבד"ץ (צילום: שמואל רחמני)

מתונה הצובה אחיים הגיעו הרגים – דגים. הוא לא רמה לאף מרק רגים רווקא יונונה. בעני שאלנו איך בתונה הצובה אחיים הגיעו הרגים – שהבדנו לפניכן. צבעו היה כצבע מרק משונעים על מרק כזה. ובעלי המקום אמרו שהברנו לפניכן. צבעו היה כצבע נשיק בשובים הרגים החברנו לפניכן. צבעו היה כצבע נשיק בשובים מרק כזה, ובעלי המקום אמרו בשקו הנולש. לא היו בו התיבות. לא נדף ממנו מכינים מרק כזה, ובעלי המקום אמרו

ק המשבין למעודה הומינו מיץ לימון ריובשו מעט על הגריל. גם נדולים, גם ריח של דגה. בעצם, אלמלא אמרו לנו ש"וה הניע בטבעיותו, כשאל כל כוס טעימים.

נתף של קפוע המצעיתון, כשאל כל כוס סעימים. נתף של קפוע מי סוכר מהתהים אבל לפני הרגים קיבלנו מרק למרכיבים אחרים. ואת זה אם מיב בא נפתעה הלימה אבשו נצמדנו לבירה רגים. הוא לא רמה לאף מרק רגים רווקא לוכותו. מפני שאלנו איך בתוח המים, אבשו נצמדנו לבירה רגים. הוא לא רמה לאף מרק רצים משוגעים על מרק רגים. שאלנו איך

ישראל דניאל (למעלה), משניה הכשרות של "שירת הים" ביפו ושולתן ערוך

ריח הרגים האומייני – הם משתמשים אך ורק כרגים "לכנים", ללא עצמות, מוסיפים מיבוון רחב של ירקוח וכן שום ותכלינים יבשים, ושמים על האש למשך שעתיים. אחרייכן מרסקים את תוכן המרק ומשיכים אותו אל האש, הפעם אש קטנה, וממשיכים לבשל שתי יממות. לפני ההגשה יוצקים פנימה מעט פסטיס ומשקה ממשפחת האניס). מה שיצא מכל אלה הניע לשולחננו וגרם להינהון של הערכה והנאה.

"היפופוטם".

חסידי המסעדה "היפופוטם" 🔫

שברחוב ירמיהו בתליאביב,

שמחנו לקרוא לפני חודשים אחדים

במדור זה – שאנו מרבים ללכת

בעקבות המלצותיו – דברי שבח

עליה. "היפופוטם" חיתה ראוייה

בביקורנו האחרון ב"היפופוטם"

זכונה לנו אכובה גדולה. מלצרית

חמוצת־פנים הוכילה אותנו לשולחן

מלוכלך שלא טרחה לנקותו.

בכוסית היין שט לו חרק. הלחם

והחמאה, אותם חזמנו, נשמחו ולא חגיעוב החשבון. לעומת זאת

ולמרות חליקויים - הוגש

בשלמותו. כשהסנינו את תשומת

לפו של בעל המסעדה לכך, לא

שרית ודוד, חל־אביב

חוסופה תגובתו כבוד למקום.

לנו כי ראשית – כרי למנוע מהמרק את

אלא שמאו קרה שם משהו.

קרה משהו

מחירים לרוגמה: מרק דגים – 6 שקלים. איסרה – 4 שקלים. פטה סלמוו - 12 שקלים. דג: בין 20 ל־28 שקלים. פתוח צהרים וערב ולהוציא, כמוכן, ליל שבת ושכת בצהריים). היות שגכעתה של יפו העתיקה הופכת משעה מסויימת לחניון בתשלום, מחזירים לך כמסערה את דמי החנייה.

37 ชเลยฉเช

הוא ניער את עצמו מהמים ונכנס לארון לכד".

"בטח, אתרת לא הייתי כא לכאן."

בשעה טובה מגיעים לאתר הקרוש. חדר לא גרול.

במרכזו קבר בטון של הצריק. הראשונים שמשתמחים

עליו הם קכוצת מאמינים משכונת מאה שערים

בירושלים. "זווו קצת", מתעצבגים עולי רגל אחרים,

מישהי שולפת תוף מרים. הנשים שרות. ככא-ברוך

ומנציחים את הרגע. הככא־כרגר משתהה קצת,

על הקבר. כתיקים יש בעיקר בקבוקי ערק, בקבוקי מים

Burgar Barbar Barrell Carlo State &

ואו מתחילה הנחירה. מאה ושלושים איש רוצים

אתה מאמין בזה?

עוד נס: 'כיום שטכלו את גופת רכי יעקב כמקווה מינרלים ומיני מזונות. לפי האמונה – ברגע שהחיק

כא כמגע עם תקבר – עוברת הקרושה אל המוון שני.

ואחרייכן אפשר לתכיא את תמוון הקדוש גם לפיות מי

וכשהנשים כוכות – עיני הגברים מתמלאות ומשול

ועם הרפעות מביעות הזעקות. כלומר השירים ונם

מחלקים שם, לפי המינהג, על צלחות פלסמיק צו

מגשים, תלוי כאירגון המוקדם, גרעינים ובוטנים

ופיסטוקים ועוביות. ואסור להביד לא, כי זו מצוה

גדולה לאכול. ונשים עם בקבוקי ערק בידים

מסתובבות ומציעות כוסית. ואמור לטרב, כי זו מצוה

ואת הקליפות והשיירים זורקים על הארק. והודי

האשפה הולכים וגבהים. וכל צעד משמיע קראקיקיאל

דימונה, קרית־מלאכי, חיפה. רובם כני העדה

המרוקנית. מיעוטם אשכנזים, תושבי מאה שערים

"קרוש כוה לא קשור לערה", הם אומרים. אפילו ונ

המתגורר באוסטרליה ששהה עתה בביקור בארץ הגיע

(המשך בעמוד(ג)

נשים, גברים וילדים מכל רחבי הארץ. נחינות

הבכי מתעצם, אשה בוכה ועוד אשה כונב

המשפחה שנשארו בארץ.

(המשך מהעמוד הקודם)

יעקב אברחצירא. בדרך, מכעד לשמשה, ניתן לראות את הנילוס – "וה לא הנילוס, זה היאור" אומרים כשש ככוקר, לאתר לילה ללא שינה ושלוש

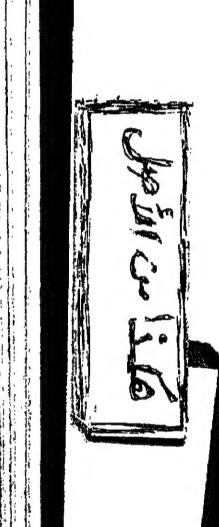
שעות נסיעה מתישות, מגיעים עולי הרגל לעיר דמנהור. "חכי ותראי איך העייפות שלהם כורחת ליד הקבר", מודיעים לי המארגנים. אופנוע משטרה מצרי

רגע, יש כריקה בטחונית. הרבה חיילים מצריים. נשים שוטפות כלים כמים המזורמים של התעלה. יש גם כרווזים, ילדים כבגדים קרועים שעושים שלום, בוץ, אשפה, חמורים, כירכרות נוסח נהריה. כמה מהנוסעים מניחים תפילין. אווה אבריחצירא, כתו של הרב, מתקנת את האיפור. שיהיה יותר רוז'. מאה ושלושים עולי הרגל שהגיעו בטימה ושילמו כל אתר 310 דולר – מפהקים. "יש וידאת" שואלים השוטרים

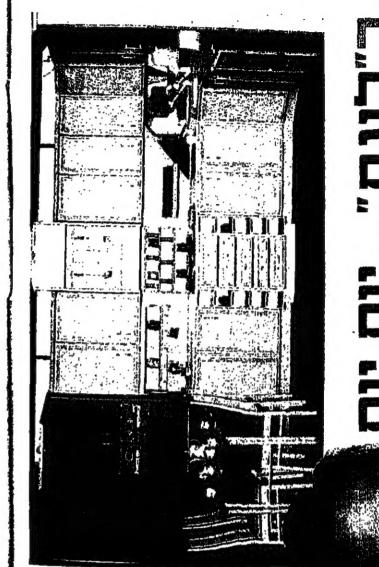
מעון מור־יוסף מקרית־מלאכי, בעל חנות מכולת, מתרגש. "רבר ראשון", הוא אומר, "וו טיסה ראשונה שלי, ותרץ מזה אני מאמין כרברים כאלה, כהילולות וצריקים. כארץ הייתי בכל הקברים של הצריקים. על רכי יעקב אנרחצירא שמעתי הרכה. כיום ההלוויה שלו, למשל, ניסו להעכיר את הגופה שלו מרמנהנר לאלכסנדריה. חסרי סבלנות. "חבר'ה, חבר'ה, להודרו". אנשי מאה אבל הנופה לא זוה. שני החלמירים שלו גימו להעכיר שערים לא ממהרים לשום מקום. רק כניסתו של הבבא אותה בכוח, אכל הגופה זוה רק ככיוון דמנהור. וזו ברוך מנתקת אותם. שוב נשמעים צלילי הלו־לו־לו־לו. אוג הסיפור, שרכי יעקג כא בחקום למישהו האמר לו שתא רוצה להיקבר ברמנהור זה שקר. בכלל בורע ברך ומתחיל להתפלל. כולם שולפים מצלמות לא נכון. האמת – שהגופה לא רצתה לזוו".

גירטה שניה מפי משת כן שיטרית: "רבי יעקב פלשיפלש קם פוצא.

ע"י קויון איילון, מול איצט 1791977, 1782357

וש ומ השר. הפנקס שבירי נראה לאיש הבטחון דגים והשמחה גדולה.

ובי יעקב אבינו. אָמֵז

(זמעד מעמוד 36)

אופים קפי יום, פועלים, עצמאים קטנים. שמעון פתאט הפייטן שעובר בחברת קרישא ויודע את כל משם בעליפה, חיים דהן שמרוב ניסים לא יכול היה לחנר, וחמולה גדולה ממשפחת אבו־חצירא. שלוש מותיו, החתנים, מול בלוקשטיין נכדת הצדיק (שמען אותי לבוא, זה מאוד מרגש"), האחים שלמה ושק מפו בעלי המבטא הצרפתי ו"הוא גם סבא שלגו ום ציק גדול"), ורבים־רבים אחרים. כמה רבים?

מזרה בג'ינס כמעט מתעלפת ליד הקבר. כולם סצינ צועקים. ורוחפים. ועכשיו כבר לא שמים שם וויפס עם מוון אלא את המזון עצמו. על הקבר נערמים למלאם אבל בשיטתיות וופלים ונקניקיות, פיסטוק שלני וגרעינים שחורים, . חתיכות לחם, צימוקים ושקלר, ובקבוקי ערק וסיגריות, ועוגה שחורה, ונקנוק קינלי. וכולם רוצים להכיא קצת קדושה תחה ומי ששם את הפיסטוק מפיל את הוופל, ומי קם את נקבוק הקיגלי מפיל את בקבוק הערק. והאסטוה הולכת וגוברת.

ומים והערק נשפכים. ואנשים רוכנים ושיער ואשם סופג את הגוולים. שתי נשים מכוגרות משינות ידיים בערק שמשיים על הקבר ומורחות ל משנ על צוואר ופנים. "זו מצווה, זו מצווה", הן שמה ונולה נוספת של פיצוחים. ויש מי ששותה את תולים ישר מעל הקבר. וכולם מנשקים את לוח ודק ועוצמים עיניים ומבקשים מהצדיק שלפי הפתה ניום זה רוחו שורה במקום, שיעביר את נקשתים לשמיים. ומוהל מפנה פיסת קבר ומניח ה לא לאטראט, את כלי עבודתו – סכינים ערינים שמא הקדושה לכלי העבודה ותהיה ברכה שתצא

ושופת האמנה הוו כעוצמת הרחיפות. ואנשים שועים נשני הצריק שיביא להם פרגסה טובה ותרופה לשלה וכן זכר. הרבה מבקשים בן זכר. ויש רווקות שותות להינשא ועשרות שרוצות ללדת. נושאים תולות ומדליקים נרות, והשוב לא פחות לקשור ווש הם שלפים חוטי תפירה, ריקמה וצמר, מניחים אורכו. לאחר פעולה זו אורכו. לאחר פעולה זו הונים זה החוטים ומגישים פיסות מהם לאנשים פון נכסום תשים פרטיים. יריים מושטות, מנסות לוסף הים, לפי האמונה - אם קושרים את החוט על אר הוא מיד מתרפא. דרכה לוקחים את מדים וכיתה, ואות הנערות גם שוענת שאם כורכים ביו פכינ היר – מתחתנים.

ויה השעוה של עשרות הנרות מתמזג בריח הריף ושניהם יחר מעכים את אוויר החדר התו ומקפים על הנשימה. לפתע אחד המאמינים פצל החקמת אפילפסיה. הוא מתעוות, מתרחר מתח לנשום. היסטריה. מיר מבהילים את והבבא מון, פעסו לצחון בידי החולה וללחוש באוזנו ברכה. וחקי לא פוסק, כבא ברוך מנסה נשיקה ועוד ברכה. מערם, שלא מאמינים, כבראה, בכוח הברכות – משים נמות את ההמון הצובא על החולה ומפנים צמו ל אלונקה לעבר האמבולנס שחונה לא הרחק

יים על הקבר קופת צדקה, וידיים עמומות הקקם חלרים ולירות מצריות נרחפות לעבר הקופה ישר ספו בחרוקנת תכולתה לטובת שקית ניילון עם אות של תנות בעליים. וכל מי שמגלה בדיבות זוכה לנינו איפית, וחנקים שרוח, ומוחאות כפיים, שומלות ומוליפות נרות. וגם הנברים, ליד הנרות שור מצרי עם דלי וכו חול. הוא עומד בשקט, משם מקכה שנכר מבוגר יסיים את תפילתו ואו אל את התל, בחוץ שמש בעימה ושוטרים מצריים מש אחד עם מכשירי קשר. על הגנות מסביב

פתי האו ושור השנקס שביר בי הוו ליתר מאיפה מי האו יכת לה", הוא שואל נאנגלית. "מאיפה

כבא־ברוך ועולי רגל. לאחר תום ההילולה הוא נישא על ידיים והוצא מהקבר בשירה וריקודים ודמעות.

השם שלי רץ במכשיר הקשר. הוא מציץ לפינקס, מביט שולחנות, מפות, כיסאות, צלחות פלסטיק ובקבוקי בחומרה ודורש ממני להתייצב לפניו כל עשר דקות. ערק לסעודה החרר הזה מיועד לגברים בלבד, את רגע לא נעים של מבוכה. חשש קטן. אבל אחרי־כן הוא הגשים מכניסים לאולם מטונף, ללא שולחנות. אף אחר שוכח שדרש והכל שוב בסדר.

על הקבר ומרגיעים את הכטן שלא אכלה מאז הארוחה הקלה במטוס "אל על". באותו זמן מתחילות ההכנות לקראת הסעודה עם הבבא־ברוך, הכוללת שחיטת היא לרכוש את הכבש שייאכל בסעודה הזו. אשה משני צידיו. חוק. בכחול מתמקחת עם בחור מצרי על מחיר הכבש. יש לה מאה וחמישים דולרים, ואלה מספיקים רק לעז. בלית ברירה היא מתפשרת על עז. בידיים רועדות מהתרגשות היא מונה מאה וחמישים דולרים ונותנת אותם לבחור הצעיר. העז – שזה עתה החליפה בעלים - מתמרדת ומפילה את האשה המכוגרת ארצה. האשה ממון רב יותר, מוכן ומזומן להצטלם כשהכבש שקנה בזרועותיו. כבש שמן. לא פשוט להרים.

> בדוך אבו־חצירא: "דבי יעקב עליו השלום הוא ממש יעקב אבינו. מי שהגיע לכאן היום וזקוק לדחתי שתיים בשוח שיתצא בתקום הזה כוחו".

וחשוחט שוחט. ונחלים דקיקים של דם חורצים ערוצים בקרקע. והכבש השתום מפרפר. ונשים שמחות מוחאות מולו כפיים ושרות. 'תביאו מצלמה'. זרם הדם ובתנועות סכין מיומנות פוערים את נטן הכבש ומניחים אותו על אחר הקברים מסביב וכוצעים אותו בנרון. וכתמי וקרם הולכים וגדלים ומגיעים עד לרגלי הסועדים השמחים ושרים, שאינם מוטררים מצבע הקרקע שהשחנה.

לים מכשירי קשר. על הגנות מסביב – וכך על קושע ביניים מפחדים ראשי כבשים בישים שמובר מים מינרליים, דמנהור שבמרכזו קבר הצרים, מפחדים ראשי כבשים מרימיים, שתאל ושינריות קנט במחירים מוסקעים. ואך אחר נוטפי דם, חלקי גוף, רגליים, עור, חלקים פנימיים, שמלתו עור מוסקעים. ואף אחר נוטפי דם, חלקי גוף, רגליים, עור, חלקים פנימיים, שמלתו קליפות ברעינים, צלחות פלסטיק, עצמות עוף ושיירי

יישה ימה לחד, והא שהאל באנגלית. "מאיפה בשעה שתיים כבר משחקם עץ ואים מכינים של האם במבנה שלהגלי הקבר מכינים של האם במבנה שלהגלי הקבר מכינים

לא מוטרד מעוצמת הטינופת. מנה ראשונה – דג מטוגן ברחבה נחוץ שולפים מהתיקים מזון שלא קודש שהובא מהארץ. מנה שניה – כבש על האש. הגברים שרים. בקבוקי הערק מתחסלים צ'יק־צ'ק. "לפי האמונה", מסביר משה בן־שטרית, דוברו של בבא־ברוך, "בהילולה כזו אי־אמשר להשתכר". כבשים וצלייתם על האש. לפי האמונה, מצווה גדולה כשכבא־כרוך יוצא מהחדר לעבר הקבר, תומכים בו

בא־ברוך, לבוש לבן, עטוף בגלימה חיצונית שחורה וכיסוי ראש בצבע בו', יוצא לומר את דברו. בקבר. נהירה. צפיפות, מתברר, היא מושג כלתי־מוגכל. עיני המאמינים תלויות כן בהערצה אין קץ. רבים מתחרים על נשיקות פיו. קמה. העז מתפרעת. האשה חסרת אונים. זוג אחר, בעל מגישים לעברו יריים, מושיטים ראשים. כל חיכוך גופני מקבל משמעות של קרושה.

וזה נאומו: "מי שהגיע לכאן היום וזקוק לבחמי שמיים – רפואה שלמה (אמן), בנים זכרים (אמן), פרנסה (אמן) – בטוח שימצא במקום הזה כוחו (אמן). אני מבטיח לכם שמי שכא בלכ שלם, באמונה שלמה (יש, יש אמונה) ילך מכאן ומשאלתו בידו (אמן זאמן לרילו־לו־לו)

"רבי יעקב עליו השלום הוא ממש יעקב אבינו. אתם שוקוקים לכל מיני דברים שבעולם", ממשיך בבא ברוך, "אלה שלא זכו לזיווג הוגן בזכות רבנו יעקב יזכו לזיווג ראוי (אמךאמן־אמן). מי שלא היה לו זרע הלוואי ויצא מפה וכוחו בירו."

"את החיילים, את החיילים תכרך" – צועקים לו. בכא ברוך מניח ידיים על פניו. "רכותי, אני רוצה לומר לכם: כל מי שכא לכן באמונה שלמה וטהורה ומאמין ברבי יעקב, יצא מסה ומשאלתו בירו." "החיילים, החיילים", ממשיכים לצעוק לעברו, אבל בבא־ברוך לא מקריש להם כרכה מיוחרת. "בוכותו של רבי יעסב נחתם הסכם השלום. זו

פעם עשירית שאנחנו נמצאים כמצרים, וזה כזכותו של רבי יעקב (אמן). לולא הוא לא היינו פה (אמן). אנו מאחלים לעם ישראל לחזור בתשובה שלמה (א־מדן),"

וישנה גם ברכה מיוחרת לנשיא מוכארק. ומיד לאחר מוכארק, נישא ככא־ברוך על יריים וכזווית גבוהה זו הוא מוצא מהקבר בשירה וריקורים ורמעות. ואשה מכוגרת אומרת: "רק בשביל זה היה כראי לכוא לפה". והשמחה גדולה מאור מאוד.

מיכל קפרא

41 HIDEDIO

הקלות הבלתי נסבלת

צינה עצמה כפשטות: אורנית. הושיטה יך. בטוחה מדי. גראית כאילו אילפה את עצמה כאילו מרסנת את עצמה. "אני זוכרת שהמשבר האמי-במרוצת הזמן לנהוג בהכרת ערך עצמית. תי הראשון היה כאשר עמדתי בתור לקנות צעצועי לאורי נדמה שהיא עריין מאלפת את עצמה "לדים. מאחורי עמדה ילדה קטנה, אני חושבת כת לעסות זאת. גליה, כאשה, חשה איזה צליל של זיוף, שבע או שמונה. יפה כמו בובה. אבל, מה שעשתה לא כאמירת השם אלא בלחיצת היר. חוקה במקצת. ילדה זו שימש לי לא רק ראי אלא קריקטורה לדרכי מנסה לכנוש מכוכה. אבל סוף־סוף, איון נערה לא שלי. לא תאמינו, היא עשתה עיניים למוכר. שירדה תהיה מבוהלת כמקצת כאשר ניר, מציג אותה כפני אליו. כאשה התבוננתי בה כעווית הילדותית שבה

שונה מהנערות שניר יצא איתן. כנרה במקצת. הייתי מגוחכת..." גליה היתה אומרת הרכה יותר מקצת. נושאת על 160 הסנטימטרים שלה לפחות 15 קילוגרם מיותרים. הדבר בעירות להצמית את הסנטר הבוגדני. הוא משווה להן ניכר בשניה, אבל בעיקר בסנטר הרך הבוגדני, הסנטר הבעה מזדקנת. ניר התבונן בחזה הגדול. חובב חזה הכפול שאיננו יאה לפניה של חיילת צעירה העומרת כבר. אורי התבונן כידיים ותמה מדוע היא משלכת על סף שיחרורה. חזה כבר מרי. כתפיים עגולות וחור אותן. מנסיונו למד כי ערים המרברים כאורח חופשי קוח מדי. בטן עגלגלה. רגליים קצרות. שיער כהיר וספונטני מניחים לידיים להתנופף בקצב הדיבור כאד קצר שהיה מסוך במום מבריק וכאשר גליה נגעה בו לו הם מנצחים על איזו תזמורת של כנות פנימית השה לחות וחשכה שבני הווג חורו מסופת גשם אם כי הפורצת מתוכם. השמיים הנמוכים והקודרים של הלילה, לא הצביעו אפילו על טיפטוף כל.

בני־הכית נהגו כרצינות וכבוד כירידתו החדשה נושאת איתה עור עלכון. "הייתי הילדה הכי יפה בגן. של ניר ורק רינה, ציחקקה נרשעות של נערות בנות אמא תמיד רחפה אותי קרימה כשבאו הרודות מוצצות 16, שאין כהן נימוס להסתיר את תמהונן על כך שא־ חיות הנערק, יפה התואר, הסטורנט המוכשר, 'הכיא לות הצורמניים של הרודות הארורות. ואז התחלתי הביתה איזה פירבג, שקשור במקום הלא נכון".

אורנית מודעת לערך עצמה. והתכונה הזו מרכקת. רינה. שהחליטה כי הנימוס מחייב כי תעזוכ את הסלון אם היא מתכוונת לפרוץ בצתוק פרוע, פרשה לחררה ועסקה בפולחן היופי. וה מכבר, זכתה בהכרת מתת ספריים. אתר־כך התחלתי להזביח את עצמי. זללתי היופי שקבלה. אורי אומר "את פשוט דומה לאמא ווה כמו מטורפת שוקולר ער שעור הפגים התכסה בפצי המזל שלך. אם היית יורשת את הכעור של אבא שלך לא היית יכולה לצאת לרחוב".

רינה גילתה את סוד יופיה הנשי, כמי שנכנס השני של היופי. את המחיר שאת משלמת עבור ההזני לתוך היכל מפואר ומגלה את שכיות ההמרה הצפונות חה והכעור. את העובדה, שהיופי יש לו ערך בפני כו. נילתה את הקלות הבלתי נסבלת של היות אשה עצמו וצריך לקבל אותו כך. ומאז התחלתי לעבור על יפה. מספיק חיוך כדי שיפנו לה מקום בראש התור. עצמי. הורדתי שמונה קילו, ואני עכשיו בדרך חזרה עווית בתושמה כדי שיתעניינו מה קרה לה. פניה הם אל הנערה שהייתי או", פתנה נהדרת שהיא מספחת משום שחם תשובה לכל שכוע לאחר מכן נקלעה לפנטהאוו ידידתה של רינה, השאלות. מפתח לכל הולתות. יופי האשה הצפון כה סטורנטית למשפטים הלומרת עם ניר. גליה, טוותה הקסים אותה. הפכה בהכרת תודה את גומה לפולחן. כמעט בדרך הטבע את סיפורה של אורנית. את סיפור מפתגרת שעות בחור האמפט, כותנת את פניה בקפד-נות. עדיין איננה מצטבעת. רק מאפרת את העיניים. מההורמנות הכלתי הוגנת שנתן לה הטבע. אכל שערה הכהיר הארוך נראה כרעמה ווהרת ועורה

. באמת השיחות אמר לה אורי "היופי של אשה לפעמים הוא ככחינת הצלחת גרון. את יודעת מה זה רחוב. היא נולדה מפלצת, היא תמיד היתה כברה נרון גוש אטום וככר של כרול המתחרר ער רק לכש-מרוכעת ושמנה. רק עכשיו לקחה את עצמה ביריים..." רון אחר שיוחר. את חירדת את הנרון שלך, ככרק היופי. עכשיו, את חוצכת כגיונגל עם הגרון. אכל תוכי רת הזו ניכרים סימני כעור עתיקים". רי, שהביות של הנרון איננו נלהכ החד אלא לא פעם בנוש תברול האטום הכבר המעניק לו עוצמה".

8132010 42

(המשך מעמוד 23) אנשים ומנהלים שיחה. מרחוק הם נראים מטורפים לגמרי. מרימים אבן, מפוררים אותה ומסתכלים בהתעניינות פנימה. אחר כך מרימים חול, מסננים אתו ושוב מתווכחים. בשלב כלשהו הם פשוט געלמים. רגע היו, רגע – פוף! אינם. מאוחר יותר התברר שהם נכנסו לאחת המערות שחצבו הביונטים. אנחנו יורדים אליהם דרך המדרגות הרחכות, המסותתות להפליא, שחצנו עבדיו המטורים של חרטט הרביעי. יונס איסמעיל הוא אחר מן המהגרסים האחראים על המקום. אחיו, הארכיאולוג, הביא אותו. בסופי־שבוע שניהם נוסעים הביתה, לווארי עארה. הנוכחות המאסיבית של צה'ל באיזור לא מפריעה לו. "הם במילא הושבים שאני יהודי", הוא מחייך ומוביל אותנו לתוך מערה עתיקה, חצובה בסלע באופן מלאכותי. אני מנסה לשאול אם העוברה שהוא גילה שהערכים ישבו כאן כל כך הונה שנים לפני היהורים השפיעה עליו איכשהו מבחינה פוליטית. קשה להחליט אם הצל שעל פניו שייך למג האוויר או לשאלה. "אני מהברס", הוא אומר לנסף, "זהו". על שאלה טפשית, תקבל תשובה טפשית, אלא

יכול להיות שוהו המקום לדשרש לתוך ההיסטוריה הפוליטית של אליאב, אבל זה מיותר. אפילו הוא כבר לא מתפתה במיוחר למתזר, שוב, את חייו. הוא היה, עשה, שמע, דיבר, נפגש, שיתרר, פיס, יצא וחזר. את מה שצריך היה לתער, הוא כבר תיער טוב יותר. הוא שייך לקבוצה הולכת ומתמעטת על אנשים אליה שייכים גם יוסף כורג, אבא אבן, מוחם כגין, יצחק כן אהרון, ועוד כמה. אנשים שנשארו במקום והם מסתכלים, באכזבה דהומה, איך העולם זו מהם. איך העקרונות שלהם הופכים ליותר ויותר מיושנים, יותר ויותר מצחיקים, יותר ויותר נכונים. בורג, כן אהרון וכגין פרשו כבר, אכא אבן עוד נלום לוכה עשה מה שעשה כן גוריון. שרה בוקר שלו וו ניצנה. וכמו ששרה ג'ווי כץ כ'כלדה לעוזב קינוז' "הוא עוד ישוב". אחרי ההקמה של חבל לכיש ועוד לוכה אליאב גילה כבר שהזמן הממוצע להעמח פרוייקט על הרגליים, הוא כשנתיים.

לא צריך להיות מתמטיקאי גדול כדי להבין פה

איכפת לו פחות. אם להתייחס לתיכנונים של לוכה ברצינות, הי שבשיאה תקלוט ניצנה כ-2000 חניכים נמחוו. במקביל הוקמה בניצנה חווה חקלאית נסיונית, פם מנסים לברוק את הסבירות שפעם, אולי אולי, הם יוכלו להתקיים ללא שרותיו של המוביל הארצי. מו מזה יש גם מוזיאון, ומרכז ארכיאולוגי, ותהיה נס 'ניצנה ב". כשאתה מהמר על כל הסוסים במירוץ, אתה לא יכול רק להפסיד. עד או לוכה כבר לא יהיה פי-הוא יהיה בתל אכיב, או במקרה הטוב יותר מבחינתו. בירושלים. החביבות של לובה גורמת לפעמים לאגשיי לשכוח שהוא פוליטיקאי מבוסה, משופשף, מכיד כל שטיק. המאבק של תלמירו, על ראשות הסוכנות, החיו אותו למעגל לתקופה קצרה. הוא בפירוש נהוה להרגיש שוב את ריח אבק השרופה. לובינג', שכמעים. קשרים. בעצם, כשאתה רוצה לכנות יישוב וכשאתה רוצה לכנות אדם, השיטות הן אותן שיטות. נדומה לזווילי, גם ניצנה נראתה בהתחלה כהפסר כטות פרס חינוכי התקוע כחור כאמצע השומקום. בדומה לוווילי ברור כבר היום שעור ייצא ממנה משהו. השאלה מה

חמש דקות

ממהרת לצאת לפגישה. מנשקת את אחיה בהפגנתיות. כולה כספית חיה, יפה, געוריה פורצים מבעד למכנסי

הג'ינס ולסווטשירט הכחול, המבליט את חזה הצעיר,

שיער בהיר והיא כל־כולה נעורים יפים וגמישים,

המעמידים כאור מגוחר את רמותה הכברה של אורנית.

ניר חש שעליו לקרוע את השתיקה משום שכל רגע

נוסף, שימש ערות לכך שכל אחד מבני־הבית עורך

נראתה פעם בריוק כמו רינה", אמר זאת כקביעה בטו־

חה. גליה חייכה לתמימותם של הגברים, אבל הפעם

היתה זו אורנית שנטלה את רסו השיחה. מרהירה את

העלילה, לפסגות, וגליה, מצאה את עצמה נסחפת,

"אני יודעת שאני אראה לכם רפוקה אם אספר

שפעם גראיתי בדיוק כמו רינה, אבל אסרתי מלחמה

אף פעם לא חשכתי על כך שבעצם קבלתי מתנה

שאני לא ראויה לה. הודמנות שלא הוגו ליהנות ממנה.

קבלתי את היופי שלי כדבר מובן מאליו. מובן מאליו

שאשה יפה, זוכה לקרדים גדול יותר מנערה מכוערת.

אכל, מצאתי את עצמי כוחנת לפתע את ידידי האם

השתתקה, משלכת את יריה סביב חזה הגרול.

לכשה את פני הילדה המפתה. ופתאום תפסתי עד כמה

הסנטר הכפול הפריע לגליה. אסור להן לנערות

ומלקקות אותי. שנאתי את שמלותי היפות ואת הקו־

להעמיר את עצמי כמבחן. אני תושכת שהייתי כת 17

כאשר החלטתי להסיר קורם כל את הכתר הזוהר של

השיער הבהיר, שיער שירידי אהב כל כך לסרק. יום

אחר, פשוט הערמתי אותו בצורת זנכיסוס וגזרתי במי

עים. הפסקתי לטפח את עצמי. הוספתי איזה עשרים

קילו. אתר לאחר עזכו אותי החברים. למרתי את הצר

הנערה שנלחמה כמתנה שקיבלה כדי שלא ליהנות

הסטורנטית שאלה "על מי אתם מרכרים?"

"אורנית? היתה יפה פעם? בחייך, גדלנו באותו

גליה צחקה. על כך היח אומר אוסקר ויילד "בגב"

"אורנית, זו שניר היום..."

The second of th

כל מה שהם רואים כי זוהי רק המסכה היפה?"

וטווה את רמותה החרשה של אורנית, הרמות שהשחי־

ניר אמר, מכחכך בגרונו, "אתם יודעים, אורנית

כשקט השנואה כלתי מחמיאה.

על המתנה הואת שאלוהים נתן לי".

תה כמו ידיה.

עמרה שתיקה ארוכה ומכיכה כאשר יצאה רינה.

מה. ניצנה, אגב, אינה יישוב עם שום שיוך פוליטי.

אומר שכנוכמכר 88' הוא יהיה פנוי לבחירות. אני יודע שזו לא תשובה מספקת, אבל אני עוד לא החלטתי אם אני שוכ רץ לכנסת. נראה". ההימור של הוא שהוא ירוץ. ועוד איך ירוץ. לוכה מודה שעד היום כואכת לו העוברה שבבחירות הקודמות המערך סיול להכנס עם רשימתו להסכם עודפים. כמקום זה, לונה שקע בארגון החלפת השכויים הגרולה של 84', אחר כד עבר לניצנה. הניתוק מן האינפחיה הפוליטית לא היק לו כתוך המפלגה, להיפך. כפוליסיקה, כמו נכל רומן־נעורים, יש תמיד יותר כוח למי שנראה כאילו

יאור לפיך

והורוסקופ מול דלי

רליים יצא שם של טיפוסים מכריקים, יוצאירופן ו"משוגעים" ובמובן המעניין של . המלה). אך למעשה אין זה מדוייק. יש, אמנם, גם כאלה – מבריקים, מפתיעים מחיצפוים, אך רליים רבים מבוייתים והולכים מלם, כעלים טובים ואכות מסורים, סדר יומם מאורגן המתי, יוצאים לעבודה כבוקר, שבים הביתה בערב סין - עורכים קניות כשביל האשה.

מה, אם כן, מיחר את הדלי מהמזלות האחרים? פום כל, היותו אינדיבידואליסט כפייתי. בעור קאי השעים וכמה אחוזים מהאוכלוסייה לומדים המול ולשנות התנהגות על מנת להתאים עצמם לווישת החיים ולציפיות התברה – הדלי אינו מקבל הד. זם, נמקרה, הוא טיפוס מבויית במהותו, כזה אדאל או סתם אוהב חופש ושונא שיגרה – הוא אלם מהסקובלות וישאיר את המוסכמות החברתיות הקטלנית שלו יכולה להרוס אדם רניש ופניע. זוק מאתור, ללא כל נרייפת מצפון. אם נפגע מישהו - המונן חבל, אבל מה אפשר לעשות? זה מה יש: כל לא ננוי לוויתורים ולקורבנות. צריך לקחת אותו

יה שהא - או, מלכתחילה, לשמור על מרחק ממנו. פעניין שבנינור לגברים, נשים רבות במול דלי התפת נם הן, במסתרי לכן לחופש ולריגושים, היא נוכות לוויתורים: הן מקרישות עצמן למשפחה, מינד למאויהו הפנימיים, הופכות את הבית, הבעל תלום לפוקד חייהן. אך מכיוון שגם הן לא כנויות יוויתורים מסוג זה, הן משלמות מחיר יקר על מחנלות שכפו על עצמן: עם השנים הן מפתחות תמת כוונית העלולה, במקרים קיצניים, למצוא מהלות פסיכויסומאטיות כמו מיגרגות, לחץ:

תליים מצטיינים באהכת אנוש, אלא שהבעייה דת שהם לא כ"כ אוהבים כני אדם! ה"מכונה" מעניינת את הרלי

(עביונאר עד פו בפברואר)

ו נפבואר עד 20 במארט)

מצע אתם עשויים לחרום לצדקה, או

השתף בפעילות החנדבותית כלשהי.

צניאת נפצב דוח נדיב, עדיין תצטר

נו להינהר מפני אנשים העלולים לנצל

אנם לועה, אתם פוטיכים עכשיו לבטא

הזרהות: הוא מלא ראגה למזי הרעב באפריקה, לקורבנות הפוליטיים בררום־אמריקה וחבורות רחוב בארץ. לאשתו - הוא דואג פחות. בקשריו היותר אינטימיים הדלי יכול להיות דוגמאטי, קר, חסר

פשרות וחסר רגישות. הפראדוקס הוא שהנוקשות שלו כיחסי אנוש יסונים הא מממש את המהות הפנימית שלו בכל מעוגנת בעקרונותיו הנעלים. הוא מאמין בחופש, בהגינות ובכנות. עקרון החופש כה חשוב לו עד קלעיט כמשפחה ובעיסוקיו השגרתיים – מה סוב: שיתנתק מאנשים הקרובים לו ותלויים כו, במידה האיעה באופן טבעי וללא מאמץ על כל הציפיות שירגיש מוגבל כמחיצתם: כשם ההגינות הוא מטפח בקבומות והתבוחיות. אך אם הוא בעל חזון, מטפח אובייקטיביות נוקשה שיכולה לשגע ארם קרוב הזקוק למעט הזדהות סובייקטיבית ותמיכה רגשית, והכנות

יחד עם זאת, הדלי הוא יריר טוב. ירירות מספכת שון - אשה שננטשה, שותף שנהפך למיטרד ונעזכ לו מסנרת אידאלית ליישום עקרונותיו הנשגבים. אין כה הקירכה המתמרת והשיגרה המשעממת והמשתקת. הנוגדת את אופיים של מרכית הדליים. מאידך, היא מעניקה לו הורמנות להחלפת דעות מעניינת וכר מהלכיו המעשיים - אפילו ער כדי ניויטת מושא נרחב לעשייה למען הזולה, מכלי להרגיש ככול ועכר למחויבויותיו.

כלפי ידידיו, הוא מבטא את העליונות המוסרית שלו במעשים ולא במלים, כפי שהוא עושה בביתו. פנייה לעזרה מחבר תיענה לרוב באופן מיירי, גם אם הדבר יהיה כרוך במאמץ אן בקושי. הרלי טוב במשימות חד־פעמיות כאלה והוא אפילו נהנה מהן. מוכן שאם הידיד ייהפך למיטרד מתמיד, תיפחת התלהבותו של הדלי ובסופו של עניין הוא יתנער ממנו לחלוטין. אך לרוב יחסי הירידות שהוא מטפח הם ארוכי־טווח ויציבות והוא משקיע כהן הרבה מסירות ונאמנות.

בכלל, התברה היא הקרקע הטבעית לצמיחתו של תשרות בו התפעלות: מצוקות הכלל מעוררות כו הדלי. הוא פסיכולוג מלידה, הקולט בני אדם כמו

רדאר מהלך. די לו בהסתכלות קצרה באדם והוא מיד קולט את טיבו, המניעים המפעילים אותו, הרמות שמאחורי המסיכה. קשה לרמות את הדלי: הוא לא תולך שולל אחר מלים וחיוכים אלא תופש את הרמות שמאחוריהם. משקלט את הרמות – הוא מסוגל לתאר את תמציתה במספר משפטים קולעים, בליווי הבעת פנים או תנועת גוף מתאימה, להשלמת התמונה: בדרך כלל הוא אינו טועה. הוא טלפאת טנעי, ה"מצלם" את הזולת וקולט את מחשבותיו בקלות ילא מאמע.

הדלי אוהב לעשות רברים כצוותא. "כואו נלך", "בואו נעשה", הם כיטויים שגורים בפיו. לדעתו, חוויות מתעשרות אם חווים אותן בצוותא. תגוכתו של השותף והאפשרות להחליף עמו דעות בזמן ולאחר מעשה, מעניקים לחוויה מימר נוסף.

הדלי הוא טיפוס הגיוני, בעל כושר ניתוח מעולה. את ההגיון שלו הוא "מלכיש" על כל דכר, כולל העולם הרגשי שלו ושל אחרים. הוא מתפעם מרעיונות, לא מרגשות. הוא לא יתרשם במיוחד מאומללותו או דכאונותיו של הזולת, שכן בדרך־כלל הוא אינו מבין את ההגיון שבמצכים אלה. איזו סיכה יש לך להיות מדוכא, כאשר בשעות אלה ממש גוועים אלפי אפריקנים כרעב? מה ההגיון? הוא יסכיר לך את העניין בפרטי פרטים, ינתח את מה שיחשוב למניעיך ה"אמיתיים", למה אמרת מה שאמרת, למה אתה מרגיש מה שאתה מרגיש, ויוכיח לך באותות ומופתים שאין לך כל סיבה להיות מדוכא: בכך הסתיימה הפרשה – לפחות מכחינתו.

הוא עצמו אינו נוטה להיסחפות רגשית גם כשהוא מאוהב עד עמקי נשמתו. ההגיון יכתיב לן את אהבתו, אם ההגיון ידרוש זאת. מאידך, גם כאשר הוא שונא אדם ככל נימי נפשו – הוא ישתרל להיות הוגן כלפיו וכל עוד לא גררש להקריב לשם כך את החופש או העקרונות שלוו. אין לו סבלנות לחולשות אנוש ורגש היוצא מכלל שליטה הוא בבחינת חולשה) והוא אישית ישתדל לא להכנע להן. עליכן, דליים רכים – למרות היותם פסיכולוגים מעולים והומניטאריים מוצהרים – נכשלים כחייהם הכין־אישיים והרגשיים.

מי שרוצה בכעל שהוא יריד טוב ואיש שיחה מעניין - יכולה למצוא אותו בין הרליים: אך מי שוקוקה לאהכה והודהות רגשית - מוטכ שתחפש לה

תחזית לשבוע שבין 22 ל־28 בינואר

(23 ביולי עד 22 באוגוסט) השבוע הדגש הוא על ידוטים עם חברים זה זמן מצויין לפעילויות יצירתיות, תחיה מוסיקה ואמנות קוסמות לכם בימים אלה, ועם אהובים. את שעות הפנאי כדאי לוצל 🥒 לכם השבוע השראה חדשה. אך יתכן 🛘 ותוכלו לתת ביטוי יצירתי לנטיותיכם. אל בצורה יעילה ולהישמר מפני הבטלה: שתורקקו לעזרתו של מישהו מכחוע. היד תניחו לדאגות מיותרות לטרוד את שלוותי התמקדו בענייני הקריירה - יחיו לכך מנעו משימוש בלתי־זהיר נאשראי. נתי כם. יש לכם עכשיו מרץ רכ, אך כדאי תוצאות טובות. תוכלו ליחנות גם מפעיל - חום החברתי, העניינים מכולכלים למדי. - לוודא שהתוכניות שתיכנותם אמום ניתי

ו נמארט עד 19 באפריל) לנת חהנו כנראה מעורבים בפרוייקט 21 ביוני עד 22 ביולי) לערי וקיעות או טיולים עלולים

ויות תברתיות.

תאומים

(20 באפריל עד 20 במאי)

מה אן נפישור העיסקי והבספי אתם הקשורה בכסף. משא ומתן בנושא שק־ אניסים שמשהן עוצר אתכם. קני שור לקריירה עשוי להתמשך, השיפוט ההגיוני. אצל המאוהבים, הרג' בעצמכם השבוע, ועשויים להיות פווריי לינית שלים. את של האת משל להתמשך ולהתמשך ולהתמשך השיפוט ושגיני. הגי והמתוכבו לטי נגש. אך אל תרחיקו מכם מישהו אהוב – את משל העולה לצוץ בתחום הקרי בלי שיושנו תוצאות ממשיות. ענייני שוי שות יילכן ויעמיקו. השבוע הצטרכו לטי נגש. אך אל תרחיקו מכם מישהו אהוב – את משל בתחום הקרי בלי שיושנו תוצאות ממשיות. ענייני שוי ות ניפש אלה תוכלו להגשים אחדות מפויות עולים יפה, אך כדאי להימנע מיח" פל בעניינים הקשורים לביה. מיוותים אלה תוכלו להגשים אחדות

יונג באום של או במאים) (21 במאי עד 20 ביוני) ונג באום של או באום במאים להיות מישהו עתיד לבקש מכם השבוע טובה הנטיות הרומנטיות מתרווקות, אך אל תניי זהו זמן מומלץ לעריכת קניות. ותוכלו למי שנו היושה מצבם ממשיך להיות מישהו עתיד לבקש מכם השבוע טובה הנטיות הרומנטיות מתרווקות, אך אל תניי זהו זמן מומלץ

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) (22 בדצמבר עד 19 בינואר)

שותמים עשויים לתכנו עכשיו תוכניות - השבוע אתם נוטים לפעול לקישוט הבית בימים אלה יש לכם השואה בתחום היי יין או סיולים עלולים לטיול מיוחד. זה זמן טוב לשים דגש על היהוספת פריסים ווו שיפרים, ויישה כלשרוו, וכדאי לכם לעמוד על המשמר. התוכנית החומים בעבודה בתוכנית החומים בעבודה בתוכנית החומים בעבודה בתוכנית החומים בעבודה בתוכנית מסווימת בתוכנית בתוכנית בתוכנית החומים בעבודה בתוכנית בתו המנטיקה ועל שהייה בצוותא. ההתקדי ים בענודון בין בין היים אום מוטרדים השבוע בלעייה מטויומת מון השום שלכם אינו מות בתחום העבודה תהיה השבוע מועי – רשנו נטייה להמעיט בערככם. לשותי אהם מוטרדים השבוע בלעייה מטויה החברתי צמוי או במישור החברתי צמוי ים השיפוט שלכם אינו מות בתחום העבודה תהיה תעבוע מזע" – רפנו נטייה קהטעיא בקי בכט. להיה הקשורה לביה, אך במישור הרוברתי צפני היה במישור הרוברתי במישור הרוברתי צפני היה במישור הרוברתי במישור במישור הרוברתי במישור במישור במישור הרוברתי במישור במישור במישור במישור במישור הרוברתי במישור במישור במישור הרוברתי במישור במי NY NY

ברנשותיכם.

נות להגשמה.

קשת

אולי בן משפחה - המכקש לתשחתף

43 មានខ្លាំ០

בעמור זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .22.1.53 - 15.1.53 שבין 22.1.53 לוקט: גבריאל שטרסמן.

לכו של המנותה נפתח והרו:

ייארך שמונה שעות, אכל ההצל־

תכנית הניתוח הוכנה במשך

פלנים והפוליאקובים" - כותב | בברית הפועצות.

שלא לתקוף

את ישראל"

שהקולונל מעדתי, מעוזרין

הראשיים של נגיב וחשר לתער

מולח לאומית, חברין שיממשלת נגיב מרכנה להתחיי

יב התחייבות מפורשת בבתב,

כי הצבא המצרי לא ינוצל לם-

שחור עכשיו מביקור במצרים

עולה חוקסנית של סיכוב שני מהכנסת

השבוע לפני 35 שנה

כהצלמה ניתוח לב מסוכך כבית החולים "הרסה" בירושלים. חולה | פא אימן את השתסום לפעול בן עשרים ושלוש, אשר אחר | מחרש. תחילה חשבו שהניתוח משסתומי הלק שלו נסגר כתוצי אה מרלכת פרקים, ניצל ולרעת אה היתה למעלה מהמשוער והוא רופאיו יחזור לאיתנו תור זמן | הסתיים במהירות גדולה יותר.

הנוסח המקורי נשמר.

שכועיים וכל פרט ופרט נקבע מראש כאילו כמבצע צכאי. לצורך הניתוח חסרו כבית הראשי ד"ד חיים מילויצקי, שתי החולים כמה מכשירים. הם הוכנו תביחה כמשר שנתיים כניתוחי ע"י עוזר של המנתח הראשי לפי לכ כארצות הברית, ניחל את הניתוח וליד עזרו תשעה רום־ אים. כן השתתפו שבע אחיות העתק ממכשירים כארצות חבי

"אשי מפא"י דחו ההצעה לאיסור מק"י

מוצין לחוק נרחתה עיי הרוב בועדת המרינית של מפאיי מיסדות מפאיי לא יוסיפו לדו בושעה זו כל עוד שהקימונים מים יכברו את היק המדינה.

לעומת זה החליטה מפא"י לתכוע הוצאת הקומוניסטים מהי

הרכנות מזעיקה נגר ירול חזירים:

דרבנות אראשית יצאה כברדה אועכה עלר כתרלי דבוויי רים בישראל ודורשת מכל בבד ושראליי - כותכ הוצשרר הנורטים בארין לפנוע התפשי מת גידול חזיה בטרינת על הכרווים ודומים הרכנים בגליון האחרון של יססייםסמו וצאשיים הדומג ועוויאל.

Kidenia 44

אנד נייקו.

חוב שאר ישוב בחו רב מרן ירושלום נעמי בוכרש טריד ירושוום - נון יורם

שונו ים בשי צהוםין און ערוביום וידידים לישוער במעם ליולותיונים אינה מחר, יום S'nek 5 hours Jewin osa 1 www. בניונ וכנסון בחשרוני ירושלים.

W S AND DININ A CLASS

משח שרת ונכרו בחברת שתי הויילות של מטום נתיבי. הבי

העם הסובייטי שונא"

ניהם כהן ויארושצקי שנירונו

רורשים מסנה

שלא להקים

את הסיעה או

דמיבת זרדב במסים ניערי

יוון) החליפת הלילת לאפיר

הכנת החשיבת החדשת של היער

בתהלמותית כיראת המובת

ציני מפים בכנמת, בחסתדיות,

מישורת המקמות, ממעצות המעלים וקלונת לורידות עם ממ.מ.ל יחושר למען השלום

"העם הסובייטי שונאן "סראבדה" האוקראיני במקרון למוות והוצאו להורג כאשמת שנאת עמוקה את תבהנים, היאר | את אמצעי הזהירות והבטחון | גניכות ממחסני הסתר של המר | התועלת הפיסקאלית המאקר רושצקים, חגרינשטיינים, חקר | שנקמת המסלגת הקומוניססית | משלח כקיוב.

סופרו של "ניו יורק טיימס" כל היחודים חנושאים את | בנרמנית המערבית מוריע בינתי־ השמות שהוזכרו בעתון הסובייטי ים, כי האנטישמיות אינה הכוח נעצרו באחרונה וכבר נענשו, כי־ המבריע כרוסיה המובייטית, אלא הועלתה וטופחה כדי לשוות לכד סע הסוכיישי החלש גם אופי אמוציונאלי וכדי "להקל" על העם לקבל את הסבל ולשאת אח

הקשיים הנכונים לו. סינים הפיקו מטוס

אמריקני מחונג יכונג למור כניוה חומל אחד כול עש הקומוניםמים חפיניים

נמסר בהורעה שנתמרסמה בהונג קונג. ניצולי הממום הראשון

ישרי - חון לדיר מ. מנת וחקייו לחוור בהם מיר מהחלמתם על הסיעה הקדשה ולקבל את מרות הנשלונה. אם סניה זו לא תיענה מיד בחיוב, על דירי מנה וחבריו לחתור, את המנדשים שלהם בני

שילוג רק משוכה שון ליכון גרינברג ב שרה ווחן בישה לוטה נישל ווחה ב בוינה סיפים ל הושים מושחת בוטורי וויחי אל סול באופ

שראל תהיה

₩ 50 DTD

ינתן לאדם הישר שימויר חיק

עור עם הפיסמכים שאבו נה

כונית ברתי ברצר ב־15.1.53 ועד

אין להבו שום ערך אלא לבצל

המיסמכים. הניל יפנח ו מולה -43 תל אביב, זינלמן.

הנשיא טרומאן הזכיר או ישראל בנאומו אמש ליו מא המבוערת. הוא אמרו יאושו להפוך את ישראל לארץ ובת חלב ודכש כמי שהיתה פשי

טרומן מסר, כי ישראל ניגלו כמחצית ההענקות שניתנו לה לשם קניית מצרכי מזון יסדיים סכומים ניכרים נוספים הציאה ישראל לרכישת מספוא, ורעים דשנים וכן חומרי גלם ליצוג הלכשה, הנעלה, רפואות והמים וציוד לפיתוח התחבורת והרייג "יש לקוות", אמר ועשיא טרומאן, "כי יושם הרגש על חב ניות פיתוח ולא על אמצעי עוד

מידיים. ממשלת ישראל סבלה ממחסור וזמור וכרוני כמטבע זל. נעשה כל מאמץ לשחרר סכום ההענקה בצורה כזו, שישראל תר כל. לתפיק משחרורים אלה אם

אניית תיירים

נפתחה הבוקר עם בואה של האניה האיטלקית המשאה ייוליום קימרי, בת 23 אלן שו שהביאה 109 היונרים לשוש

חצי שעה אחרי בואה של

ו ובסביבה

לי להלי - נורני וא מניו. בליםה שתום אורדון ביום רבינין ונות החולים

עונת התיירות לשנת 1858

בין הבאים נמצא לי ת האיטלקי מניור קאמא וועיון ד"ר ברון סאלי, הממונה ל רפוש הוותיקן בסולם ורשונון מוכירו האישו של נשיא אינה ומוכירתו ורופאו האיק

ליוט קיסרי נכנסת לנפל ורים במסום היו 13 נוסעים. לפי גם אנית המשחית הבניסים יריעה כלתי רשמית ירה מטוס "קניה" כשתיא מגיפה גם א סיני על מטוס שניטה להציל את דגל ישראל ועל סיפונה 1800 שי צוות הכאים לוונסשה בחים

הקיבורה הפוטיפלות: "נא להכנסי

ספרים חדשים בספרית מעריב ספרים חדשים בספרי

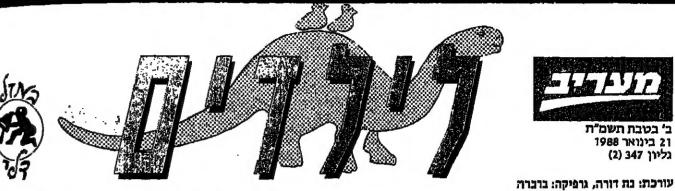
Conference of the second of th

מחיר כל הספרים 65 ש"ח,

לווי התילוון ני רמת־גן 52522 ם לדרת בעלי-חיים; מצ"ב המחאה ע"ס 65 ש"ח, לפקודת ספרית מעריב. ם בעלריחיים על פני האדמה ובמים □ בעלריחיים על פני האדמה □ בעלריחיים במים. ם בעלירוים על פני המים ובאויר □ בעלירווים באויר. מציב המחאה עיים שייח, לפקודת ספרית מעריב.

ספרים מבית טוב – ספרית מעריב

מחיד ספר יחיד 14.50 ש"ח, כולל מע"מ ומשלוה

ונחף שבוע בכל יום שישי. להתראות "מעריב לילדים". והזמין לבקור. וְהֶרוּחוֹת הַשּׁוֹבְבוֹת, בְּכָל מְקוֹם מִסְתוֹבְבוֹת. משתעשעים מאשה קלו לפתע שמש וחוצה הקיור וַתְקוַם בֵּין הַתַּאָריכִים:

יוֹם חָרְפִי אָנִי אוֹהָבֶּת יוֹם חַרְפִּי, אָנִי אוֹהֶבֶת יוֹם תַּרְפִּי, כְּשֶקר חוֹדֵר לְתוֹוְן אַפִּי. בְּרָקִים מִעָל מְנַצְנְצִים קצר מְוּיִזִים את הְוּילוֹן, הַכֹּל בִשְׁלוּלִיוֹת קוֹנְצִים. וֹמְצֵיִיִם עֵל הַחַלוֹן.

תהָקל" (עוד). בְּמוי: יִשְרָאֵל גַּרְיוֹן מוסיקה: מִתִּי בַּסְפֵּי פּבְאוּרָה: מִיקִי בֶּּן־בְּנַעַן

> תְּאוּרָה: חָנִי וַרְדִּי כָּל צֶנֶת הַשַּׂחָקְנִים הַמְּקוֹרִי שֵׁל ספּצְנָה יוֹצֵא לְסִיוּר זֶה, וְהוּא

.6.2.88-13.2.88

בְּדִינְסְלֶקֶוּ.

חלום ודמיון.

בְּמָהָלְכוֹ יִתְקּיְמוּ שֵשׁ הַצְּגוֹת

בָעִיר נוֹיז וּשְתַּי הַבְּגוֹת בָּעִיר

הַסְּמוּכָה דִיטָלְדּוֹרְף, אוֹ לְחִלּוּפִין

אָת הַמַּחָזֶה הַמּוּסִיקוֹמִי כָּתַב עוּי

בּו־כָּנען וְהוּא מִצִּיג אֶת הַמְשוֹרֵר -

סקאָמִי כְּיֶלֶד בֶּן שֶבֶע עִם קרחת,

שַּנְּדַל בָּמְצִיאוּת שֶל דְּלוּת

וַאַּמְרוּרִיוּת וּבָרַת אֶל עוֹלָם שֵׁל

ההצנה מלאת ההומור משבעת

שירים ופומונים יְדוּעִים בְּעַבּוּדִים

מוּסיקּליִים הַדְשִים, וּמְמְתִישְה

בְּיַאלִיק. (״בַּצְרוּנֵת הַנְּנָה״, ״רוּץ

בֶּן סוּסִי״, ״מֵעֶבֶר לַיָּם״, ״שִׁיר

הָגִבוֹדָה", "בֵּין וְהַר פְּרָת לְּוָהַר

תנועה: דורין כּסְפִּי

דְּמוּוִים רַבִּים מִיְצִירוֹתְיוּ שֶׁל

כּוֹלֵל אָת: רָמִי בְּרוּךְ, לְבָּיָה חַכְמוֹן, דְּוָד כֹּחַן־לֵוִי, אֲרִיאֵל פורמין, דן שְלוּגָר, נִירָה רַבִּינוֹבִיץ.

סריקטורה של ניסים

אָלְשָׁגֶר רָאָה אָת הַהַּצְּנָה בְּעֵת

סיורוֹ בַּתִּיאַטְרוֹן לִיָלְדִים בָּאָרֶץ

דן שלוגר, רמי ברוף, לבנה מקמון.

ההצנה "ותמו", של התיאטרון

הַתִּיאַטָרון הָעִירוֹנִי שֶׁל הָעִיר נוֹיזוּ

מְנָהַל הַתִּיאַטְרוֹן הַגָּרְמְנִי אָנְמוֹנְט

לִיָלֶדִים וּלְנֹעֵר, תִּהְיָה אורַחַת

בגרמונה המערבית.

ב' בטבת תשמ"ת 1988 בינואר 21

הצגה

גילה קופף

״נַחְמֶן״ נוֹסֵעַ

לְגָרְמַנְיָה

(2) גליון 347

Bipepio 46

ם4 שנות המדינה

חוה חבושי

נְתִיבּ הַל״ה וְגוּשׁ עֶצְיוֹן

ב־15 בְּנֵנוּאָר 1948, בְּדִיוּק לְסְגֵי 40

לעבר הנרדן. הקבונים נהרסו. שְׁנָה, הַרְכִּינְה הַחָגנָה בִּירוּשְׁלֵיִם קְבוּצְה הְשַׁע עֶשְׂרָה שָׁנְה חָלְפּג וּבְמָלְחָפֶּת שַׁל 38 מְתְנַדְּבִים וּבְרֹאשָׁם דְנִי מֶס. הַם ששת הימים, כ-1967. וכבש הפקום בָאוּ מְשׁוּרוֹת הַפֶּלְמָ״ח וּסְטוּדְנְטִים ע"י צה"ל. בְּקַבְּטֶׁמְבֵּר אוֹתָהּ שְׁוְה חְּוֹרְ מַצּוְשֵׁי חִי"ש (חַילוֹת שְּׁדָח). הוּטֵל למקום קבוצה של חברים. וביגיקם ני עליקם להצקרף אֶל אַוְשִׁי הַגּוּשׁ סווֹפְלִים בְּרְפַר עָצְיוֹן, וְהַם הַקִּימוּ קְבּיּן וּלְתַנְבֶּר אוֹתָם. בַּדֶּרֶוּ מְעַד אָתַד חדש ושמו – כפר עציון.

מהרקיע מציצה אי שם נבוה במרומים, יוצרת קשת בעון. בתף מכים הרעמים. וַנֶעֶלֶמֶת חִישׁ מְבָּאוָ. והברקים שוב ווהרים

הבתורים ושבר אֶת קַרְסָלוֹ. הוּא נְנְטְוֹה

לשוב לבסים בלווי שנים מחבריו. שני

בְּדַרְבָּם, אַזְי לֹא הַנִּיעוֹ לְנוּשׁ עַצְיוֹן. עַל

כָּל פָּנִים לא בַּחַיִּים. עַל הַקּוֹרוֹת אוֹחָם

נוֹדַע רַק מְאָחָר יוֹתַר. קַטְעֵי מַידע שָׁל

רשומי הפשקרה הבריטית וערבים

מַהַּפְּבֵיבָה שֶׁפְּבָרוּ אֶת סְפּוּרָם וֹק

בַּעָבוֹר שָׁנִים. ל״ה הַבַּחוּרִים נְלְכְּדוּ

וְכַתְּרוּ ע"י מָאוֹת עָרְכִים. הם וְלְּחָשׁוּ

בְּחַרוּף נְמָשׁ בְּקְרָב שֶׁהָיָה אָבוּד מַוֹאשׁ.

לָאַסר שֶׁאָןלָה הַתַּחְמֹשֶׁת הַם הִשְּׁבּּמְשׁוּ

הקפוץ. אכל הנבורה לא הועילה נקונ

בְּאַבְנִים. אַתַד הַבָּחוֹרִים נְמְצָא – כְּּדְּ

ַ דּוָּתוּ הַבְּרִיטִים – כְּשֶׁאֶבֶן בְּאֶנְרוֹמּוֹ

וֶה. בְּ־17 בְּיַנוּאַר הוּכְאוּ ל״ה גוּפּוֹת

בקבר אחים.

לכפר עציון ע"י הבריטים והם וטפוו

עֶרֶכ הַכְּרָזַת הָעַצְמָאוּת וְרְבַּשׁ נּוּשׁ

ַהַבַּחוּרִים, ל״ה בְּמִסְבָּר, הָּמְשִׁיכוּ

בדרך לעצמאות

היָמִים הָיוּ יָמִי מִתְקְפָּה עַרְבִית כְּבַדְה על גוּשׁ עָצִיוֹן, אֲשֶׁר כְּלֵל 4 קַבּוּצִים צְעַירִים: כְּפָר עָצְיוֹן, מָשׂוּאוֹת יִצְחָק, עֵין צוּרִים וּרְבָּדִים. הַגּוּשׁ עָמִד בְּמִבְּחָן גוֹרָלי וְחָמוּר וְנִוְקָק בְּאֹבֶן נוֹאָשׁ לְנֶשְׁק. תחמשת ותגבנת כם לחימה.

עָצִיוֹן עַצְמוֹ בִּידִי הַלְנְיוֹן הָעַרְכִי. חַלְּק מְתּוֹשְׁבָיו נְטְבְּחוּ וְהַשְּׁאָר נְלְקָחוּ בֹּשְׁנִי

ּנְלֹאַחָת מְּקְהַתַּר שָׁם שָׁל בָּעַל 13. מַלַּת גּוּף לְנָסְמֶּר, 14. מוֹפִיעַ בְּבֶית הַמִּשְׁפָּט, 15. מְכוֹן, מִפְעָל פְּרָטוּ אוֹ צְבּוּרִי, 18. בּוְמוֹנִים

מַנַּעַ נָלשָׁהוּ. מִצְאוּ אוֹתנוֹו אַנְעָרוֹן מס׳ וּ מָּקרוֹן מס׳ וּ תמונה=מונה. פופולריים ממצעד הפןמונים וני הַהָּגְדְרוֹת: ו. שְׁנֵּוִי, 2. לְמִשָׁל, 20. עָלָיו נוֹשְׁרִים בַּחֹרֶף, מאה 3. שותל שחיל, 4. שומר 23. מֶּלֶג, 24. הַנְּעֵר שֶׁלִי, 25. עֵץ אָשׁנְים, 5. סֶדֶר הַתְנַהָנוּת שָׁהוּא פְרִי מִשְׁבְעַת הַפִּינִים, 26. יוֹצֵא מַקְל, עם שׁיִוּן לַמְּטֹרָת, 6. (ווֹרַם, 29. לְבָלְבוּ, 31. שִׁיחַ נוֹי קוצני, 34. נחל נְדוֹל, 35. נְשְׁאָר, 36. משאבה בנוף, 37. נוצרת

הושתחנו ,התרחבנו, אנחנו בצבע. חוכלו לקרוא אותנו בשבוע ספורט

שעריכ לילדים. ת.ר. 20044 ת"א.

נַעֲלֵי מִקְצִעַ

םל יום חמישי .

קלווה, 7. מופיע בשוף.

פין המחרים יוגרל סט

נוּעַ לְפִי הַחֵץ

לְּמֶיכִם נָגְדְרוֹה לְמָלִים בְּנוֹת 4 אוֹתִיוֹת ו^{ל אָח.} אַליכָם לְהַתְּחִיל לְמֵלֵא בֶּל מִלְה בבי. בכי. בעת בכי. 4. ניגרת מהעיין בעת בכי. קינות אות אחת – ולנוע לפי כוון החץ . ב נונה.

והרי ההגדרות:

^{(ונג} שביט (פרק 17) — כתב וצייר אורי פינק

ו. יונק קטן ומכרסם. .2 לא חולה. .3 ארץ שכנה לנו.

בּשָׁמִים בּוֹמָן גָּשָׁם וְשָׁמָשׁ, 38. קשׁ, 32. מִתְקוֹטֵט.

קאָנָן: 1. הוא מְחַמָּם אֶת הַבּּיִת

בימי הקר בחרף, 4. הסו 7. מי

שקולו אינו צלול, שנחר גרונו, 8.

יָרֶק מַאָּכָל יָרֹק, וְפוֹץ, סוֹ. תַּעִרֹבֶּת

שֶׁל מִיִם (חוֹל (כְּתִיב חָסֵר), וו. בָּא

לפְנֵי הָרְעָב, 12. נְמְצָא בְּסְמוּן לִי,

מְאַנְּיִ: 1. מְכְּסָה לְּחֵלוֹן, 2. עוֹבֶר

מְמָקוֹם לְמְקוֹם, 3. נְחַל אַכְּוְב, 4.

ַהן נוֹצָרוֹת כָּאֲשֶׁר נָקְוִים מֵי הַגָּשֶׁם,

לְמוּצֶק, 6. תִּינוֹקוֹת, 7. זְוּ, בָּהִיר,

8. מַלַּת שָׁאַלָה, 9. הַנְּקָבִים שָׁבְּאַף,

10. בְּתוֹכוֹ, 11. עָנֶף, 15. נְשֶׁם תָזָק

בְּיוֹתֵר, 16. חָבֶרוּת, 18. נְהָר בְּאָרֵץ,

19. נוֹצֵל חִיוּנִי, 20. 4 כָּאֵלוּ בְּשָׁנָה.

21. קר, 22. עָב, 23. בּוֹ גְּדַלִים

עַצִּיפִ רַבִּים, 24. זוֹתֵל אָרְסִי, 27.

אוֹת בָּא״ב, 28. נַעֲרָה, 30. בִּלְבֵּד,

5. נִקְרְשָׁה, עָבְרָה מִמַּצֵּב נוֹזֵל

חזובים בפרסים בהגרלת

ימעריב לילדים" מיום 11.12.87

יוצא דומן: אלי בקרמן, קצנלבוגן 8, הרצוט־ירושלים זכה אלבום תמונות. תשבץ החנוכיה: שלומית לנדאו, רח'

הרב־קוק 28, בני־ברק 51411 - זכתה בספר של אבשלום קור.

חיות בשינוי אות: דורית הבר, קיבוץ תמדיה, ד.נ. עמק בית־שאן 10855 – זכתה באלבום תמנונת

הוסף והחסר: עדי בירוצויג רח' י. בן־צבי 42. קרית בנימין 28000 - זכה בעט פרקר

חידת חישובים: עופר כהן, ברנר 3/8 כניסה ב' בת"ום 59485 – זכה באלבום תמונות ביטויים ונעלו חיים: יחוקאל הוגיגמן, רח'

ההטתדרות 37, גבתעיים 53585 – זכה באלבום תמונות

משבץ העונות: דוידי אלעד, קלאוזור 6/8 הולון 58444 – זכת באלכום תמונות

מח המשותף: שלמה בגבינישטתי, שלום ציון המלכה 15, תלאביב 62267 – זכה במחשב כיס

מצאו את בעלי החיים: לימור חכמי, רח' מעלה חבוים 11, רמת גן 52381 – זכה

חזוכים כהגרלת מיום 1,87 ו.27

הזוכים כתגדלה מיום – 12.87

כוחבים

מיכל גוךל "משנכ". לקוקוקוקוקיה. היא אָמְרָה לְוִי שָׁלוֹם ואתה בלי רצון אמרת בלי שלום. אָז הָיא הַרִימָה אוֹתְךְּ לַשְּׁמִים ולקקה אותר אפים בְּרְקוּד צורָם אָז אַתָּה אָמַרָתָּ לָהּ שְׁלוֹם וָהָיא אָמְרָה לְף שָׁלּוֹם

לְהַהְּנְרָאוֹת,

47 BIREZÍO